

कतम०

1

श्री
भाग
मती

श्रीनारायणसुप्रणमस्तु नमस्तु श्रीनारायणाय नमः ३॥

ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ स्वभक्तपदपातेन तद्विषयविद्यायां नृसिंहवद्वतं वंदे परमानंदविग्रहं कृतिः पं
 चदशाध्याये सममेवार्णनेयुना कृतिः स्ववासनाप्रोक्तं तत्कर्मनुसाराणि शुभभावाशुभावे विहितानि
 साहेतुभेदतः शुभभावाभेदकोपाकुभाभेददनुग्रहात् सोऽहमिषयोऽर्थद्वैतं देवसतोऽपि चतःसन
 रुषाविल्लुहैषाद्यशुभवासना यथादिदैत्यगर्भेऽपि प्रह्लादस्य सतः पिपुनाऽसुनुग्रहासमविलोम
 हृत्क्रियासनास्वभक्त्यसदावि
 शभवेहास्योऽशुक्रोदात्मसा
 गतो वाच समः प्रियः सुहृद्
 स्मार्थैकचेदेत्यानवदीहि
 रगाणोः साक्षात्तिः श्रेयाणां
 षो नो हे गच्छा गुणस्य हि
 पागुणात्यति मशयः सुम
 कार्यो महदनुग्रहे इत्येव दर्शयते
 भिदेत्यतस्तु प्रमतिभेदतः महत्कोपाजुक्तेषां त्यक्तमनाभेद उच्यते । महासनावप्युत्पेतकमीभिः शुद्धच
 तमः पौस्तुपंचाभिस्तस्यातः क्रियते शुभे निमीयाः तत्र तु प्रथमेऽध्याये हि रात्यकप्रयोगेन विल्लुभक्तविरो
 धस्तु विप्रश्नापत्तौ ईष्यते यद्देवैस्त्वभाते दत्तपुत्रादिति शक्रयाज्ञेनाद्देवाविल्लुनामनुनाशकत्वे
 प्रेन जज्ञेतीपर्थे तितयादिनिर्गतश्रुताविस्मृतः पुरीदिनशृङ्गति समश्निति विभिः तदि समस्य सख्यदे
 अवेष्टम्येनामस्ति नवपि यथाप्रोतिवत्तुष्वेषम्भुक्तमित्यर्थः २ किंच यस्य येऽप्योतनं सिध्यति मतम्

न नृता न भक्त्या न स्यं इह
 समो यथा । न ह्यस्यर्थः स
 त्मानः नैवास्ति भ्याविदे
 शतिनः समह्यभागानाया
 दमातः तद्वच्च नमहंति ३

नामेश्वरलक्षणमुच्यते तत्रादौ दशा

देवतीभवनियोगेऽपि विहितं तद्वै सिद्धेऽप्युपदेति तनुतद्वै सिद्धाद नदेति निःशेषं सम्प्रमाणं दप
 यत्मा सुपेयस्य ससम्भो देहे गोभयं तसि श्रुते विदेमपि नास्व वततदेतुः अगुणायेति

श्री
भा. ग.
स. क्षी.
२
देवादिनासादिभिरन्ये १५ ॥

नहि नानभजनी विजु तोत्तापनेन साद्विदंतीति ज्ञात्वा स्वपरमात्मानं कवयो निष्पन्नाः सधिता कार्यदर्शनलिंगे
सविचार्यमानेति अनुतः स्वभावकर्मादिवादनिषेधेन विदंतीति पादलाभापिज्ञानमेव यथापि ज्योतिरादिरिवे
तिदृष्टव्यं यथासूर्यकांतादौ दृष्टानात्सोतिर्जीयेत यथावगंधदर्शनादपुष्पिणादि तदेवमायागुणव
शेनेतदेषम्यंतस्वाभाविकमित्युक्तं तर्हि गुणपारतंत्र्यादनीश्वरत्वमाशङ्क्याह यदा ज्ञात्मानो जीवस्य भोगाय
प्रः शरीराणीपरः परमेश्वरः सिसृक्षुर्भवति नरात्मस्य नस्थिते रजः पृथक् सजती विचित्रा सता सृष्टिं रिरं सः
कीदृशमिच्छुः सते प्रयत्नं सजने शयिषामाणाः संहारिष्यन्तमः पृथगीरेयति प्रयति १ यदा सिसृक्षुर्
विदंतीति ज्ञात्मानमात्मस्य सधिता कवयोननः ५ यदा सिसृक्षुः प्रज्ज्ञात्मानः प्रयोरजः सजनेष पृथक् स
मायया सते विचित्रा सृष्टिं रिरं सरीश्वरः शयिष्यमाणस्तम ईरयत्यसौ ६ काले चान्ते सजती शयाश्रयप्र
धानं भूभ्यां नरेव समकृत य ईधियान्नपिकाल ईशिता सते सगनी क मिवेयपत्नः तत्पत्नी कान्स
राश्वरप्रिया रजस्तमस्कात्पत्नी गौसु रुशवा ११ अत्रैवादाहृतः पृथे निर्निहामः सरधिणा प्रीतामहाक
त्पारिनिर्देशान् प्रतीतकालपारतंत्र्यचारयनप्रधानं पुरुषपारतंत्र्यमपि चारयति कालमिति हेनरेव प्रधानं
भ्यामिमिन्नभूताभ्यामसमकृत अभावकर्तृ ईश्वरः तयोः सहकारित्वेनाश्रयभूते चरेते वर्तमाने कालस्वप्नमेव
सजति सवेष्टानुपत्तानकालस्य नतत्पारतंत्र्यमित्यर्थः तथापि प्रकृते किं मायीतज्ञाहयपषकालः ससत्त्वमे
ययनिश्रुताहेतोः ईशतापि ईश्वरोपि सत्प्रधानं सगनी कदेव ससृहमेययनीवमर्थः तत्पत्नी कान्स र प्रति
पदानप्रमिणातिदिनस्तीचेत्यनयः इह अयः कीर्तिर्यस्य सः कालशक्तिस्तु भित्तगुणगतवेषम्यसन्निधिमार्ति
एतदधिष्ठानरिस्करसौ तिप्रकरणार्थः ११ इदानीं तनयो र्वधोनसरत्तपातेन किंतवास्तु एतापेनासरीयो

नोपपन्नसुखानां नय १२

२ ज्ञानयोगरचय चार्थपेति वक्तुमिच्छितामसुपचित्ति यनिश्चिव

श्रीशुक्रवाच साधुपुत्रेण द्वागजद्वयेन पितृमङ्गले यद्वागवतमाहात्म्यं भगवद्भक्तिवर्धनं ५ गीय
ते परमं पुण्यं हृषीकेशीरदारिभिः नत्वा यद्वागवतमाहात्म्यं नयेकशयिष्ये द्वैकधाः ५ निर्गुणोऽपि ह्यनेन मर्के
भगवात्पुङ्गवे परः स्वमायागुणोऽविषयवाच्यवाच्यकलागतः ६ सत्वरजस्तमसि प्रकृतेर्नात्मनोऽपि
गुणः न तेषां गुणपदान्न द्वागजद्वयस्यैव वा ७ जयकालेन सतस्य देवर्षी न रजसां सगम तमसां य

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

श्री
भा
स
दी
१

मगवत्रिंशकस्यनरकणानेनभावाभितिचदतस्तवकोभिप्रायःमगवत्पीडाकरतेनवातदभावेपिस्वरापानादिव
त्रिषिहनिंशचरणान्नतावदेहाभिमानकृतनिदानिमित्रतातपोजदीनोभगवत्पुनरभावात्तपोजशोकाली
न्याहसाङ्गैस्त्रिभिःनिंदनेदोषकीर्तनेसत्कारःतिरस्कारःनिंदनस्तत्पादितानार्थप्रधानप्रवृत्तयोरविवेकेनकलेव
रेकाल्येतेरचिते २२ तन्निमानेनभूतानांयथासमाहमितिबैषम्येनकृततेहिसादिकंचभवति तथानयस्यसुत्र
शेणानयःदंडःताडनेषारुष्येनिंदनयोर्दिष्टापीडाभवति २३ यस्मिन्निवहोयमभिमानःतस्यदेहस्यव्याहृतश्च
यथातथायस्याभिमानोनास्तिअतोस्यपरमेश्वरस्यहिसाकेनहेतुनाकल्प्यतेकेनापिअभिमानाभावेहेतुःकैव

नारदउवाच निंदनस्तवसत्कारस्तत्काराद्यैकलेवरं प्रधानप्रवृत्तयोरविवेकेनकल्पितं २२ हिंसात
दाभिमानेनदेहपारुष्ययोर्थावैषम्यमिहभूतानांममाहमितिप्रार्थिव २३ यन्निवहोभिमानोयंतद्व्या
त्यागानांयुथःतथानयस्यकैवल्यदाभिमानोविनात्मनः २४ परस्यदमकतेहिंसाकेनापिकल्पते
२५ तस्मादेवावबोधेनविर्वैराग्यभयेनवा स्नेहात्कामेनवाश्रेयात्कथंविज्ञेयतेएवमक २५ ॥ रामः

3

स्यात्तथाहितीयतेनाभिमेतज्जाभावात् वैषम्याभावेहेतुःश्रुतिलात्मनःसर्वात्मनश्चित्तदिकिमितिहेतुतिनत्राह
परस्येतिदमकतेहिंसायेदंक्रोतीत्यर्थः २४ यस्माद्भगवतोनिंदोदिकृततेवैषम्यनास्ति तस्माद्येनकेनाप्युपा
येनयस्तेनैवनिंदोदिकृततपापस्यापिनाशान्तायुज्ययुक्तमिमाशयेनाह नस्मादिनिसमभिःनास्तिवैरेकेनापि
यास्मिन्तेनभक्तियोगेनतर्पणःप्रणामनरतिशयःतस्मादनेरुपायेऽष्टमकतेहेतु २५ ॥ रामायनमः ॥

३

वेदिभूभजः शिशुपालस्य १३ सरस्वतिं नारदे सरस्वतिमिति वक्तव्यं संध्याभावात् १४ एकांतभक्तानाम
 विदुर्लभाप्रामिर्विदिषो नानेनेतद्वृत्तेहि १५ तस्य तवेन वनरकपातपयोचिनः स्यात्सुगवन्निदयनिमसिनरक १६ २
 मवायस्य सतः शिशुपालः कलभाषणात्वात्येको सलभाषणाकारभ्यसेन निचयुनापि प्रमदीकोयीमत्तरावा १७

दृष्ट्वा मदाङ्गतेनागतस्ये मदाङ्कनौ वासदेवे भगवन्विनायुज्ये वेदिभूभजः १३ तज्जसो न सरस्वतिं गजापाङ्ग
 सतः क्रतो पञ्चविंशतिमसकमनेनायुष्यतामिदं १४ पुनश्चिभवात् अहो याम्यङ्गतेत्यत इति मेका निना
 मपि वासदेवपरेतने प्रामि श्रुयस्य विदिषः १५ एतद्वृत्तेनामिदं सः सर्वेष्ववयवमेत भगवन्निदयावेनादिने
 स्तमसिपातिनः दमद्योषसतः पाययारभ्यापणान् मेषु मय्यौ गोविंदे देववक्तु श्रुमेति १७ प्रायतोरम
 कृदिसंयुक्तपुमयाय शिञ्जेन ज्ञातो निद्रायां नाथं विवशानुलसः १८ कथं तस्मिन् भवानिदं वप्रा
 ह्यथामिति पश्यतां सर्वलोकां लयमीयते रजसा १९ एतद्वृत्त्यनिमेषु दिदीपादिनिववायुवा अत्यंत
 द्रुततममभवात्सकारणा २० श्रीशुक उवाच राजसद्वप्राकर्णनारदो भगवान्दधिः तस्यः श्रुत
 माभाष्य च स्वत्वात्तस्य देः कथाः २१ तज्जसो नमः ॥

चित्रः क्रमं १८ इव प्राप्ते ज्ञप्ताप्यं यामसं रूपेयस्य तस्मिन् लये सायुज्ये रयतः प्रभूतस्यापि देववक्तु लयस्य तस्मि
 न् लये सायुज्ये तज्जानकप्रसाणेन सिद्धवन्निदेशः १९ एतद्वृत्ततमे दिद्यत एतस्मिन् प्राप्तिभगवान् सर्वज्ञः तं
 वृद्धि २० आभाष्यसेवायासीदेति मेपीदेनस्यासिनि सलभातस्याः सदः पृथ्वीः सत्याकथाप्रादेवलयः २१ ॥

असेभवमेवाह नन्वेतधूनैः प्राकृतैर्देहेन्द्रियासभिहीनानां शुद्धसत्त्वमयदेहानामित्यर्थः प्राकृतदेहसंबन्धेन
संबन्धमेतदाख्यानमाख्यातमर्हसि ३५ ३५ कथंभूताः सनदनादयः पंचवायश्वाहायनानियेवातेअर्भी
वालाः तददाभायेपांतेपूर्वेषामरीच्यादीनामपिदिग्वाससः दिगवरोः अनाः शिचून्मत्ता ३८ वासमपि-

देहेन्द्रियासहीनानावेज्जंदपुरवासितां देहसंबन्धसंबन्धमेतदाख्यातमर्हसि ३५ नारदुवाच
एकदाब्रह्मणः पुत्राविलोलीकेयट्छया सनदनादयोजन्मः चरतोभवन्त्रये ३५ पंचघट
हायनाभीभापूर्वेषामपिपूर्वजः दिग्वाससः शिचून्मत्ताहास्योतात्त्वमवधत्तां ३६ शुषप
नक्रपितापवंप्रवावासेनवाह्यैः रजस्तमोभ्योरहितेपादमूलमधुहिषः ३७ पापिष्टामानरीयानि
वालिषायातमाश्चनः ३८ एवंशोशोस्वभवनात्वनतौतः कपालभिः प्रोक्तौपुनर्नन्मभिर्वावि
भिलोकायकल्पता ३८ जन्तानेतौदितेः पुत्रौदेवराजववेदितौ हिरण्यकशिपुर्नोहोहिरण्य
लोचनस्तथा ३९ हतोहिरण्यकशिपुर्हरिणसिंहदृष्टिणा हिरण्यतोथरोहोरेविभ्रतासौक
रंघुः ४०

नार्हयः कृतः पुनः तस्मैवामितिचकारार्थः हेवालिशौअतोहेतोः आश्रयाने ३७ वांयुवयोः त्रिभिर्जन्म
भिलोकायस्वस्थानशमयेकल्पतातावत्प्रयशावः समाप्यतामितिपुनः प्रोक्तावित्यर्थः ३८ ३५ थो

तेषां विवेकाचवेयः प्रेष्टाया ह्यथेति न तेषां भक्ति योगो नापीति २८ अत्र दृष्टं तः कीदृशः पेशस्तुता भुमेरासं
 मोक्षेषः भये च स पदयोगास्तु २९ वैराग्या अत्र विना नयेव एतः पाप्मायेषां तेनेषाः २८ तदुक्तं कामादिनिधि
 ज्ञेयायं हिता २५ तद्विवेनः किमिति नरके पातितः तौ ब्रह्मनाभावात् पापमेव तत्र फलितमिह कृतमोपी
 ति पुरुषे श्रीहरिप्रतिपुरुषे पुरुषस्य कामासंभवात् भयादिभिः चित्तयतां पदनामये नैकतमोपी मुक्त ३१ तदे

यथा वैराग्यं वेन मर्त्यस्वल्पतामिति न तेषां भक्तियोगो नरतिमेति श्रुतामिति २५ कीदृशः पेशस्तु
 ता रुद्धः क्रुश्यात्तमवस्तरन संभ्रमं ययोगो न विदते तत्त्वद्वयता २९ एवं क्लेशभगवति मायामवज
 र्मिषे वैराग्यपूतया मानस्तस्योपुनरचितया २८ कामादेष्टा ज्ञाने ह्यथ पाभक्ते चरे मनः प्रावे
 पयतद्वेदित्वा बहवः तद्गतिमताः २५ गोप्यः कामाह्यान्तं मोक्षेष्टा ज्ञेयादयो नृपाः संवेधान्ते ३२
 तस्यः स्वेष्टं भक्त्या वयं विभो ३० कृतमोपिनवेनः स्यात्तवान्ते पुरुषप्रति तस्मात्केनापुण्ययनमन
 क्लेशनिवेशयेन ३१ मातृष्ट्वेयः वेष्टादंतवक्रशृणोऽव पाददप्रवरो विस्तो विप्रशपात्पदा
 क्षुत्तो ३२ पुन्यहिमवाच कीदृशः कस्य वा शपो ह्येदं साभिषर्जनः अग्रद्वयं वा भानिदरेका

तितमवः ३२

वमिति ह्यसप्रस्तावकया ह्यत्मा श्रीकृष्णेण शुपालस्य वैराग्यं वेको देतमिपेत्तायां तमेवेति ह्यसंवक्तमा
 ह मातृष्ट्वेयं शतिपदात् प्रक्षुत्तो ३२ इति दारोय अभिप्रामाण्यं निप्रामिभवतीति तथा अग्रद्वयः अनार
 रणीयश्च असेयवात् भवोजन्म ३३

द्वितीयेष्वेकरोषेण लोकं विलापयन्तयेः न ह्यभान्पुत्रादीनि निहास्ये संतप्य न भगवद्देवयतन
 देवपिकाराणि न्यशयेत् न ह्यभान्पुत्रादीनि निहास्ये संतप्य न भगवद्देवयतन
 कोपाग्निहमन्तरे निरीक्षमाणः १ काललदंष्ट्राभिर्घुक्तयादप्रपादृष्टाङ्गः प्रेक्षाभृकुटीपुक्तं मव

नारद उवाच ॥ भूतयेवं विनिहते हरिणा क्रोडहर्निना हिरण्यकशिपु राजन्युतपुङ्गवः ॥
 वा १ ॥ ग्राहवेदेकपातुर्गः संदष्टशनच्छदः कोणेन लज्जं वत्सर्भा निरीक्ष्य नभसमं वरं २ ॥ कुरालदेष्टो
 ग्रहणाद्गोप्यभङ्गदौमत्यः सुलस्यस्य सदासिदानवानिदमवबोत् ३ ॥ भो भो दानवेदेतयादि-
 मूर्धन्यज्जलशंखः शतवाहो हयग्रीवश्च सवेपाकुशल ४ ॥ विष्णुर्विद्वेजमवचः ॥

पुनर्मनशक्नुनादयः शृणुनानेतरे सर्वक्रियनामाशुसाचरे ५

सपत्नैर्घातितः क्षदैर्भानामेदायितः सद्गतः

योर्लिङ्गाद्देशाद्विणाममेवाशुपुपावने ६

तस्य नक्त स्वभावस्य नृणां मोघावनाकसः भ

जनेभजमानस्यवालस्येवास्थिरात्मनः ७ ॥

यस्यसः ३५५ समेता

॥ शिवाहेनमता ६ पदेत्यक्तः स्वभावः समन्ते येन तस्य हृत्पुण्ड्रः शुद्धतैजोमयस्यापि मायायावन्नौकसः वराह-
रूपस्य सतः अस्ति रात्मनः अव्यवस्थितविभक्तकृतः यो भजनिते भजमानस्यावसरतः ७ ॥ रामायणतमः

^{तः}
 द्विराण्यकशिपोर्वधेकारणोत्पद्यति द्विराण्यकशिपुः पुत्रमिति ५१ सर्वभूतानामभूतेऽसमः ब्रह्मोवपश्यती
 विनयातेऽनेनः प्रशान्तेऽहोरात्रेऽहिने अतएव भगवन्नेन सा स्मृष्ट्यानेऽयमेः शस्त्रप्रदारादिभिः ५२ विश्रवसः स
 नो ५३ न्याह नत हतवानित्यर्थः तद्धिनदेव कथनीयमित्युत्सकं प्रत्याहारमवीर्यमिति ५४ कृत्स्नचक्रेणाह

^{पुः}
 द्विराण्यकशिपुः पुत्रेऽप्यहोरात्रेऽहिने विज्ञोऽस्वरं करोन्नानायातनामसहेतवे ५१ सर्वभूतानामभूते
 तेऽप्यशान्तेऽसमदर्शने भगवन्नेन सा स्मृष्ट्यानेऽयमेः शस्त्रप्रदारादिभिः ५२ ततस्तोराह सो जातो कैशान्या विश्र
 वः सतो रावणः कुंभकर्णं प्रसर्वलोकयतापनो ५३ तत्रापि रावणो भूतान्यहनच्छाप
 मृक्तये रामवीर्येऽप्राप्यमित्तमाकांक्षेयमावात्यभो ५४ तावेव तत्र विद्यो जातो मानवस्त्वा
 त्तमोऽतव प्रभुमाणाप्यनिर्मितोऽकृत्स्नचक्रहन्ताहो ५५ वैराववेपनीवेन ध्यातेनाच्युत
 मात्मना नेतोऽपुनर्हरेः पार्श्वेऽजम्बवर्त्तिस्त्रिपार्श्वो ५६ युधिष्ठिर उवाच विदधोदयि
 तेऽपुत्रे कथमासीत्सद्मासतो ब्रुहि मे भगवन्मनसः
 दृष्ट्वाच्युतात्मना ५७ इति श्रीभगवत्सप्तमस्कंधे प्रथमाध्यायः ।

नमो ह्योपयोः नौवयोः पापमेव तनं नतता विसृष्टेः ५५ ५६ येन कारणेन प्रज्ञादस्याच्युतात्मना अपुत्रेक
 चित्रं नदपि ब्रुहीति शेषः ५७ इति श्रीभगवत्सप्तमस्कंधे प्रथमाध्यायः ॥ रामायन
 मः रामः

श्री
भाग
सूरी
६

तन्निर्वाचनसार्थनैः प्राज्ञोच्चारणं पञ्चीकृतं शाश्वतं निगूढं ॥ विप्रकृतं प्रदत्तं यत्तु भागानामभ्युप-
तदिव परिमज्ज ॥ तदेव प्रज्ञानोक्तद्वन्द्वनवेष्टुं वेत्तुं स्वयं स्वर्गाद्यादि साधयितुं न पश्यन्मकामः
प्रथमेष्टुं तत्तान्नतसाहसिरण्यकशिप्रुतिनादिनां कदादकं प्रेताय प्रदेयमदकं आदिशान्त्यत
आह्वय ॥ १० ॥ देवधरिनिधानं भीयोसंवाययति ॥ ११ ॥ भवतु नाम तस्य आद्यावयः तस्याप्यस्माकं ता

केचित्तत्त्वविशेषाभिः सैतन्प्राकारयोगोपमानं प्राज्ञोच्चारणं विद्धि उर्ध्वतान्केचित्तरूपपाणयः
प्राहूनशरणम्यमेष्टुं ज्ञानोत्तमोत्सुकैः ॥ एवं विप्रकृतं लोके देयं ज्ञानवरोर्महः
विवेदवापरिमज्जमभिविवरलातिनाः ॥ १२ ॥ हिरण्यकशिप्रुभूतः संपरतस्य इति ताः कृ-
त्वा कदादकादीनि धातुप्रज्ञानसात्वयन ॥ १३ ॥ शक्रनिर्णयं सुखं भूतासंतापनेष्टुं कल-
नाभिमदाभाभिरिमममथात्कवे ॥ तन्मात्रेणाभावेदिविचजननीगिरा इत्यादि
यादेशकालत्तरदमाहजनेष्टु ॥ १४ ॥ हिरण्यकशिप्रुवाच श्रुत्वा ब्रह्मवयः प्रज्ञावीरमा-
ह्वयशोचितं विचारमिष्टुं विप्रोच्चारणः सुखो वयसि सितः ॥ १५ ॥ भूतानां विदुषां संवातः प्र-
यामिष्टुं सवते देवेनैकत्रनीतानाम्नीतानां स्वकर्मभिः २॥

वत्तत्त्वधर्मतत्त्वेति

नामिनिदेवेन प्राचीनकर्मणाप्येकत्रनीतानां संयोगितानां पुनः वत्तत्त्वेः स्वैकर्मभिरुत्तीतानां वि-

चेत् तत्राह भूता

योगितानां २॥

६

नस्यरुधिराणावन्नपयिष्यामिनावनपूयेभवेयातेति नतीयेतावयः ८ नवदेवेतदयः कारितः प्रनमे
 किंनदयेनेन शदास्तिनक्तदेकपदेयुहितेप्रतिपदेकदमोहितेयसेनिवानहेतविदेवाः शुष्मेनि
 स्वयमेवताशोयास्यंतिरुतःविस्त्रेवप्राणोयेषांने ५ तपोयुक्तादिप्रकानसूदपधत्तानयधे ९ न
 नेतेः किमपराङ्मुपेतत्राहविस्त्ररितिदिज्ञातांक्रियायुतष्टानंमूलप्रस्यसः यमसौयत्तायममय

मल्लभित्तपोवस्यभूरिणाकथिरेणावे रुधिरपियेनपयिष्यामिनावनपूयेभवेयातेति नतीयेतावयः ८ नस्यरुधिराणावन्नपयिष्यामिनावनपूयेभवेयातेति नतीयेतावयः ८ नस्यरुधिराणावन्नपयिष्यामिनावनपूयेभवेयातेति नतीयेतावयः ८
 देहितेनसेकममूलेवतस्यतौ विटपाश्वशुष्मेतिविस्तप्राणादिवोक्तसः ५ तावद्यातध्वंशु
 यंविप्रतत्रसमेधिनां सूदयधतपायनस्वाध्यायव्रतदानितः ९ विस्तहिजक्रियामूलोय
 तोयममयः पुमान्दवर्षिपितृभूमानाथर्मस्यवपरायणं ११ यत्रयत्रदिजागवोवेदानाणां
 अमाः क्रियाः संतजनपदेष्टानसंदीपयनहृद्युत १२ शनितेभर्तुनिर्देशमादायशिसा
 दृताः तथाप्रजाताकदमेविदधः कदनप्रियाः १३ प्रयासब्रजाद्यानतेजरामानप्रमान

श्वपराग्रणंशमश्रयः अतोयत्तदपस्यविस्त्रेर्तुलनात्तामनादत्यन्तदांअयत्तवृतेवध्याशतिमावः
 ११ तस्मात्पारमंमंत्रंश्रुण्वेनम्यादपत्रयवेतिसेदीपयनदहतस्युतछेदेऊरुत १२ पुरंदरादिमतया
 स्तुहृतः ब्रजोगवादासः उद्यानेकत्रिमंवनंतेत्रवीस्नादेः आरामोहकत्रिमंवनंयाअमजरावि
 णास्यानयाकरोजादीनाखेटः कृष्णवलांनोवासः खर्वटोरोमिरिदोत्पाअयायामः सोषया

भीरणोवासः पन्नंयजयती ॥ ५ ॥

श्री
भाग
सही

अत्रापि शोकहेतुं विना ह्येवाशेषो करतस्मिन्नर्थे प्रेतस्य मृतस्य ये वा यस्तेषां च २६ उपासतस्समी
पि आहृत्य स्थिताः २७ विष्णोर्गौरत्नमयं कवचं यस्य विधुष्टानि आभरणानि सज्जं शयस्य शरीरानि
भिन्नेरुदये यस्य अस्तेनारक्तेन आविलेलिमे २८ प्रकीर्णाः केशा यस्य अस्ते अतिरिण्यस्परभसा

अत्रापि दहंती ममैतिहासं प्रगतं यमस्य प्रेतबंधनां संवादने निबोधत १६ उशीनरेषु
द्राजासु यत्तरे निविशतः सपत्नैर्निहतो पुत्रेभ्यस्तस्य पासत २० विष्णोर्गौरत्नकवचं वि-
धुष्टाभरणसज्जं शरीरं भिन्नेरुदये शयानमसृगाविल २१ प्रकीर्णकेशास्ते रभसा
दहदहद रजः कुण्डलैर्वाभोजं छिन्नायुधभुजं मृत्यु २५ उशीनरं देवि धिनानथा कृतं पतिं
महिषाः प्रसमीत्यदः विनाः दूतोः स्मनाथेति करैरुगोभृशं ज्ञेयं मृदुः तस्य दयोरुपा-
पतन ३ रुदं त्यज्य देवितो ज्ञेयं कर्तुं सिचं त्यज्येः ऊव ऊं ऊमारुणैः विस्त्रस्तकेशाभ-
रणः शुचं नृणां मृजं त्यज्य कृतं दनं आविलेपि ३१ अहो विधाजकं रुणेन नः प्रभाभवाश्रणी
तोदगमो वरं दशं उशेनराणां ममिह निदः पुरा कृतो युनायेन अस्ते विवर्धनः ३२ ॥

संभवेण हृष्टो दहदहो ह्येन रजमा कृतं दशं हने मरुवाभोजं त्यज्य छिन्नमायुधं भुजं शयस्य २५
तस्य पादयोरुपासमीये आसमेतात अयतन ३१ विस्त्रापमेवाद अहो रतेहाभ्यां अकरुणात्
मेवाहः दशमे गोचरो दशं येन प्रणीतो गमितः तेन विधाजात्समपुनश्चो विवर्धनः कृतोसी

॥
२८
॥

एवलोकरुणाशोकं विचारय निमित्तं निमित्तः स्वयं स्वयः प्रपन्नयः सुदः नि
 मलः सर्वगः सर्वगतः सर्वविन्न सर्वज्ञ सर्ववेत्तः परो देहादेव निमित्तः अनामन रत्न
 शक्तिविपुल इति अतः शक्तिशोको न कार्य इत्यर्थः कथं तर्हि तस्य संसारः न बाह्य प्रपन्न निमित्तान्नो
 मायया स्वविद्यया लिंगे यन्ने गुणा वच्चा वचान् देहात् न स विदः एवो न वा विशेषेण सृजनं न सो

निमित्तमात्मा व्ययः सुदः सर्वगः सर्वविन्नः यन्ने सा वात्सना लिंगं मायया विसृजनाणा
 न ॥ यथा भस्मा प्रवृत्तानां तयोपि वल्गाव वत्तवा प्राम्यमाणेन दृश्यते वलनीव भूः २२
 एवं गुणैर्भास्यमाणे मनस्य विवृत्तः प्रमान्याति तस्यास्य तो भेदे लिंगो लिंगवानिव २३
 एष आत्मविपर्यया लिंगो लिंगभावनापक्षप्रिया प्रियेयो गो विर्योगः कर्मसंस्तुतिः २४ सं
 भवश्च विनाशश्च शोकश्च विविधः स्मृतः अविवेकश्च विता च विवेकास्त्यतिरेव च २५

ऊर्ध्वनलिंगं शरीरोपाधिः संसार इत्यर्थः २१ तत्पददृष्टान्ते प्रपन्नयति यथेति च तर्हि तखः प्रतिवि
 विताः उपाधि यमीदृशं हि ते भवेतीति दृष्टान्तमत्कायादक यमीयात्वे भवेतीति दृष्टान्तमाह च त्वषे
 ति २२ अविकलः परिपूर्ण एव तस्यास्य तो मनः समता निमित्तार्थः २३ लिंगभावना देहाभिमानः
 एष आत्मविपर्यया सा अस्या भावः तमेवाह प्रिये विर्योगः प्रियेयो गश्च कर्मसंस्तुतिश्च ना
 नागर्भेषु प्रवेशः २४ ततः वसंभव उन्मत्तिः विवेकस्यास्तुतिः अतः संस्थाने २५ ॥ ॥ ॥

श्री.
भा.ग.
म.टी.
८

अबलादुर्बला अपि वृकादिभिः भक्ष्यमाणा वयं तत्र हेतुः यो तर्गर्भे रक्षति सुषुप्तिविविधं रक्षित्वा रक्षति न
नु तस्या रक्षणं किं प्रयोजनं न किं विदपि किंतु क्रीदेव केवलमित्याह यश्चैव स ह तति रक्षति सदाति

अहो वयं धन्यतमा यदत्र त्यक्ताः पितृभ्यो न विविं
तयामः अभक्ष्यमाणा अबला वृकादिभिः सारक्षितारक्षति
यो दिगर्भे ३० यश्चैव येशः सृजतीदमग्रयो यपव रक्षित्यवलयेते वयः
तस्याः बलाः क्रीडनमादृशी शितः चराचरे निगृहमेगृहपथः ३८ यश्चि चते निष्ट
तिदिष्टु रक्षिते गृहे स्थिते तद्विद्वते विनश्यति जीवत्यन्यथा पितृदोचि
तो वने गृहे पिगुप्सो हतो वतीति ३१ रामः

वभो अबलाः तस्मै शितः चराचरे क्रीडायाय नमाहः अतप्यति गृहे संहोषालने च प्रथः ३८ प्रभुत्वसु वय
नयमतिरिकाभादर्शयति मयाति दिष्टेन देवेन ईश्वरोपा रक्षिते तेन चोपा विद्वते अस्मदतः तेनोपेक्षितः

३१

त्वया स ह्यज्ञमेव विनावयं कथं स्यात्स भवेत्सती चेत् अतः देवी पश्यते या स्यात्सित तत्रेत् अनुया नमनुगमनेतव
 पादयोः शुश्रूषां कुरुवंतीनां अस्माकं दिशेदि ३३ निर्दोषं दाहयन्तयते अस्मिन् लावले प्रति ३५ परिवेदि
 गेदनस्वपुण्यामेवाश्रुत्यश्रुता तत्र सयमेवोपपातायमः तानादृशदोर्त्नादिना ३५ वयसा अस्मत्तोयिका

तया कृतत्वेन वयं मदीयते कथं विना स्याम स ह्यज्ञमेनते तत्रानुयातेतव वीरपादयोः शुश्रू
 षतीनां दिशयत्रा स्यासि ३३ एवेविलपतीनां वैपरिगृह्य मृतेपतिं अनिच्छतीनां नि
 दोषकोलां सस्यवर्तते ३५ तत्रादपरिवेधुं तस्याश्रुत्यपरिवेधितं आह तानवान्
 कोभूतायमः स्वयमुपागतः ३५ यमउवाच अहो सीमा वयसाधिकानां वि
 पश्यतां लोकविधिं विमोदः यत्रागतस्तत्रागते मनुष्ये स्वयम
 धर्माश्रयिणो वन्त्यपार्थ ३६

नामपि लोकविधिं जन्ममरणानि प्रकाशयिष्यतामपि विमोदमेवाद यत्रयसादव्यक्रादागतः ३
 तेनैव गतमपार्थं गोवेति तदुक्तं गोतामसं अथ क्रादीनिभूतानि वाक्रमथ्यानि भातं अथ क्रतिथनायेव
 तत्रकापरिवेधनेति किंच स्वयमपि मथर्मा मृतेन सदसमानो नृसुलक्षणे धर्मायेषां तथाभूता अपि ३६

श्री
भाग
सटी
५

किं चेदेष्टुः यमवशो वयसो यं युष्मदुत्तीसयतः शोते किमिति शोचयन्ते तावेते काललमसौष्टुः
 एतानि शोतेन प्रोक्तं किंच इदानीं तस्यादृशनात् स्मृतं तदिति शोचाम इति चेत् सप्तशोचनीयोनभवति आ
 गच्छितस्यादृशनादित्याह यः शोतेति ५३ ननु मावनाधिकसंघारो प्राणाः शोचावकावदृष्टव्यवनामो यो
 तावकावशोचननत्वादिना हनशोतेति महानमर्षद्विषये ह्येतेनः अथपवमुत्थः शोचो वैमर्षात् इति श्रुतः

सद्येत्तोनवयं शोतेन मर्षावैयमवशो वयसः यः शोचतापो नवकेदसनदृशेत कर्हिचित् ५३
 न शोचतापो नवकावेन मर्षावैयमहानसः यस्ति हरेद्विषयान्मासवान् प्राणदेहयोः ५४
 भूते द्विषमनो लिङ्गान्देहान्वावचानिभूः भजत्युत्तुजतिस्तत्तुजापि सेनतेजसा ५५

कस्तर्हि वकाशो तावत आह यस्ति हरेद्विषये स्तुतदर्थश्चाशमासत प्राणदेहाभ्यामन्यपवस
 वेननः ५४ ननु चेत्तनने चतस्याहं कंशः स्तुतः काणावधिरश्यादिदयमीपलधिः क्रतुः तत्राह भू
 ते द्विषमनो भिल्लिङ्गते लक्ष्येन शनितया तातदेहनतेभ्यो न्यपवमजति अहमिति मयनेतर्हि कथं
 मोक्ष इत्यत आह तच्च भजनं सेनतेजसा विवेकबलनेतुत्तुजत्यपि द्विष्यन् भवेत्तस्मात्तयति ५५

यः तेषां भित्तो जायते पर एषा गतवर्षः ३२ ॥

तदेवमात्मनो जन्ममरणादिकर्मणो कर्मणो मृगाथीनता न शोकः कार्यसकं इहानीतदेहनामेव जन्मादि
नत्वात्मनारत्नाहविभिः भूतानि देहाः निजयानिः स्वकारणभूतं लिङ्गशरीरं तन्निमित्तैः कर्मभिः भवेति
ज्ञायते न भवेति न पणितिव सर्वशः देवादिदेहा अपितु हतदा प्रकृतौ देहे स्थितो प्यात्मा तस्या गुणो दे
हधर्मैः जन्मादिभिर्न बध्यते न प्रस्यते अतः अन्तर्मादेहादन्तर्बिलक्षणः य नूनं देहकृषः स्पृह्यन्तौ
न वेत्तात्तां प्रतीयेत तशाह इह मोहजं प्रविष्टो कायात्मने न जाते वस्तु वस्तु एषा गवयते दृश्यते भौतिके
वयथा गृहमित्यवयः अत्रैव प्रयागः दृष्ट्वा भौतिकान् पुरुषात् शरीरे भिन्न दृश्यतात् भौतिकत्वाच्च यथा

भूतानि तेनैर्निजयानि कर्मभिर्भवंति कालेन भवेति सर्वशः न तत्र द्वात्मा प्रकृतावपि स्थितः
तस्या गुणो रन्तर्मा निबध्यते य इह शरीरे पुरुषस्य मोहजं यथा एष कर्मात्मिकसीयते गृह्य
यादकैः पार्थिवैर्जसैर्जनैः कालेन जातो विकृतो विनश्यति य यथानेलादकं शुभित्रै
यते यथा निलो देहगतः एष कस्थिते यथानभः सर्वगते न स जते तथा प्रमानसं पुराणानमा

त्पता विवेकिनः प्राप्तात्मेनाभिः मणिगृहंततः एष कृतददिति भौतिकत्वात्माने विद्युष्वनात्मनो ज
न्माद्यभावस्य संहर्षति यथा ओदकैः परमाण्वभिर्जातो बुद्ध्यादिः यथा च पार्थिवैर्जातो चटादिः य
था च तेजसैर्जातः ऊंरलादिर्विनश्यति तथा ते रसादिर्विधेः परमाण्वभिर्जातो जतो देहपदविकृतः य
था च तः सुखविनश्यति नत्वात्मेत्यर्थः य एषा गवस्यता भावे पि भिन्नं तदृष्टान्तद्वयमाह यथाः नलो
दाकृष्टवस्थितो पि दाहकत्वेन प्रकाशकत्वेन भिन्न एव प्रतीयते यथा च देहगतो यत्निलानासिका
दिषु एषा कस्थिपवप्रतीयेत देहस्य तः प्यात्मनः तद्वर्मयोगाभावे दृष्टान्तेमाह यथानभोनस

जन्ते क्वापि संगं न जन्मोति तथा प्रमातपि संवेद्यं गुणानां देहे हि यादीनामात्रं

श्री
भाग
महा
१०

20

शिवस्तन्यानालस्यसूत्रे सन्नतवर्षे प्रायश्चित्तोपायद्वयं ॥ आकरुणया सर्वतो नृकं पयाकर-
णानन ॥ आत्मनो देहस्यापेन विपुलपुष्पाभायाश्च मनोविमोक्तानि नृः विपुला भवन्ते वंजीवता किं-
मेव योनेते प्रतो मामपि क्वासेन यन्ति ते नृयः ॥ न जानाः यत्ता यथातानकं यविमर्षिपोष्मासिमे प्र-
सासन्नतशिवस्तन्यामहिषो कालयंत्रिका ऊर्लिङ्गः नृन्यापयानिरीह्यभृशः रविनः स्ते-
रादकलः कृपाणः कृपाणां पर्यदेव यत ॥ अहो यत्कुरुणो देवः स्विद्याकरुणया विभुः कृप-
णामात्रशोचंसादीनया किं करिष्यति ॥ कामनृपतुर्मादेवः किमर्जुनात्मनो हि मेरीनेन
जीवताः एवमनेन विपुला पुष्पा ॥ कंयं न जानयता स्तात्मानं हीनान् विभमे देहे सुदभागाः प्र-
सीतेनेन देहे मन्त्रे प्रजाः ॥ एवं कृत्वा नृयः विलयन्ते मोक्षाय विद्यायाः प्रसन्नं सत्तु कुरु स प-
वने प्राकृतिकः शरीराविद्याय कालप्रदितो निलीनः ॥ पवंशयमपश्यत्सयात्मा पाय-
मनुजयः नैनप्राप्य यथा चैवः पतिवर्षं प्राप्तेपि ॥ क्षिण्य कश्चिपुरुषाच्च बालपव-
वरानि सर्वे विस्मितचेतसः ज्ञानयोमनिरेसं सन्ति स्य स्य योऽपि ॥ यमपतङ्गपात्वा-
यतत्रैकनृथीयने स्तानयोपि सयत्तस्य वक्तुं यस्यापि क ॥ न नो शोचनमायय परं वा-
त्मानमेव च कथात्माकः परोवाच स्वीयः पारव्य एव च ॥ स्तपराभिनिवेशानविना ज्ञाने-
नामातरप्रतीतेने ॥ प्राकृतिकः पतिहेनानिलीनः ॥ आत्मा पायस्य मृत्युं ॥ अययो स्थिते
मिथैवाविर्भूतसापराधिकपरलाकृतसः ॥ अशोचने निपादे प्रनाम मया धैः स्वः परं नृपतिनि-
वेशयवा ज्ञानेन विना ॥ सत्तु वा तु यमसदेनः ॥ निजो सममेहितो यः ॥ ॥ ॥

ननु विवेकानेतरस्याहमादिकमसंप्रवृत्तये स्यादेवेत्यत आह मायावल्लिख्यगरीरेणान्वितजदधि
 सामान्यामात्माभवतितावदेवस्यतत्कर्मनिबन्धनंवेपथुदेहभवेति ततोविषययदेहभवेभाक्तंतत
 ज्ञेयाश्चानुवर्ततेनतल्लिगाभिमाननिवृत्तेपिप्रतायमायायागोविषययादिमाययापुन्यतइतीतथ
 नपरमाथइत्यर्थः ५६ मनुस्वत्तुवादेनातसाधनाचसत्त्वप्रतीतेः कृतोमायामयत्ततयाच
 बहवावादिनः सत्त्वत्वमेवचवदेतितत्रावितेयमिच्छामन्तेयमभितिवेशः कोमोगुणपुनकार्यपुस

यावल्लिगात्वितोयात्मात्माचकर्मनिबन्धनं ततोविषययः कृतोमायायेमोनुवर्तते ५६ वित
 योभितिवेशोयंयुगुणेष्वर्थद्वयः यस्यामनोरथः स्वप्नः सदेमोदियकदृष्टा ५७ अथतित्या
 मनिष्पन्नानहयाचतितद्विदः नात्यथाशक्यतेकतस्वभावः शोचतामिति ५८ लज्जकावि
 पितेकश्चित्पद्विणाविमितीतकः वित्तपजालविदपुनत्रतत्रप्रलोभत ५९ ऊल्लिगामिथुन
 तत्रावचरन्समदृश्यत तयोः ऊल्लिगीसहसाल्लुब्धकेतप्रलोभिता ५॥ ॥ ॥

त्वादिष्वर्थः परमाथइतिदृक्चवृत्तियत्कृतइत्युतआहयथेति ५७ उपसंहृतिप्रयत्तसाधनित्य
 मात्मानमनिष्पददेवातद्विदः निष्पन्नमनिष्पन्नजातनः नत्वेवसंपदेष्वारोपिशाचतादृश्यतेतत्राह ना
 न्यथत्पत्तनद्व्याभावात्स्वभावाननिवर्ततइत्यर्थः ५८ स्वयस्वधर्माग्रपीतियडकृतत्रेतिहासमाह
 सुवृकइत्यादिना एल्लिगामनेकइत्येवनिमित्तः सत्यत्त्वततत्रतत्रातप्रलोभयत्तजालवित्तार्यवि
 चोषेणधृतवान्पाठांतरेतेषामभिधादिभिः प्रलोभनेधृतवानित्यर्थः ५९ ऊल्लिगाकंदपदीयादि

विशेषः ऊल्लिगारोमिथुनः ५

अभि
भाग
सटी
॥

ब्रह्मणस्सस्मिन्नेषमुत्पादयितुं तस्मात्कल्याणाद्भवति तत्राभिः अथाप्यास्माभिर्विवेदिता नया अथ
ता ५ तयो योगयोः समाधिना निष्ठाया सर्वधित्थमः अष्टे निजा मनसमलोके पथा अथास्ते अ
शितिष्ठति ॥ तत्र ये वात्मनः साधयिष्यामि मनुजस्य एवातिशयीषु पातपः तत्रात्मसाधितं अथः
कृतः तस्मात्तथेन वचनं कालात्मनो रिति येषु पापेषु लोके न देहो वा वापि प्रयेत नयापि कलस्या
त्मनो निमित्ततातवद्भिर्जनैः तपः तत्रात्मसाधयिष्याम्यवेति १ ब्रह्ममानेनेनियुक्तं तस्य फ
लं तस्यापि कलसकल्पः चरतोऽङ्गुलपः अष्टे तां किं विदितः तवाप्यापि निवेदिता २ स्म
हो वराचरमिदं तपो योगं समाधित्वा अथास्ते सर्वधित्थमः परमहो निजा मने ५ तदेह
ब्रह्ममानेन तपो योगं समाधित्वा कालात्मनो निमित्ततात्साधयिष्यात्तयात्मनः १ अथ
यदेवियासो ह मया प्राप्तं तस्मात् किमर्थः कालनिर्गुणः कल्याणं वेत्ति वादिभिः २ अनि
शुश्रुम निर्वैयतपः परमसास्थितः विधत्मानं तत्पुनस्तु विधत्मानं च १२ तवास्मादि
नगवां परमहो जगत्पते भवाय अथ मे भूयैते साधयिजयाय च १३ अनिविज्ञापितो देवे

भवाय अथ मे भूयैते साधयिजयाय च १३ अनिविज्ञापितो देवे

11

लमाह अथ येति सगदिव्यत्ययेन अथ यापूर्वप्राणपापादिवात्ययेन ३ देजगदिधास्यामि वैस्स वादि
भिः पुवादिपदैः किं प्रयोजनं अतस्ते देवसाधयिष्यामि ॥ श्वित्तमदापहरणोत्स्य निर्वैयशुश्रुम
अतपवा सोतपः परमंतपसास्थितः यदेव पुनस्तद्वन्तरमेव विधत्स्व अथात्मवस्थानधरा मनि सा
हनामनिष्ठं स्यादिति शोचंत आहः तवेति १२ तव करमेष्टा मिदमासनं हि ज्ञानो गवां च भवायो ज्ञान

पुत्रोयमेव त्वया भूयैष्यति तस्मात्तपः कृत्यं नया
विजयाय इत्यर्थः १२५

तृतीयेतस्यनपसानसंवीत्यजगद्विधिः आगत्यविस्मितस्तेनसंस्तनः सवयनरात् तदेवंसाधुलोकदने
 दानवानादिरणवेधनायोक्तं तन्ननिशृणोनाययन्कृतवाननराहद्विरणपकशिपुरियादिवा यप्रति
 हंद्दप्रतिपत्तदीनेपकसेवराज्ञानेअथित्तनकर्तुमैच्छत् १ ऊर्ध्ववाह्वयस्यनभसिदृष्टिर्यस्यादेगहे
 नेश्रिताअवचिरेन २ नरादीधितिभिः कोतिभिः अशुभिः रश्मिभिः प्रलयकर्ताप्रकरवरेजए

नारदउवाच द्विरणपकशिपूराजज्ञेयमजरामरं आत्मानमप्रतिहंद्दमेकरानेअथित्तन
 १ सतेयेसंदरदोणनपः परमदारुणं ऊर्ध्ववाह्वर्नभोदृष्टिः पादोगुह्याश्रितावनिः २ नरादी
 धितिभिः रेजेसंवर्त्तकैरवांशुभिः तस्मिंस्तपस्तप्पमानेदेवाः स्यान्नातिभेजिरे ३ तस्यमूर्धः स =
 मुद्गतः सधूमोश्चिस्तपोमयः तिथेगूधर्मयोलाकांनतपद्विषगीरितः ४ सुत्तभुर्नगुरवे
 तसदीयादिः वचालभूः निषेतः सशहास्त्रायाजन्मलशुद्विषादश ५ तेनतमादिवेगका
 वृत्तिलाकंययः स्रगः पात्रेविज्ञापयामासुर्देवदेवजगत्ते ६ दैत्येन्द्रतपसातमादिविष्या
 तेनशाक्त्रमः तस्यवोयशमंभूमचियेद्वियदिसंयसेलाकानयावन्नह्यनिबलिहारात्

वैयेचलादिताः संतोविवेकः तेदेवापुनः स्यान्निस्थानानिभेजिरे १ विषगीरितः सर्वतः प्रसृतः
 सत् ५ दीपेरदिभिश्चसदिताभूशालिता ५६ तवबलिहाराः करप्रदाः एजाकारिणभनेवाशुभि
 तोभवतीत्यभिभूः दैश्रुभिभोसुवाधिपतेपाद्यंतरेभोशतिसंवोथनेश्रुमितोयावन्ननेत्येतीतिसेवयः

12

श्री
भाग
मटी
२३
रिचिषयाणाम्भयानोतमो नानामो यश्च
पुनरेवमस्य नदधिने २५

हर्षणास्त्राणपुलकोद्देश्यस्य २५ अथेनविज्ञेनतत्रदेवः कालसूहेनप्रकृतिगुणरूपेणाधो-
 तेनतमसाहृतमिदंजगत्तयः अभिव्यनकअभिव्यक्तेमकरोत् २६ पञ्चविगुणोनात्मनाइह
 जतिअवतिलंपविचनस्मैरजः सततमसाधाम्भयानामहतेपरायपरमसुखायवमशुनिदयार्
 तयः २७ अत्रचस्वप्रकाशयकत्वजगत्तयाकाशकत्वतत्कारणानुसृष्टादिकहेतुमहत्त्वपरमेश्वरत्वे
 वेतिषदित्यतस्तदेवप्रपंचयत्रमस्करोतिनमश्तिचतुर्भिः बीजायकरणायनमःअत्रदेवआघाय
 २८ अथायप्रजलिः आहूतिसोरोदशाविभं दध्यास्तुपुलकोद्देशोगिरागद्वयगृणान् २९
 दिरण्यकाशिपुरुवाच कल्यातेकालसूहेनयोधेनतमसाहृतं अभिव्यनकजगदिदंस्व
 यंन्योतिःसुरोविधा-२६ आत्मनाविहताचंदस्वजगत्तुतिलंपति स्तःसततमसाधाम्भेय
 रायमहतेनमः २७ तमआघायबीजायज्ञानविज्ञानमूर्तये प्राणोदियमनोबुद्धिविकारेत्य-
 क्रिमीपुषे २८ तमीषिवेजगतस्तस्युषश्चप्राणोनसुखानपतिः प्रज्ञानो विज्ञस्यचिन्नेमैन
 ज्ञानंज्ञप्तिःविज्ञानंविषयाकारंज्ञानंनेमैर्विष्यस्यतस्मैअनेनस्वप्रकाशवेजगत्तयाकाशकत्वंच-
 दर्शितंबीजायतिनिमित्तत्वमुक्तंउपदानंनंबाणादयायविकाराः तैरूपैर्वाक्केकार्याकारंरूपे
 प्राप्नुवन् २९ एवमात्मनाविहताचननेनोक्तकारणानुदयादर्शितंहत्तमीश्वराद तमेवज
 नानोजगत्तस्युषःस्थावरस्यवर्ध्निधेनियंताभवसिकेतस्यत्येनप्राणोनसृज्जात्मरूपेणय
 तस्तप्रजापतिःतासंचित्तश्चतन्यरित्यामभूतायाश्चतनायाःमनसश्चतत्रियस्यानामिंद्रिया

नोचयति अतस्तेमेवमसाहृतानामाकाशादीनामयश्च
२२

वाल्मीकीकृतैः प्रतिलुप्तप्रथमं नददर्शयन्त्यात्कथं विदित्त्यं प्रादेनिहयोस्वयः प्राचीर्णसमं
 नादत्तिनेमेदः नकमोसोपोरितं च यस्य ॥ ५ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे
 येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न

नददर्शयन्त्यात्कथं विदित्त्यं प्रादेनिहयोस्वयः प्राचीर्णसमं नादत्तिनेमेदः नकमोसोपोरितं च यस्य ॥ ५ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न

नददर्शयन्त्यात्कथं विदित्त्यं प्रादेनिहयोस्वयः प्राचीर्णसमं नादत्तिनेमेदः नकमोसोपोरितं च यस्य ॥ ५ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न
 तपतेतपसात्तोकानयथा भ्राणिदिनेरति विस्मयविस्मयः प्राहप्रहसन्हेसकदनः ॥ ९ ॥
 ब्रह्मविच ॥ १० ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न
 वरः ॥ ११ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न
 नैनसर्वेषयः वक्तुर्नकरिष्यतिचापरे निबुद्धीरयेत्याणानकोविदियसमाः प्राते ॥ १२ ॥
 व्यवसायेननेनेनदृक्कुरेणमनस्विना तपोनिहेनभववाजितोद्दिनिनदन ॥ १३ ॥ तनस्य
 याशिशः सत्तादयस्यस्यपुगव सर्मस्यदर्शनात्फलमम ॥ १४ ॥ श्रीनारदउवाच इत्यन्ता
 दिभवादेवोभक्षितो गेपिलकैः कमेदलुनलेनोत्तदिवा नामोत्तरायासा ॥ १५ ॥ सतकीव
 कवल्मीकात्साहजो नोत्तरात्तितः सर्वावयवमप्यवचसदतनोपुवा उत्पितानमद

नददर्शयन्त्यात्कथं विदित्त्यं प्रादेनिहयोस्वयः प्राचीर्णसमं नादत्तिनेमेदः नकमोसोपोरितं च यस्य ॥ ५ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न

अनेनव्यवसायेनैवतावजितोद्दिनिनभवतासनराजितः ॥ १६ ॥ अमर्मस्यममदर्शनेनफल
 नभवति ॥ १७ ॥ अथेरापिदिने लुप्तं विमिवविलस्य ॥ ६ ॥ सत्सारे येदंशोर्मसिकाविशेषेभित्तोदेहायस्य ॥ ७ ॥ निरेवुः निषिद्धमेवुयेनसः सक्कोदकस्यथः ॥ ८ ॥ न
 यस्यानमस्यदेवप्रवशाभायस्य ॥ १८ ॥ तस्यदर्शनमेवमहावत्सवोयस्य ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥

श्री
भाग
सटी
१२

३३ श्रीसप्तमस्तोत्रः ॥ ॥ ॥

13

ननु ब्रह्माऽशरीरस्य मम कृतो ब्रह्मत्वकृतो वा ब्रह्माऽद्वयार्थवदितशब्दः व्यक्तं कार्यमिदं नवशरीरेव
 त्वं सममिति वा येन शरीरेण त्वमिदं द्रियशरणमनसा गणानविषयानभेदोक्तिं तपारमे होयरे मे च
 यथानिस्वरूपे स्थित एव भूतेन तत्स्वरूपनिरोधान्न तन्न तत्सममग्रान्तरूपानि रूपानि च त्विवपुः
 रापुरुषश्चेत्यर्थः ननु ब्रह्मत्वपुण्यपुरुषत्वकथेयकस्य तशब्दः हेतुर्नयेन तया शब्दकृतमा-

व्यक्तं विभोऽस्य लामिदं शरीरे येनैन्द्रियशरणमनोगणोऽस्त्वं भूतो स्थितो धामनिपासे ह्य
 अव्यक्तं आत्मा पुरुषः पुण्यः ३३ अनेनाव्यक्तं रूपेण येनैतदमखिलं तत् विदविच्छक्तिपु
 ण्यतमे भगवते नमः ३४ यद्विद्यास्यस्य भिमता त्वरात्मे वरात्तम भूतेभ्यः तद्विद्वद्भ्या
 मृदासां भूतममप्रभो ३५ नातर्वेदो हि विद्वान् कर्मस्य सादृष्यवापुषैः तन्भूमीनां तरे मृ
 ने नरे नमृगैरपि व्यसुभिर्वा सुमद्भिर्वा सुरासुरसहैर्योः ३६ अग्रतिद्वेदोऽप्युद्वेकप
 त्यचोद्विना सर्वेषां लोकपालानां मद्विमाने यथात्मनः तपो योगप्रभावानां मद्विमा
 ने यथात्मनः तपो योगप्रभावानां यन्मिच्छति कर्हि विन ३७ ३८ श्रीभावाते सप्तमस्तोत्रे
 तीयाध्यायः ३ ॥

नोवचनागोचरेण रूपेण शब्दे विद्यते न नव्या
 मः भगवते हेतुः विच्छक्तिविषयविच्छक्तिर्मायाताम्बायुक्तायेति ३५ ३६ अयस्मान्तत्त्वसुख
 निरिक्तादपि भगवतः अग्रथेऽस्य माभूत् ३६ व्यसुभिः अप्राणैः असुमद्भिः सप्राणैः ३६ यथाया
 त्मनस्तत्त्वस्थितया अग्रतिद्वेदनादिकं देहोतिशेषः तपसा योगेन वप्रभावो येषां तेषां यत्तत्त्वा

३३ श्रीसप्तमस्तोत्रः ॥ ॥ ॥

१२

श्री
भाग
सदी
१५

सदनीः सदयः ॥ कृत्स्नमधिकं चरेत्तौ ब्रह्मासने यस्य १० श्रुतं हेतुना न इरुगंधिना इरुगंधेन मयु
ना सरयामने अतएव विद्ये विद्वान्निनेनामे अतिणीयस्यते अशेषधिस्यपाः सर्वलोकपालाः

॥ तत्र स्थलीषु पश्यन्ति सदनीः संदंशते ॥ तस्मिन्मर्दे भवने मत्तबलो मत्तमना विनिर्
नलाकपकरादरे मेभिष्यान्निपुणः सरादिभिः प्रतापिते नृत्तिनचेदशासनः ॥ तमेमम
ने मयुना रुगंधिना विद्युन्नाशात्तमशेषधिस्यपा इयासतो धायनपाणिभिर्विना विधि
स्वपोयोगबलो जसोपदे ॥ जगत्सर्गदेवासनमाजसास्थिते विशावसस्त्वुत्तरसरार
यः गंधर्वसिद्धा जस्योऽसुद्विषा यरा अश्वस्यपादे ॥ सपवर्णा अभिभिर्भू
पिदक्षिणोः इत्यमो नो हविर्भागी न गृहीत्से न तेजसा ॥ अरुह्य पञ्चानस्यासीत्तम
पवती मही तथा काडवा योस्तनानाश्चर्यपदे नभः ॥ रत्नाकराश्चरन्तो बोस्तन
श्रोहृत्सिभिः क्षारशीघ्रं नतो द्रवितीयामृतोदकाः ॥ शलाघ्राणिभिराकीर्तये सर्वे

पायनशुक्लेः पाणिभिरुपासने चिभिर्बलविस्तरुदैर्विना पदमाश्रयभूतेऽपासनप्रकारमाह ज
गुरिति ॥ १५ ॥ तन्मनोनयकुरुः वहेत्तिसा रत्नाकरनेवाहक्षारेण ॥ आक्रीडेक्रीडास्यानय
णानपुष्पफलादीन् सर्वलोकपालानां पृथग्विधानात्तगुणान्वर्षणदहनशोषणदीनेकपव

चतुर्थेन वरालोकाविनिर्माचललोकपान विस्तरेण तात्पर्यं द्रुमपीत्यनशतधतिर्व
 ॥ १ ॥ ममत्रः यथापीमेर्लभाः २ अमोचानग्रहोयस्य ३ यदर्थेनयः तमेतदहपवमसादेना ४

५६

व पयः पुनर्निभाः यथाभुक्तास्य परितः
 ॥ कनक्षिदुर्गद्वैतः यद्वैतमज्ञातः ॥ १ ॥

श्रीनारदवाच पवंहनः शतधतिर्दिरणकशिपोरथ प्रादांनोस्तपसापीतोवरोस
 स्थसङ्गुलीभान् १ ब्रह्मावाच तातेमेर्लभाः पुसायानहृणीषेवरात्मन् तथापि वि
 नरास्योगवरायदपिर्लभान् २ ततो जगाम भगवानमोचानग्रहोविभुः पूजितोसु
 रवर्येणास्त्यमानः प्रजेसुरैः ३ पवंलखवरोदेसाविभुर्देममयेवप्रः भगवत्पकरोद्दे
 आनर्वयमन्त्रस्मरन् ४ सविजित्पदिशः सर्वालोकाश्च जीन्मदासुरः देवासुरमनघोरा
 नाथवैगुरुदोरगान् ५ सिद्धवारणविद्याप्रज्ञरक्षीमिहृषतीन्मन्त्र एतस्लः पिशा
 चेशायेतभूतपतीनय ६ सर्वसत्त्वपतीन् जिज्ञावशमातीयविश्वजित् जहारेलो
 कपालानोस्थानानि सहनेजसाः ७ देवायानशियान् एमथास्तेस्मविबिष्टपे मह
 द्रुमवनेसात्तात्रिर्मितेविश्वमकर्मणा ८ त्रैलोक्यालक्ष्णपतनमपुवासाविलङ्घि
 मन् ९ यत्रविदुर्मोसायानामदासाकताभवेः यत्रस्फुटिकज्ज्यानिवेदुर्पेस्मभवेत्तुः

यत्रविदुर्वित्तानियस्यराणासनाति

सर्वेषां सत्त्वानां शाण्डिज्ञानानां ये ये यतयः ज्ञान विविष्टये स्वर्गमथास्तेस्मश्रुयिहितवान् तत्रमर्ह
 द्रुमवनमपुवातसश्रुयिवासितस्म ९ श्रुविलसमृद्धिपुक्तमेवाहयत्रेतिविभिः ५ मुक्तादा
 मानिपरितुहाः परिकयाः यासा ॥ ११ ॥

श्री
भाग
सटी
१५

तमेवेदेष्वेकमादौ सतस्य महत्तमाह तस्येति नागोर्महान भूतगुणानेवाह सहस्रपासकरादेवा
३० सत्यासेथाप्रतिज्ञास्य एकपुत्रियश्च सत्यमश्नन्सुखकनतायायातासेनुयोयेनश्चरति
भावनायस्य ३१ व्यसनेषु नोद्दिश्वित्तः प्रणेषु विषयेषु नोद्दिश्वित्तः यतस्त्रिप्रवस्तकदातायेदियोयस्य

नस्यदेवपतेः प्रजाः सन्तारः प्रथमाहुताः प्रज्ञादोभूत्सहस्रेषां गुणैर्महदुपासकः ३० व्य
स्नापः शीलसेपत्रः सत्यासेथो नितेन्द्रियः आत्मवत्सर्वभूतानामेकः प्रियस्त्वत्तमः ३१ हा
सर्वस्त्वनारायाणिः पितृवर्डीनवत्सलः आत्मवत्सदृशेति म्योगुरुषीश्चरभावन्ः ३२ वि
मार्थ्युपनत्साधोमानसं भविर्जितः ३३ नोद्दिश्वित्तो व्यसनेषु निःस्पृहः अतोष्टृष्ट
पुण्येषु वस्तु कर्तुं नैन्द्रियप्रणशरीरधीः सदाप्रशान्तकामो रक्षितासरासुरः ३४ य
स्मिन्सहस्रपासकान्नगृह्यते कविभिर्महः तन्नुनापिथोयेते यथा भगवती चो ३५ यं
साधुगयासदसि रिपवापि सगन्धु प्रणिमानप्रज्वेति किमताम्यमवाहृषणः ३५ गु
णैरलमसंख्येयैर्माहात्म्यतस्य स्तुते व्यसदेव भगवतियस्य ते सगि करतिः ३६ तस्मिन्
क्रीडनकोवालो नरवत्तन्मनस्तया कस्मिन्प्रदृष्टो हीतात्मानवेदनगदीदृशो ३७ आसीनः

यदिनप्रसरोपि सन् अथुनापितेगणानपिथोयेते नियोहिता नमवेति अत्रहेतुः गृह्यते कविभि
रिति ३५ साधुगयासदसि साधुकथाप्रसंगवत्सोसभायोपतिमानेदृष्टान्ते ३५ स्तुत्येनमयाकवले
घोत्सनेसहकथनश्रुतिवा ३६ नैसर्गिकरत्नलिंगात्माहस्यस्तक्रीडनकश्रुतिषष्टिः नमवस्तुगानदेकवि

त्रैवेन ३० एतासासनादीनि गोविन्दे तव रिरभिनः
आत्मनापकीकृतः ३२ ॥

१५

निर्जिताः ककुभोयेन यथोपज्ञोषे यथा प्रीति १५ यतयांकाही २२ ग्रहणावक्ररहितानामेवाह २५
समदर्शनेन शरणं सर्वेषां श्रेयसासु यत्र ये संविशन्तः २५२० ननु देवादेविदेषेण सविवापो नास्ति

सहस्रं निर्जितककुभेकगदविषयान्वितान् यथोपज्ञोषे भंजानो नाहणदनिर्जितेन्द्रियः १५
एवमेव श्रुत्य मत्तस्य दृष्टमस्योत्पन्नं वर्तितः कालो महात्मनीयाय ब्रह्मणा पश्येत्पुष्पः २०
तस्याग्रदृष्टं सविमाः सर्वलोकाः सृणालकाः अत्यत्र लघुशरणः शरणं यपुरश्चुत २१
तस्येन मोक्षकाद्या वैयज्ञात्मा हरिश्चरः यद्भुतानि विवर्तते शान्तिः सत्यासिनो मन्त्राः २२
इति ते संयतात्मानः समाहितमयि यो मन्त्राः उपतस्युस्विषीकेशं विनिश्चयायुभोजनाः २३
तेषां माविशृद्धानी शुद्धा मेव निःस्वना संनादयती ककुभः साधुनामभयकरी २४
मोमेव विबुधश्चाष्टा सर्वेषां भद्रमस्तवः सदृशीने हि भूतानां सर्वश्रेयोपपन्नये २५ ज्ञा-
तमेतस्य दोगात्सा देव्यपापघटस्य यत तस्य शक्तिरिष्टाभिकालेनैव तन्मतीतन २६
यथावेदेषु वेदेषु गेषु निषेधेषु साधुषु यममर्थविविधेषु सवाग्नाशुविनश्यति
२० निर्वैराय प्रशान्तौ यस्य सताय महात्मने प्रह्लादाय यदा तु ह्येतद्विषयिवरोति
ते २५ नारद उवाच ३५ त्कालो कयुगान्ते प्रणम्य दिवो कसः स्ववर्तनगती देवा

ब्रह्मवरेणोर्निताना तत्राह निर्वैरा ३५ ॥ यति सर्वमहं सदेतमद्भुतं ददमिति
भावः २५ अथैव च तमेतिरेव दानीत तद्देवस्य प्रसन्नतादिनिभावः २५ ॥ यमायवमः ॥ ॥

श्री
भाग्य
सटी
१६

अनुवशात् अनुवशात् लात्सायुर्वेत् अपगतो सातयुः पितैव देवतायेषां तान् उद्दिश्य अवेन कुर्वती
निकिसुवक्रव्यमित्यर्थः पुत्राय पुत्राय हि प्रपितृदेषः पित्रा कृतो द्वेषः पुत्रस्य मरणार्थं योजि
तः प्रवर्तितरनियतपतनकोत्तूलं विथमप्रपाकुरुयदाय घस्मात् पुत्राय यो द्वेषः स पितुर्मर
णाय प्रयोजितः अतएव न कोत्तूलं विथमेत्यर्थः ५६ अतिश्रीभावा र्थं दीपिकायां सममेव
तुर्थी धायाः ५ पंचमगुरुतोपीतेयका विसृज्यते तस्मात्तयनद्विषसर्पायैः सते दैत्या नचाश
कत् भगवद्भक्तिरेव विद्वेषकारतमिति वक्तुमाह पौरोहित्याय न्यादिना कायाः शुक्रः अतस्त

सोमोपदेष्टुः सप्तमः
सोमोपदेष्टुः सप्तमः
सोमोपदेष्टुः सप्तमः

किसतानवशात् लात्सायुर्वेत् लात्सायुर्वेत् लात्सायुर्वेत् पितुः पुत्राय यद्वेषो मरणार्थं योजितः ५६ अतिश्रीभावा र्थं सप्तमेव तुर्थी धायाः ५ श्री
नारद उवाच पौरोहित्याय भगवान् नमः कायाः किलासुरैः शत्रुमर्का सतो तस्य देसराज
होतिके (तोगताश्रयिते बाले प्रज्ञादैनयका विद पाठया मासतः पाठ्या नन्याश्चास्त्र
बालकात् २ यत्र यत्र गुरुणा प्राक्ते शुश्रूवेन पीठव वसाधुसराष्टपुत्रम कमारोण पाठव

सप्तमः
सोमोपदेष्टुः सप्तमः
सोमोपदेष्टुः सप्तमः

सप्तमो नत्रयवसनाभिज्ञेयः १ पाठ्या नदं नीत्या पाठ्या नत्रयवसनाभिज्ञेयः २ अनुश्रवणा
नेतरतयेव पाठव कितनत्साधुमेव तत्र हेतुः स्वपरस्य सङ्गो मिच्छाभिनिवेशाय वा अयोयस्य
तत् ३५ हेतुसरवर्ष्यसङ्गद्वान् अहंममेति मिच्छाभिनिवेशाहेतोः सम्यक् उद्दिशार्थं येषां वनग
तः सत हारमाश्रयेनेति यत्तदेवाहंसाधुमन्यकथं भूतेषु हेहिना आत्मनः पाते अथः पातनिमि

तैः कृतः यथैकपवसनाभिज्ञेयः ५

१६

१६

रुद्रतिरोदितिवेकंदस्यचिंतयाशबलाद्यामिश्राक्षुभिन्नाचेतनायस्यतस्यचिंतयाद्रोहयस्य ६५
 उत्कटः सुकृतकटुः गानयानवकारते च्छादिकं स्वयंकृतवान् ५० संसर्गस्तद्वावापत्तिः तेन निर्हृतः
 अस्मदः स्थिरायः प्रणयः तेन यः आनुदः तेन यस्तलिलं तेन पुक्ते आमीलितं त्रिमीलितं इति ॥

कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः २५ ते
 दानि कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः ५०
 कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः कुचिद्रुद्रतिवेकंदचिन्ताशबलचेतनः ५०
 सप्तमस्योक्तपदार्थविद्वानिच्छेद्यया किंचनसंगलब्धया तेन च तरो निर्हृतिमात्मना
 हृदः समदीनस्य मनः प्रामेय्यथा ५२ तस्मिन्महाभागवते महाभारते महात्मनि
 दिशम्पकणिष्ठाजन्मकरोदक्षमात्मने ५३ युधिष्ठिर उवाच देवर्षेण तदिदं मोवेदितं
 तव श्रुत्वा यदात्मजायमुज्जययितादित्सायवेत्युच्यते ५४ पुत्रान्निप्रतिहृत्वात्स्वामि
 नः प्रशुभस्वलाः उपालभन्ते पिताचार्यनैवाद्यमपरो यथा ५५ ॥

यस्य ५१ आत्मनः परोनि-
 र्हृतिं तन्मनः संगो न दोनस्यापि मनसः शंखं शान्तिमाप्नोति ५२ अद्येदो हेमकरोत ५३ प्रथ
 माध्यायाते एषु मेवार्थमिति विस्मयेन पुनः प्रष्टुमिदं देवर्षेण तन्मनः तव वाक्यमिति वासा
 यवे अद्यमदान्सायोः द्रोहे कृतवान् इति यत्न एव न द्वेदितं ५४ उपालभन्ते आदिपतिश्च तेन

नेत्रज्येति च परः प्रभुदिव ५५ ॥

भेदस्यासत्तदर्थीयज्ञाद सपषयपरमात्मैवित्तः परतिवचनविवेकिभिर्विदुष्यते प्रकृतैवेतत्तयतः यस्यवर्त्मनि नि
ज्ञासायां ब्रह्मादयोऽपि सन्ति तत्र हेतुः इत्ययं चैवमनुक्रमणचनचरितमनुवर्तमाने च यस्य सः ॥ न
नतिर्विकारस्य कथमिति भेदकत्वतज्ज्ञाद यथाश्रयो लोहेणाकर्षस्यायस्कांतस्य समीपे स्वयमेव प्र
मति चेत्तसः चक्रपातोऽसन्निधिरवक्रतो ज्ञातस्तज्ज्ञादयद्व्ययनिकस्य तपोदानादेः फलमेतदिति तज्ज्ञा-

सपषयात्मास्वपरेत्यबुद्धिभिर्ज्ञेयानुक्रमणो निरूप्यते मुक्तियहर्त्मनि वेदवादिनो ब्रह्माद-
योऽपि सन्निधिरमेवमिति ॥ यथाश्रयात्पयो ब्रह्मवत्स्यमाकर्षसन्निधौ तथामेभियते चेत्तच्चक्र
पातोऽपि दृश्य ॥ एतावद्वाह्यपायोक्तानि श्रमसहामतिः तन्निर्भत्याथ कृपितः सदीनो रा
जसेवकः ॥ श्रान्तीयतामरेव प्रमस्माकमयशास्त्रः कुलाभास्य उर्बुदे श्रुतयोऽस्यादिनोद
मः ॥ देवेष्वेव न वने ज्ञातो यैकदकदुमः यन्मूलोन्मूलपशाविस्मो नीलायिनोर्भकः ॥ १॥

यतेत्यर्थः ॥ सज्जमेवक उवाचेति शेषः ॥ वेत्तक श्रुतपायानामप्येवत्यर्थः ॥ देवोदः श्रुत्य उर्बुदेः ॥
दिन उक्तः शास्त्र उर्बुदिते हेतुः कुलस्यो गारवज्ञा श्रुतेन ॥ तत्कृतः तज्ज्ञाद देवेष्वप्येव न दुमः
तेषां वने श्रयैकदकदुमस्तत्त्या ज्ञातः तदेवाह यस्य देव वनस्य मूलोन्मूलने पशुस्यानीयस्य विस्म
यसर्भक एव नालापितः नालमिवावत यथापरशः छदकत्वेव हेतुदितिरामितोदः सहका सितवि

विना छेदनां संभवात् तथायं विस्मोर्देम मूल छेदेन
जीतस्यर्थः ॥

परपदेविस्मोसमाहिताःपरनिहिताःहासमेवाद्वुद्विगि ६ विस्मपत्तेर्भागवतेदेवभूतेःननत
 दुहेकृतस्त्रोषोप्रवेशःसत्यंतयापिप्रनिहृत्रैर्वेषोत्तराह्वयैः ७ देवैर्गुरुमावीते ८ बालानग्रति
 अतिक्लम्यतम्यतवः ९ १० अदोमायासोहिताभवतामामातिपंतीत्याशयेननावराहपरःस्वये
 तिमिष्ट्याभिनिवेशायदीयया मायैवकृतःनतवास्तवःअतएवतपाविमोहितबुद्धीनाम

नारदवाच श्रुत्वापुत्रगिरोदेवःपरपत्तसमाहिताः नद्वासुद्विर्वालांभिघतेपरवु
 द्विभिः ६ सम्यग्वितार्यतांवालोपरुगोद्विनाभिभिः विस्मपत्तेप्रतिष्ठेनेनभिघेता
 स्पर्धीर्यथा ७ गुरुमावीतमाह्वयप्रज्ञादेदेवपातकाः प्रशस्मदृष्टायावाचासमएछं
 तसामभिः ८ वत्सप्रज्ञादमदेतसमैकययमासृषा बालानुतिऊतस्वभ्यमध्वुद्वि
 पययः ९ बुद्धिभदःपरकृतःतादोतेस्वतोभवत् भण्यतांआतकामानागुहणाकुल
 नेदत १० प्रज्ञादयवाच परःस्वैत्यसहादःपुंसांयत्याययाकृतःविमोहितयियादृष्टः
 तस्मभगवतेवमः ११ सयदानवतःपुंसापशुबुद्विभिघते अत्यपतयात्माहमितिभेद
 गताःसती १२

वतामेवदृष्टःनवममतस्मैअर्चित्यमाये अशयनमः १२ अदोकिमेतत्तलप
 सितवबुद्धिभेदोयतोजातस्तत्कथयेत्यादिमःसततत्यमादादेवेत्युत्तरमाहसरतित्रिभिःसभग
 वानपदाशुब्रतःअशक्तलोभवतिनदापस्ततामिवबुद्धिभेदगताअसतीमिष्ट्याविषयाभिघतेः

निजानलेष्टाभवति १२

श्री
भाग
सहा
१८

मित्रमेनवर्त्तमानस्यापितवविरोधाचरणेनासथाविनमित्याहसेतिदीतिउहमेत्रमित्रतयेषांतेरोगइति
ब्रह्महातापरोगीयसुरासःप्रावदंतकःस्वर्गीहासितुक्रतावीडुश्चर्मागुरुतल्यगाड्यादिस्यक्तः
घातकिनोरोपीयथादेनितानेघामयेविदेषादिकमदनीत्यर्थःमन्त्राणीतमयापादितेवोसम्भूत
कुम्भितदोषमासञ्चयःअत्रायमश्रावःमयिदोषारोघमाह्वयत्यर्थःइदंशत्रोइतिनदिवास्त्रोपुतव

सेतिस्माथवोलाकेजभैजाःह्यवेधिया! तेषामुदयकालेरोगःघातकिनामिव १० गुरुप्र
उवाच तमन्त्राणीतनपरणीतस्तोवदयेष्वनवेदशत्रो नेसर्गोकीयेमतिस्वराजप्रिय
महोक्तदहाःस्ममानः १० नारदउवाच गुरुमेवप्रतिप्रोक्तोभूयशाहासःसुते नवेदुरुमुक्ती
येतेक्रतोभद्रास्त्रीमविः १५ प्रज्ञादउवाच मतिर्नकुस्मपरतःस्वतोवाकियेभियधेतदृहवना
नायदोगोभिर्विशानातमिसे पुनःपुनःवचितचर्षणानां १० ॥

कोपउचिनः

गुरुवाकाननिताहेभद्र १५ आस्तामिश्रवार्त्ताभवाटशानांविषयासक्तानामनधिकारादिमापु
येनाह मतिरितिपरतःगुरोस्वतोवामिथोवाअन्यतःनाभियधेतनसपयेतकेषागृहपवव्रत
संकल्पइतिह्यचित्तायेषांअतपवशदानेखपरतेगोभिरिदियेहेतभूतेःतमिसेससारविशानां

त्रवर्तिनस्यवर्धयेवा ३०

१८

इति ते प्रज्ञा देभीषयनयमार्थकामवर्गस्य प्रतिपादकं शास्त्रमथापयामास १८ ज्ञाने ते यमुपायच-
 तवृत्ते येन ते ज्ञानादेर्मेदं प्रतिमाशामृष्टं उज्ज्वलं स्थापितं १९ पादसेवने परिचर्या अर्चने पूजायां
 कर्मणामर्थयोगसाधनं हि श्वासादिश्रान्ता निवेदनं देहसमर्पणं यथा विकीर्तनस्य गवाश्चादेर्भर-
 णपालनं दिवितान क्रियते तथा देहन सौममर्पणं चित्तावर्जनमित्यर्थः २० इति पूर्वोक्तानि वल

इति ते विविधोपायेभीषयं स्तनं नादिभिः प्रज्ञादेर्ग्राह्यामास विवर्तस्योपपादनं २१ तत एतं गुरुत्वात्
 ज्ञाने ते यच्च तद्वृत्ते देवो देवर्षीयामासमात्तमुष्टमलंकृतं २२ पादयोः पतिते बाले पतिते घाति
 षासरः परिश्रमविरोधार्थं परमाय निवेदितं २३ श्रोण्यां कर्मवत्तायमर्थम्यस्तं तावुभिः अ-
 सिचत्त्रिकसदकुम्भित्माहपुथिहिर २४ द्विराण कशिपुरुवाच प्रज्ञादावृत्तानां तात
 स्वधीने किंचिदुन्नम कोलेनेतावतापुष्पस्य दशितं चुरो भवान् २५ प्रज्ञादावृत्तं अ-
 वृत्तं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवने अर्चने वन्दने दायं स्यात्मात्मनिवेदनं २६ इति प्रसा-
 दं पिता विष्णो भक्तिः प्रवलत्तणा क्रियते भगवत्पूजा तन्मयी तत्तमं २७ निशम्येन त-
 त्वचो द्विराण कशिपुरुवाच गुरुपुत्रमवाचे देहप्राप्त्युक्तिनाथः २८ वृत्तवैधायिकेन
 त्रिविधं त्रयं तामसाः असारं हिता बालो मा मना दय उन्नते २९ ॥ अर्थात्तेन ॥

तणानियस्याः सा
 चेङ्गवति विष्णो भक्तिः क्रियते सा च अपि ते वसनीयदि क्रियते न तत्कृता सनीयश्चादप्यते त-
 त्समधीतेन न तस्मात्परोरथीते वा तया विदे किंचिदुत्तं निभावः २५ २६ ॥

श्री
भाग
सटी
१२

य+

अमर्षीसद्वर्तेनसद्विद्यारुपायाविहोव्यामः कर्षणीभूतेशानामेलोचनेयस्वदेनेर्ज्ञताः गच्छसा ३५
वृथानेहेतः यतोयेमभान्दहाकृतोयोविलोपादाववेनितन्यदापातोमर्थः यतः सपदोमित्यन्वयः ३५ अ
होविल्लरप्यविद्यमनीयेकिमितिस्वीकृतवात्यन्यादविलोर्वेतिअहान्जदे ३६ ननुतवायमपत्यव
कथंचयः तज्जहपरोप्योषयमिवद्वितकृतेतनदपत्यमेवसेयसतः सतः सदेहजोपिअद्वितः वेतया

आहामर्षरुपाविष्टः कर्षणीभूतलोचनः वृथतामाद्ययवपोनिः सायतनेर्ज्ञताः ३५ अ
येमभान्दहासोयेद्वितास्वान्स्वरुदोयमः पितृव्यदेतैर्घः पादोविलोदीमवदर्वति ३५
विलोदीसाधसोकिवकरिष्यत्यसमंजसः सोरुदंडस्यजपिआरुद्यः पंचदायवः ३६ यो
पपत्यद्वितकृयथोषयेस्वदेहोप्यामयवसतादितः द्विधातदंगयइतात्मनादितेशेषस
त्वेनीवन्नियद्विवर्जनात् ३७ सर्वरुपोयेहेतव्यः समोजशयनामनेः स्वरुल्लिगधरः शत्रुमेन
इहमिवेद्विद्ये ३८ नेर्ज्ञतास्तेसमाधिप्राभजोवेमृलपाणयः तिगमदृष्टकरालस्याः ताम्रशम
आपिरोरुहाः ३९ तदतोभरवाचाद्विधिभिर्भोनिवादिनः आसीनेवाहनमृलप्रज्ञादे
सर्वमंसस च ॥

मयस्वशास्तामतास्पदस्यकथाश्रंगमपियतकरचरणदितदृष्यात्मनोदितेवेतद्विधादेवेत्यर्थः ३७ अ
तः सर्वरुपोयेहेतव्यः समोजाभोजनंभोजनादिषुविधादिप्रयोगैरित्यर्थः यथाइहमिंद्रियंमुनेः शा
त्रुः ३८ तिल्लातीक्षातदृष्टयेषीकरालान्यासीनियेवंतेवताम्राणिशममृलिशिरोरुहाअयेषी

॥

३५ य.

परेष्टिरेषुक्तः समाहित आत्मा स नो यस्य तस्मिन्नेषां प्रद्वारा निष्कला ज्ञाताः तत्र देतवः ब्रह्मणि निर्विकारे
 अनिर्देशेण अविषये भगवति निरतिशये चर्येण अलिलात्मनि साक्षादीनामपि नियन्त्रितेषु ते परे अणुणस्य
 निर्देवस्य सक्रिया मद्गुमाश्च ५१ ५२ अभिचाराः कृत्यादयः अवपातनातिगिरिभृगादयः तेभ्यः पातना
 नितेः अवचयविप्रसन्नोऽपि ५३ पर्वनाक्रमणः पर्वतानां उपरिहृषेः बहुवचने रभिचाराद्याहर्निर्दशयति

परेष्टिरेषुक्तः समाहित आत्मा स नो यस्य तस्मिन्नेषां प्रद्वारा निष्कला ज्ञाताः तत्र देतवः ब्रह्मणि निर्विकारे
 संपदते तस्मिन्नेष्टेष्टः परिशेकितः चकार तद्वयोपाया निर्वयेन युधिष्ठिर ५२ दिमांनेर्देष्टुके
 हेरिभित्तावपातनेः सायाभिः सन्नोदेष्टुगारदाने रभोजनेः ५३ दिमवापत्तिमलिलैः पर्वता
 क्रमणोरपि नक्षत्राक यदाहेतु सणापमसुरः स्तनं ५४ चित्तोदीर्घतमो प्राप्तेः तत्कर्तृनाभ्यय
 त ५५ एषमेव बहुसाधुको वयोपाया अनिर्मिताः तेस्तेर्दीर्घतमो प्राप्तेः तत्कर्तृनाभ्यय
 वर्तमानो विहरेवेवालोप्य जडधोरय न विस्मरति मेना
 येषुनः शोफः स्वयंभुः ५६

तत्तद्गनने कर्तृनाभ्ययतन आपवाशको दित्यर्थः ५४ चित्तोदीर्घतमो प्राप्तेः तत्कर्तृनाभ्यय
 यथाभवति तेषां क्रः असद्वर्तमानो रभिचारेर्वा ५५ अविहरे वर्तमानो पिवालोप्य येन जडयोः निर्भय
 चित्तः मेष्टनार्थमन्यायेन शुद्धेवान विस्मरति अजीगर्तस्य मथमपुत्रः पुनः शोफो नामपि नृभ्यां हरिचंद्र
 यविक्रीयतः सयथानयोरपकारमविस्मरेत्तद्विपदे विस्मामिन्नमाश्रित्य गोत्रांतरमापन्नः न हतयदास्व
 भावापरित्यागे हृत्वातः पुनः शोफः पुनर्भवति ५६ ॥

श्री
भाग
सर्व
॥

भोगोद्यमः कथं न्याय्यं निवेदयामः सख्यमिति सर्वत्र प्रसिद्धं तदपि देवात् पूर्वाह्णदेवं ३ यतस्तदर्थं प्रया
सानकर्तव्यः यतः प्रयासान्तरके नूनमायुषो वा यपरे पानस्योत्तेन प्रकरोणात्ते मनः प्रोति ५ भयमा
श्रितः संसारं प्राप्नः पुरुषरूपं चारं मया वक्तुं न शक्नुमिति न विप्रयेत यदा मनः भवेत्तन्नुपदितात्तावत्
शीघ्रं देमाययते तत्तं च यावत्तत्सुखादिदशादीरमजरयावत्तजराहरतो यावत् चेदियशक्तिरप्रतिह

मात्रमैन्द्रियकंदेन्यारेहयोगेन देहिनां सर्वत्र लभते देवायथा ३ स्वमयत्वनः ३ तनप्रयासान
कर्तव्यो यतः प्रायुर्वायः परं न तथा विद्वेत्ते च ससुक्तं दवरणावृजं ५ ततो यतेतत्कृपालः देमायम
यमाश्रितः शरीरयो रुषया वज्रविप्रयेत प्रकल ५ पुंसावर्षशवेत्यायुस्तदं देवाजितात्मनः नि
ष्कलपदये सञ्जायतेऽप्यपि नूनमः ६ सत्यस्ववाले को मागे क्रीडतो याति विशातिः जरा
यायस्तदेहस्य यासकल्पस्य विशातिः ७ इरापरेण कामेन माहेन बबलोयसा शोषे गृहेषु
(सक्तस्य प्रमत्तस्यापयाति हि को गृहेषु प्रमात्सक्तमात्मबभविनेन्द्रियः स हया शोर्हर्षेर्वड
मत्सदेन विमोचिते ८ को न धत्ते स्ता विष्टजेत्यागेभ्योपि ईक्षितः यं क्रीणात्यसभिः प्रेष्टे

२१

तायावत्तयोनायुषः श्रामश्रेयस्य तावदेव विद्वेषः कार्यः प्रयत्नो महाकंदी मे भवने च कृपारचनेषु
सुयमः कीदृशः प्रायुर्वायक्रममाह पुंसश्चेति विभिः ययस्मात्तस्मै ९ विशातिर्वर्षाणि आयुर्वाति ७
इरापरेण जः खेसमंता राप्यमागेन ८ नवयोवने गृहमात्रोपि यश्चतद्विरक्तः स न देमया सतीत्या
शक्यतदसंभवदशीयत्तको मापवावरेदित्यतर्जपादयति सप्तभिः ९ अथेयसभिः क्रीणाति प्रा

एतन्निर्गोक्त्यापि तस्मात्तदिरंसाययति तस्मिन्नेष्टमा
कान्विष्टजेन १॥
२१

पराहृतः अथ उगतः सरपहृतः संधिपादपूरणार्थः श्रीमंथं कृतल्लोः कृतोत्सवे लंघ्यावसरे धित्वा
 ५१ तेषां निष्ठां नममया दिवसल्लो विज्ञान ५५ देहोरो मीमांसादीर्घे देहेति अनृषितायी र्धे वा यते
 वालाः ५५ तस्मिन्नेव न स्तुतय मीमांसोद्येः ५६ अथि श्रीमंथं वा ये दीपिकायां सप्तमे पंचमो ध्या
 यः ५ षष्ठे यो गृह्य प्रे प्रज्ञादो देव बालकान् अनकं पारंतं तं नो यो नमपादिशत निरर्थक कि

यदाचार्यः पराहृतो गृहमेथी यकर्मस्त दयसैर्वा लंके कृतोत्सवे प्रहृतः कृतल्लोः ५२ आ-
 थनान् अल्लोया वा अयत्नाहममहावयः उवाच विहासं त्रिंशो कृतपयाप्रहसन्निव ५५
 तेन तद्गौरवात्सर्वे न कर्तुं पाणिहृतः वाला गृह्येति त्रिंशो कृतपयाप्रहसन्निव ५५ य-
 युर्पासतयाने अवश्यं स्तुतय देवताणां तां तादृकं स्तुतयानि त्रींशो महाभागवतोत्सः ५६ ३
 ति श्रीभागवते सप्तमस्कथे पंचमो ध्यायः ५ प्रज्ञाद उवाच को मायया चरेत्प्राज्ञाय मीमा
 गावता निद उल्लेखेनानुष्ठितं नमनं दृष्ट्यं यद्यर्थं १ यथादिप्रकृत्यं हविर्होः पादोपसर्पणं
 यदेव सर्वभूतानां प्रिय आत्म प्रवरः सख्यत २

यांलापेयायुर्ध्वयमजान ता प्रज्ञादः सदयं यादा-
 यमं भागवतं कृती को मायया चरेत्प्राज्ञाय मीमा चरेत् यना र्थं दमेततत्रको
 मारणवयतः तदप्यं भुवनं चैव भूते जन्मान्तरे यतः उल्लेखेनानुष्ठितं नमनं वा चरेत् नमाल्यं प्रयासान् भाग
 वताने वनकां म्या न तत्र भागवताने द्वाय मीमा चरेत्ति न तत्र दपयादयति प यादीति चतुर्भिः ३६ प
 रुक्षस्या विष्णोः पादोपसर्पणं मेव यथा अनृषिताय मीमा र्थः यद्यस्मान् पृथग्यथादि २ ॥ रामः

किंचकथामिच्छादिप्रियायाः संगतिर्कस्यनकथं त्यजेदिति तृतीयेनान्यः संज्ञानदिनाशितालापानस
 रसचसंगेतेषां स्तदेनसितोवहः कलानिमिश्रयात्पक्षगणियेषोतेषांचसंगेतेष्वरक्तचित्तेयस्य ॥ ता
 यश्चुरगृहेस्थिताः रुदय्यारुदयंगमाः मनोत्ताडरकः पमिद्धदयेषुतान्द्वित्रिजीविकः कल्याः कलप-
 रंयरागताः ॥ कोशस्कृतकोशस्कारीकीदः संयथागृहेकवेज्ञानेषां निर्गमायद्वयविनाविशेषय

कथं प्रियायाश्चनकं पितायाः संगे रूहस्य कवियं शुभं ज्ञान सख्यसचस्तेदमितः शिशुनाक
 लाक्षणाणामनुरक्तचित्तः ५ पुत्रवत्सलतां जयितुं हृदयाभातुत्सुस्युपितरोचयेनो गृ
 ह्यस्मेनोत्तेरुपरिहृदं शुभं जीवन् कल्याः पुत्राभ्युदयान् ॥ तन्नेनकोशस्कृदिवेदमानः का-
 र्माणि लोभाद्वितर्ककामः योपस्थजेकं बह्वैमन्यमानः कथं विरज्येत इतमोदः ॥ इत
 वपोषायविद्यत्रिजापुर्नवुत्थतेर्षद्वितयमंत्रः सर्वत्रनापत्रयजः पितृतामा निविद्यतेनस्व
 कृद्वेगमः ॥ ५ ॥

निनथाकर्मणिहृमानः नव्यवित्तमकमोपिरोषदर्थनेनविरक्तः सन्त्यजेततत्रादशेषसंचयोऽं
 नेहोचसवितदेवाधिकं मन्थमानः अतोउरं तोमोहोयस्य संकथं विरज्येत विरक्तः स्यात् ॥ इतमोद
 त्वदर्शयत्रादकृद्वेगोषणायविद्यतदीयमात्मानं निजमायुः प्रकृषार्थं च विदतेनवुत्थते अतपवता
 यत्रेयणाद्वितेचित्तोपिनविद्यतेजः खदुहिंनकरोति यतः खकृद्वेगमारतिर्यस्य ॥ ५ ॥ ॥ ॥

श्री
भाग
सटी
२२

ततः किञ्चनयादृशे च तत्र तस्मिन् किमलभ्यं तत्रापि यथापरिणासादैवादेव स्वसिद्धाश्च ततः सिद्धये
धर्मादयः ते किञ्च येषां नवमो दोषोऽप्युक्तितेन किञ्च तस्य यथा यतो नोऽस्माकमप्युक्तितेन स्यादित्यसि
द्धेऽप्यहमाभूमास्तः तस्य चरणयोः सास्त्रयोः सवधानां नो नोऽपि किमिति यः २५ नवचधर्मादौ
पुरुषार्थेनेकेभिरप्युक्त्या वैदाकृतेन सत्यप्यभिहिताः तत्राह धर्माः कामश्चेति यतिवर्गः ते

तद्वैचित्र्यं किमलभ्यमनंत आद्ये किंतैर्गणयतिकयादिह्ये स्वसिद्धाः धर्मादयः किमगुणेन
कास्तिनेन सारे च षोडश्या योरुपगयता नः २५ धर्माद्ये कामरतिषोभिहितस्त्रिवर्ग इति त्रयी
नयदमो विविधा च वार्ता मन्ये तदेतदाखिले निगमस्य मन्ये स्वात्मार्याणस्वस्वरुदः परमस्य पुंसः

२६ ॥

२३

दर्थं च यस्ति या अभिहिताः इति आत्मविद्या त्रयेकमविद्या नयदसौ तर्को दंत नीतिश्च विविधा च वार्ता नो
विकारदेतत्सर्वं निगमस्यार्थजातं स्वरुदः स्वात्मीयमिणः परमपुंसः स्वात्मार्याणसाधनं च तद्विद्व
त्समये सत्यपराता तद्व्यथा तदस्य मवयदानदेतदाखिले निगमस्य त्रैगुण्यविषयस्य प्रतिपाद्यमुक्त्वा
सम्ये पुनः विस्तराणालक्षणं परमस्य पुंसः स्वात्मार्याणमेवेत्यर्थः तदुक्तं भगवता त्रैगुण्यविषयो ब्रह्म
निस्त्रैगुण्यो भवान्तेन २६ ॥

श्री
भाग
सटी
२५

24

सप्तमेमात्रगर्भस्थे स्वस्तिआरम्भाधिते यज्ञादेवर्गायासासशिष्यप्रत्ययसिद्धये । अथाविनाशदाहेनल
यागर्भरुतोरिते तत्प्रावकथामाहपथेः सादृशभिः स्वयीः अस्माकं पितरिदिरापकथाम्यो २ स्वकतेने
घपापेनपापोमाश्रभक्षितरिदरेषाणवदेनोपुद्गोपमेवकुः ३ यज्ञाशिविरावासेबलेपनसर्वस्वा

नारदवाच एवंदेवसतेः पुष्टिमहाभागवत्सुरः उवाच सद्यमानस्तस्मिन्मदनभाधिते
यज्ञादवाच पितरिप्रस्थितस्माकंतपसमदृशबले पुद्गोपमेपरचक्रुर्विबुधादानवायति २
पिपीलिकेरदिरिवदिष्णालोकापतापनः पापनपापोभवीतिवादिनोवासदेयः ३ तेषामति
बलायागनिशम्यासरुथापाः बधमानाः सौ भीताइदुःसर्वतोदिश ४ कलत्रपुत्रमित्रा
म्रातृपुत्रान्युपमिच्छदान नावेत्तमाणस्त्वदिकाः सर्वेषाणपरीश्रवः ५ बलेपनराजशिबि
रुशमसनयकाक्षिणः इदंस्तरानेमहिषीम्यातरेममया गृहीत् ६ नीयमानाभयोदिशोरु
देवीकरीमिवयदेक्षयागनस्तत्रदेवर्षिर्दृष्टोपथि ७ प्राद्वेसनासुरपतेनेतुमर्हस्यनागसे मे
वसवमहाभागमनोपरपरिश्रमे इदंवाच आत्तिस्त्राजदरेवीर्यमविषह्यसुर दिषः आस्य
तायावत्यसवेमोक्षार्थपदवीगतः ८ नारदवाच अयंनिहिल्विषः सात्तामहाभागवतो
महानतपानप्राप्यनेसस्यामनताचर्चरावली ९

पहंप्रेणताशिनवंतः १० अनागसेनिपपायामेवांनेतेनार्हसीतिप्राह ११ आविषह्युः सद्दशतः अ
नयाप्रसवपयंतमजास्यतानतश्च अयस्यपदवीमारीगतः प्रासुः सनतानेपुत्रदत्तामाह्यामीत्यर्थः ५
सात्तात्त्वगौरेवमहानचतुषिज्ञादिसंबंधात्तयाहेतुभूतेनसस्यामृत्युनयास्यनितत्रहतवातिः

किंलिषत्तयः १॥

२५

तेषां विश्वासां र्थं गुरुसंप्रदायमाह तानमिति यत्र नारदः प्रोक्तं तत्र कृतो साहचर्यान्नामधिकाररतिमाशे
 केतेन्याह भगवन्पकाभक्तानां यत्पदः २३ त्वेन सास्त्रानां स्नातानां देहिनां सर्वेषामपि तत्त्वज्ञानस्या
 तनन्तत्वात् तस्मात्तमेवेति नियमः २४ अतएव मया पितारदात् अतः विज्ञानसंयुतमनुभवपर्यन्तं यमैव
 अतः २५ तत्रातिविस्मिताः प्रवृत्तिप्रस्तादेति यत्ताभ्यामृतेन गुरुन विज्ञः एतदागमनात्पूर्वमेवा

ज्ञानं तदेतदमलं ह्यवापमाह तानां यत्पदो नारदायः किल नारदाय एकं तिन भगवतः तद
 किं वनानां पादारविंदरजसां सुतदेहिनां स्यात् २६ अतमेतन्मया पूर्वज्ञानं विज्ञानसंयुतं
 यमैव साधवतं अहं नारदादेव दर्शितान् २७ देवतामनुजः प्रस्तादन्वये चापि तत्तन्मं विज्ञे
 गुरुं यत्ताभ्यां कालानामपि स्त्रीपुत्रौ २८ बालस्यातः पुरस्य एव मद्भक्तमोक्षरत्नयः २९

गुरुप्रार्थना

धिनः सशयं सोमस्याज्ञे त्रिंशं भकाराणि १
 भति श्रीभगवते सममस्तु येषो ध्यायः २॥

हे नारदणार्थं गतं रतिवैतनं शङ्कः बालानामपि अतिशिशूनामस्माकमेतन्वीच्यो नियन्तारो यत
 स्नयान्त्रागमनेन संबन्धि २५ स एवात्रागतस्तपिनसंभवति श्याङ्कः बालस्यति इतरनयः त्र्यटः
 विंशं भकाराणि विश्वासुदेतः २६ इति श्रीभगवत्पादोपनिषत्सु सप्तमस्कंधे षष्ठोऽध्यायः
 ६ श्रीगणेशाय नमः रामः रामः रामः

श्री.
भा.रा.
स.टी.
२५

तदेव देहयमेतल्लहलक्षणैर्न आत्मनो देहात्तमेव दर्शितः । इदानीमात्मयजैरेवमेहं स्फुटयंस्तदहंकारादिकं
त्याजयति आत्मानिपः अविनाशी वा आरयमात्मेति श्रुतेः । अवयवः अयत्नयः शून्यः । अतो अतरेपरमेवोभयमिति
श्रुतेः । शुद्धः निरवयवनिर्जनमिति श्रुतेः । एकः एकवादितीयमिति श्रुतेः । तेजसः विज्ञातारं भवे केन विज्ञानो
आदिति श्रुतेः । आश्रयः यस्मिन् योऽप्यिवोचोत्तरिदमिति श्रुतेः । अविक्रियः निष्कलविश्रियेणात्ममिति श्रुतेः । स
हक आत्मज्योतिः सद्यसि ति होवाचेति श्रुतेः । हेतुः सः संलोकानस्तृजतेति श्रुतेः । व्यापकः सत्पत्तानम

आत्मानित्यवयवः शुद्ध एकः तेजस आश्रयः अविक्रियः सहक हेतुर्वापको संग्रहनायुतः ॥ ५ ॥
तेर्दीदृशभिर्विज्ञानात्मनो लक्षणोऽपरेः । अहंमेवमसद्भावदेहादेर्मोहजेत्येतेन ॥ १ ॥ स योग्या
यावत्सहमकारः तेषु योगेस्तदभित्तमामयात् । तेषु देहेषु तस्यात्मयोगैरथात्मविद्वत्त्वगः
तिलमेत ॥ १ ॥

नेतमिति श्रुतेः । असेगी असंगीह्य बुरुष इति श्रुतेः ।
वशिष्यत इति श्रुतेः ॥ ५ ॥ परेः शब्देः विवेकसमर्थदेहोद्भेदे विद्वानसदभावेमिथ्या बुद्धिपत्तेन ॥ १ ॥ न त्वेव वि
विज्ञातज्ञानिनोपि अपरोक्षानुभवेन ब्रह्मता प्रामाणिक्यं स्यात् । यतो हंकारादिकं तज्जिदित्यपेक्षायात्
त्यामिप्रकारे सट्टांतमाह सर्गाकारः । तेषु स्फुरत्सर्गां करोषु यावत्सयोगेयमनामुपायैस्तदुपाया
भिजोहमकारो यथा सर्गाश्रयात् आत्मयोगैरात्मप्राप्तुपायैर्वत्त्वगतिवत्त्वता अथात्मवित्त आत्मापि

२५
कृतकार्यकारणसंज्ञात्वात् ॥

अनेतस्पष्टियो देसवापियो यस्य नमभक्त्या पत्तो प्रदक्षिणी कृतम् ॥ इहोष्पतामिस्याहेति शेषः ॥ अंतिस
मीपे ॥ अंतवेत्तीगर्भिता इक्ष्वाकर्तव्यमममनंतं प्रसूतवेष्टमपि स्वगर्भं स्पष्टेनाय ॥ तस्याः शाकः
शांतैयमस्पतत्वं भक्तिलक्षणं ज्ञानमात्मनात्मविदेकः तदभये प्रादात ईश्वरः समर्थः ॥ १५ ॥ भूयातमवेतवेष्टा
रदीसार्थतदितः देहाय देवताय देदीनप्रणोत्तर्यः ॥ कासौ वैश्वारदीधीवितपेक्षायोनारदोक्तमेव देहात्माविवे

इत्युक्तः ततो विज्ञायेत देवर्षीर्मानयन्तवः अनेतप्रियभक्तैर्नोपरिकल्प्य दिव्ययो ॥ ततो तोमातरमृषिः
समानीय निजाश्रमे आश्रमस्य देवतां वक्ष्ये यावन्ने भर्तृगमः ॥ तयोऽमवात्सी देवर्षे रतिसा पञ्जतो
भया यावन्ने तपसिर्लोरातपसो न न्यवर्तित ॥ अविष्टयं च तत्र भक्त्या परमया सती अंतवेत्ती सर्गभ
स्पष्टेनाय क्वा प्रसूतये ॥ अशीषः कारुणिकस्तस्याः प्रादात भयमीश्वरः यमस्पतत्वं ज्ञाने च नाममुदि
प्रनिर्मल ॥ तत्र कालस्य दीर्घतास्तीनामातुस्तिरोदये अमितावयुस्तीतं मानाधुना व्यज्जहास्मृतिः ॥
भवतामपि भूयन्मयदिष्टदेयते नवः वैश्वारदीधीः अद्भुतः स्त्री बालानां वने यथा ॥ जन्माद्याः प्रदिमे
भावाहृष्टा देहस्य नात्मनः फलानां निवृत्तस्य कालेने चरमृतिना ॥ १६ ॥

कप्रकारमाह जन्मेति दशभिः जन्माद्याः जायते स्मिद्वयते विषयिणामने अतो यतेन प्रसूतो देवभूता इमे सद्भावा
विकाराः हृत्ते सन्नेव यथा यान्नो हृष्टयेते तत हृत्तमिति तथैव विष्टे देहस्य हृष्टा इत्यर्थः ईश्वराविष्कारसम
र्थमृतिर्यस्य तेन ॥ १६ ॥ दामः ॥ औरामो ॥

अध्यात्मविवेकमात्रायां प्रथमं भागं अष्टाविंशतिभिः सूत्रप्रकृतिः मद्रहंकारोपचयनमाशानिवेयहो
 अथः सनादयः तेषां प्रकृतिगुणोपचयननुभिन्नाः एकैकं शक्तिगुणोपचयमहाभूताविवेकितशेषमात्राया
 एकैः प्रोक्तः कपिलादिभिश्चार्थैः एकैते देवः एषु सावित्रनामपात्र ननु केमूलप्रकृतिरविकृतिमे-
 ददायाः प्रकृतिविकृतयः संप्रदायशक्त्यविकाराप्रकृतिर्देविकृतिः परुषाति २२ जगतनगरं
 तस्यस्या वीर्यमेव सर्वसत्त्वानां के देहपदं च मूलः अथैवमः स्यात्सर्वतरेमादनेतिनेतीत्यापोदकि

अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ताः अथैवमदितद्व्यापः विकाराः संप्रदायार्थैः प्रमाणैकः समन्वयात् २२
 देहस्तसर्वसंज्ञातो जगततस्य प्रतिद्वया अत्रैवमृगः प्रकृत्येतिनेतीत्याप्तमजन २३ अ
 न्यथानिरेकेण विवेकनोपज्ञात्मानं समस्य न समस्य ये विमृषद्भिरसतरेः २४ ॥ रामः

यमातोपस्वयमेव अतन्यजन अनात्मवर्णनृथगुणलभ्यमानशमर्थः २२ माणिषु स्तत्रमिव सर्वज्ञान
 स्पृतेनान्ययः अतएवमाणिभ्यः सूत्रस्यैकैकानिरेकअतर्थाद्वैक्येनैवयोविवेकः पूर्वो
 क्रोवाचिनाऽशताशुद्धेनात्मनाममसासंगस्यानममास्त्रायेः स्थितिद्विष्टिसेदारेः
 यतोवाशानिभूतानिजायतेरन्त्यादिशुच्यक्रमणप्रवृत्तयानेननर्थः वि
 मृशद्भिर्विचारयद्भिः असतरेः अथैवमृगं प्रतिपूर्वोक्तान्ययः २५ ॥

श्री
भाषा
सरी
२०

तस्य भावः वेष्टादिः तस्य भावो भावव्योते जानुक्तने शोभाप्रकृती मनः शरीरयस्य निर्देयवीतं अज्ञानम
नशायोवासनाचयस्य सः सम्यगेति प्राप्नोति २६ तर्हि किमनया ह्ययो ह्यनया लभे मनसा स्पृश्या
न्यतरेतस्या अयं अशुभः रागादिभिरुक्त आत्मा सनायस्य संसृतिचक्रशान्तनं तत्रिवर्तकं बुधाविदः
तदेव ब्रह्मणि निर्वाणलया मोक्षः तदात्मके संखेविदः हृदी प्रवरमेतर्था मिता २० शक्तिरशक्त्यतिवम

तदा प्रमान्य क्रमसंस्तवं धनस्तद्भावभावानुक्तं निर्देयवीजानुशायो मदीयसाभक्तिप्रयो
गोणसमेतयोत्तने २६ अयो ह्यनया लभे मनसा स्पृश्या नशायोवासनाचयस्य सः सम्यगेति प्राप्नोति २६ तर्हि किमनया ह्ययो ह्यनया लभे मनसा स्पृश्या
न्यतरेतस्या अयं अशुभः रागादिभिरुक्त आत्मा सनायस्य संसृतिचक्रशान्तनं तत्रिवर्तकं बुधाविदः
तदेव ब्रह्मणि निर्वाणलया मोक्षः तदात्मके संखेविदः हृदी प्रवरमेतर्था मिता २० शक्तिरशक्त्यतिवम

२७

तद्यमित्याह करति छिद्रवित्ताकाशवत्विषयाणां सुषपादनैरर्जनैः किंतु हेतुः सर्वदेहिनां सा
मान्यतः विषयनिष्ठेत्वरुकरादेसाधारणापेक्षेपार्थः न चैवमादौ पो न रुकादौ षः नारदाक्रान्वाट
रूपत्वादस्य प्रकरणात् २० अनर्थके च विषयार्जनमित्याह रायः अर्थाः क्षणभंगुरमायुषस्य तत्र
क्रमितिरासं भवद्विषयुपोलाकेषु रुषयेन मववा अवप्रमकेत्यजतितस्मात्किं यनतस्मयेति

२३

२२

तदेवं ज्ञानशक्तिमुत्पादयन्त्यथ नैव संशयः तत्तन्नाश्रयं तदेवाह नैव त्रिगुणं त्रिभिः यैर्धर्मा र्थावहितैर्वीर-
 तिरिति यत् अयमप्ययो भगवतोक्तः तथा हि जीतास्य क्तो विषयश्चाभियन्तु हो विददासिवत्-
 यत्तपस्यमिकोते यत्तत्कुरुष्व मरुपस्यमिति भक्त्या सामभिजानातियावायश्चास्मितवतः स्या-
 दि १५ तत्रैवातरेणान्यथमोनाह गयोः ॥ १५ ॥ अथ भक्त्या प्रेक्षा सर्वज्ञानावाप्तमर्षणव १० तस्य लि-

तत्रोपायसहस्राणां मयं भगवतोक्तिः यदीशो भगवन्नि यथा यैरंजसातिः ॥ गरुशुशु-
 षया भक्त्या सर्वलक्षणं नव संयोजसाधुमत्तानि स्वरायथनेनव १ अइयातक्तया-
 याचकीर्तनैर्गणकर्मणा तस्यादोयुक्तद्वयानात्रलियोलाहृणदिभिः २१ हृदिसर्वेषुभूत-
 पुभगवानास्तरिपराः इतिभूतातिमनेसाकाशेतिः साधुमत्तयेत ३२ प्रवेनिर्जितवदगैः कि-
 यतेभक्तिरिष्टो वासदेवेभगवन्नि यथासलभतेयति ३३ निशायकमीणिगुणानतस्यान-
 वीर्याणि लीलातवभिः कृतावि यदातिहृषीमलकाभुगदप्रोक्तवदहायतिरोतिन्दयति
 ३४ यद्यग्रहगुणवक्त्रचिह्नसम्पाकंदेतेप्यतिबंदनेजने मूहः प्रयमववक्तिहरेजगत-

गानासूतीनाभीलगासहृणं चादियेष्टांबंदनादीमाने ३१ ३२ निर्जितः स सांका मक्रोथलोभमा-
 हसदमत्तराणां निद्रियाणां वावर्गीयेः ३३ भगवद्वक्तिर्लिगायाहृतिशायतित्रिभिः गुणान्मक्रवात्स-
 ल्यादीन अतिहर्षणादहताः पुलकाश्च हृदि चेतोर्गद्विष्टयामभवतिष्वप्रोक्तवदहायति ३४ ३५

श्री
भाग्य
सदो
२४

भोगावसभावाच्चैतैः करणयोगाद्याह निरूप्यतामिति प्राचीनैः कर्मभिः क्रियमानस्य कर्मभिः क्रियानर्थ
अतिवान्यः ५१ ननु कर्मसमसाप्रेषभोगावसराः स्यान्नाह कर्माणि क्रियते वेदं कर्मसमस्तं देहादिकं च
रमार्थस्याह अभयं कर्मवदेहं च अविवेकतः अतानेनेव तनुत ५२ यदपात्रायादधीनाः ५३ भूताने

निरूप्यतामिह स्वार्थः क्रियादेहभूतोसराः निषेकादिपुंल्लिङ्गस्यासृजिश्यमानस्य कर्मभिः ५१
कर्माणां भवेत्तद्देहादेहेतात्मानवर्तिना कर्मभिस्तनुते देहसमयं त्वविवेकतः ५० तस्माद
याश्च कामाश्च यर्माश्च यदपात्रायाः भजनादीदृशान्मानेन अनीहं देहमेषां श्वरः ५२ सर्वेषां
संविभूतानां दूरितान्मेष्वरः प्रियः भूतेर्महद्भिः स्वकृतैः कृतानां जीवसंस्तितः ५३ देवोस
शमनुष्यावायत्तारायवपवत्वा भजन्मुकुटवरणोस्तस्मिन्मन्यायथावयं ५४ नालेदिनने
देवत्वप्रयित्वासुरात्मजाः प्राणनायसमुकुटस्य नवृत्तेन वदन्तता ५५ नदानेन तद्वाने
न्यानशोचं नवतामिदं प्रीयते मलयामुक्ताहरिन्त्यादिद्वने ५६ ततोदरोभगवति भक्तिं
कुरुतदानवाः आत्मोपस्यत सर्वत्र सर्वभूतात्मनीश्वरे ५७ देनेयायत्तरत्तासिस्त्रियः
दावनोकमः त्वगामृगाः पापजीवाः संतिह्यन्तुताराताः ५८ पतावानेवलोकेस्मिन्नुसः स्वा
यः स्याः स्ततः पकांतभक्तिर्गोविंदेयत्सर्वत्रतदीक्षण ५९ इति श्रीसप्तमस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ३

२४

प्राणिनां जीवसंस्तितः अंतर्णीमी ५० अस्वराणां मस्माकमत्र नाधिकार इति पिनवाच्यामिमाह दे
व इति पंचभिः ५० ५१ अमलया निष्कामया विदेवने नटनमात्रे ५२ ५३ अभ्युत्तमोऽयमृतत्वं ५४ अथा
यदयोक्तुमपसंहरन्ति यत्तावानितीतदीक्षतागोविंददृष्ट्या समाने ५५ इति सप्तमस्कंधे सप्तमः ३

३६

यत्र त्रैविनसैर्वैत्रेन वयसमनंतरं अभिलाषोपग्रंतं स्वस्वर्गपरास्मिदमित्येवंभूताः स्वर्गादिभोग्य
 यित्तसेवादीत्याह एवेहीनित्यमित्येहेतः कृतभिः कृताश्चित्तयथेह कर्मनिबोलाकः दीयते एवमेव
 मन्त्रप्राप्त्यनितोलाकः दीयते इति श्रुतेः कृत एव पुण्यतारतम्यनस्मतिशयः नचेतिर्मलाः स्वर्थादिभ
 तातनविद्यते दृष्टं श्रुतं दृष्टां यस्मिन् ५० किंच दृष्टं यत्संकल्प्य श्रुतः संकल्पितातविपर्यासेविप

एवंदिलोकाः कृतभिः कृताश्चित्तयित्तवः सति शयाननिर्मलाः तस्माददृष्टं श्रुतदृष्टां
 यांभन्नेकये शंभजतात्मनश्चये ५० यदर्थं इह कर्माणां विद्वान्यान्यसकृत्तरेः करोम्यनावि
 पयीमममोचेदिदनेफलं ५१ स्वात्पापुजः त्वमोक्षाय संकल्प्य दकर्मिणः सदा मोतीदया
 नः त्वमनीहायाः स्वात्पापुजः ५२ कामान्कामयते काम्ये यदर्थं यिह पुरुषः सर्वदेहसुखा
 रक्याभंगो यो यानुयेति च ५३ किंच दृष्टं विद्वतापत्यदा रागा राधमादयः राज्यं को प्राप्ता जामा
 त्वभूत्या प्राप्तममतां द्यादाः ५४ किमेते सत्सुतः तद्धैः सह देहेन नश्येः अनर्थं रथसंकाशे नि
 ग्यातदमहोदये ५५

रीतं फलं श्रमो हं श्रवणं प्राप्नोति ५६ तदेव दर्शयति स्वात्पापुजेति इह यश्चक्रिय
 याद्यायः पूर्वमनीहायाहेतोस्सविना वृत्तो व्याप्रयासीत सर्वदृष्टाः त्वसां प्रोयेव ५७ किंच कामान्
 भोगान् काम्ये विषयेः कर्मभोगोपारकाः स्वादिभोग्यः तन्नाम्नोयः भंगुरश्च ५८ किंच देहान् यवदि
 न्यायपत्यादयो ममता विषयाः पारक्या इति वक्तव्यं ५९ किंच स्वयं पुरुषायैह्यस्य किमेते गेत्याह कि

मतेरिनि ५५

मच्छ्रुत्वा कथं मायि स पवलेन द्यादित्यादौ हीति यात्मनः स्वस्वभावतश्च न श्रुतितादात्मनो म
नस श्रुतिविनाशमेविदित्वेन संति किंचिद्विदित्वा देवदिसाम्येन साधारणमेव समद्वेष्टा मारायने १ म
यादिदिग्विगतये सर्वे निताः अतः सा प्रतन संतीति सत्यमिति चेतन शब्दे दृष्टान्तनियका भवादृशाम
दाः पुराणादौ लपतः सर्वस्वद्वयतः षडिन्द्रियलक्षणं च दृष्टन विजित्य अत्रित्वा दशादिशः स्वयं जिता म

न ह्यासुरं भावमिमं त्वमात्मनः समं मनो यत्स्वन संति विदिषः श्रुते नितादात्मनः तथैव
तान्निहिद्वानेन तस्य समद्वेष्टा १ दृष्टत्वा राघटन विजित्य लपतो मन्यं तपके स्वजितादिशो
दृष्टा जितात्मनो तस्य समस्य देहिना साधोः समाह प्रभवः कृतः षो ॥ दिरण्यकशिपु रुवा
च यत्कृत्स्नं महं कामो सियेति मात्रं विकृत्य से मुमुक्षुणा हि मंदात्मन्ननस्य विज्ञवागि
१ ॥ यत्स्वयामरभागा क्रोमदम्या नगदी प्रवरः क्रासो यदि स सर्वत्र कस्मात्स्वमेन दृश्यते ॥
साह विक्त्यमानस्य शिरः कायाद्वयमिते गा पायत ह्येस्त्वा यमन शरणमीक्षित ॥ एवं
इरुक्ते मंद्गदं पन रुषा सत्तं महाभवावतं महासरः विद्वा प्रपृष्ट्वा त्यतिता वरासनात्संभेता
मतिवतः स्वसहिना ॥ तथैव तस्मिन्निदोति भोषणो वभूवयेनां इकटाहमस्फुटत

त्यंते सायो स्तानि तवित्रस्य देहिनां समस्य तस्य विद्वषः स्वात्मान कल्पितापरे शत्रवः कुजः सुः ॥ अ
क्रै निश्चितं विज्ञवाग्रन निताऽमर्थः ॥ हे मे दमागणय सावस्ति नर्हि क्वास्ति प्रज्ञा दश सर्वज्ञाति
दिरण्यकशिपु राह तर्हि कस्मात्संभेनास्ति प्रज्ञा दस्त संभे निरीक्षमाणो नमस्य ज्ञाह दृश्यते शति

॥ १॥ दिरण्यकशिपुना तमुपपन्नो ॥ ५ सोहृतिप्रज्ञा देन्य

अष्टमेतिरुषास्त्रं निजदेमोदतः स्वयं आविर्भूय नृसिंहेन सच ब्रह्मादिभिः ज्ञातः अंतः कृपासथा
 हृणोवदिः क्रोथो नृकीर्ती देवो दमसेभावेन भजनस्वसभा वयत् १ एकांत संस्थिता प्रदिः हा यथाय
 था वत् २ सच हंत मनोदये कथं भूतः को यथा वे से नो दे के ए वल न गात्र वपुं ससः ३ ति स्त्रातिर

नारद उवाच अष्टदेवस्तुताः सर्वे अत्मानं न वर्णितं जगृह्णन्ति रवयन्ता नैव गर्वन शितितं १
 अथाचार्यसंतोषा बुद्धिमेकांत संस्थितं अलक्ष्य भोतस्त्वदितो राज्ञा वेदय यथा २ अन्ता
 तदा प्रयदेमोदः स हंत नृपानयं को यथा वे सा च सद्गात्रः पुत्रे हंत मनोदये तिस्रा पुरुषा वाचा
 प्रह्लाद मनदर्शां अहंति माणाः प्राये नतिरश्नीने व वलया ५ पुत्रा या वनतदा तव ह्यजलि
 मवस्थितं सपेः परा हंत रवसं सन प्रकृति दारुणाः ५ हे हं विंदा तमं दत्तमन कले भेद कर
 दम लब्धमच्छासनो हंत नेष्यत्वा गुणमलयं ६ कुक्ष्यस्य के ये ते त्रयो लोकाः स हेश्वराः ७
 तस्य मे भोत वन्मूढा सने किं बलात्पगाः प्रह्लाद उवाच न के वल मे भवत अराज न सवे
 वल बलिना वापरेषा पोषे मी स्थिर जगमाये ब्रह्मा दयो येन वशा गुणीता स ईश्वरः काल इति
 क्रमासौ गोजः सहः सत्व बलं दिवात्मा स एव विप्लवप्रमः स्वशक्तिभिः सृजत्यवत्यग्निगता

स्तुत्यपायेन सरोषेणानि रश्नीने ननु केण ५५ मंदात्मन आस्य बुद्धे मदात्ता निलं चिनेत्वा यमालयं मय
 नेष्यामि ६ अभीत वत किं बलं यस्य सः किं बलः ७ अथा प्राणी तां त्वं देव स ईश्वर इति ८ उवेः क्रो
 माः पाद विदो पायस्य बह्वपराक्रम इति वा गोज आदि ह्यः सन्त्येयं बुद्धिर्वा ५ ॥ ॥ ॥

श्री
भाग
सटी
१

सदेतः पवधनिं शुभानदा अयेसने प्राणिनिशेषं सर्वतो विलोकयन् स्तंभस्य मथात्रिर्गच्छत नमृगोदयो
मिंश्रं पमहो किमेतदिति मीमांसितवान् शिशुः तस्यैव स्तंभस्य न केन मृषिदृष्टं मीमांसया च
पुनान् न सिद्धं हृषोदरिः समुत्थितः ॥ भयानकं त्वमेव दर्शयस्व हृषोदरिः प्रतपे चामीक
रे स्वर्णमिव धिगानि चंद्रानि लोचनानि यस्मिन् सदाः जटाः केसरः कंदरो माणि स्फुरद्भिः सदा केसरे
भित्तं सटोपमानं नयस्मिन् करालाः तं गादंष्ट्रा यस्मिन् करवालः खड्गः तद्वत् चंचला स्त्रोतवत् तीक्ष्ण

मसत्वं मेवं परितो विपश्यन् स्तंभस्य मथादन निर्निहानं भायं मृगो नापि नैरो विवित्रमहो
किमेतत् नमृगो दृष्टं मीमांसमानस्य समुत्थितो यतो न सिद्धं हृषोदरं स्तंभस्य न केन ॥
प्रतपे चामीकरं चंचला च न स्फुरत् सदा केसरं भित्तानं करालं दंष्ट्रं करवालं चंचलं
स्त्रोतं निह्ना भृङ्गदीमं बाल्वा ॥ लघोर्ध्वं कर्णौ गिरिकंदरं द्रुतं व्याप्तं सदा संहनुभेद
भीषणं दिवि स्पृशत् कायमदीर्घं पीबं पीबो रुवत्ः स्थलमल्पमथ मे ॥ चंद्रो मृगो
२ः क्षुरितं नरुहैर्विष्वक् भजानी कशतनवायुधे ॥

तां निह्ना यस्मिन् भृङ्गदीयं केन मृषेनोत्तरं २
स्तंभोऽत्रैतं शङ्खवदर्थं कर्णौ यस्मिन् गिरिकंदरं द्रुतं व्याप्तं सदा संहनुभेदं कपोल
प्रोतो नयो भेदं न विदामो न भीषणा दिवि स्पृशत् कायो यस्मिन् अलक्ष्मासः अदीर्घा ह्रस्वा पी-
बं यास्तु लघीवा यस्मिन् रुविशालं वत्ः स्थलं यस्मिन् तच्च तच्च अल्पमथ मे इदं यस्मिन् ॥ च-
ंद्रो मृगो वदोरे स्तनरुहैर्लोमभिः क्षुरितं व्याभे विष्वक् सर्वतः प्रसृता बुजानेष्वाग्रनो कानि स्तोमाः

तेषां शतानि यस्मिन् खलमेव येषां युगति यस्मिन् २२ ॥

३

द्वाविनंभूतेभ्यः त
 न्ममप्रभोरिति तथानां तर्नवदिरिति ननरेनमृगेति च ब्रह्मणा च निजभूमेन तथास्तितियद्वापिते
 तन्ममकतेनदितद्ब्रह्मसृष्टंभूतंनवनरोवामृगेवानचसभापृहस्यातःनवप्रागणवत्तद्विः
 एवंताभ्यांभाषितंममकतेनचदिराणकशिपुनाभाषितंनूनमेतद्विरोधेनसृष्ट्यर्मेभविनेति तथा
 यमकृतश्चिद्वायोमरश्चित्तत्त्वतारदेननिजभूमेनैदंप्रतिभाषितं अयमहानसंस्थानप्रास्थितिअने
 तानुत्तरसत्यमेनस्वभक्तपुल्लणातित्वं च यद्वापितं तच्चसत्यकृतं अदृश्यतचकारात्रिजभाषितं य
 तत्वेतन्नयप्रेतिजीनीहीदिनमभक्तः प्रणश्यतीति तथातेषामहंसमइतमृत्संसारसागरादित्यादि

CC-0. Lal Bahadur Shastri University, Delhi. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

श्री
भाग
सटी
१

नागनिगलपानिसर्पः २॥

३५

यस्य हस्तान्तरणं मक्तः तं च दृष्टिं वीर्याच्छंकिते मन्यमानः तद्वाचमणीप्रगुह्य पुनस्तमासजनयुभ
पयतेत्यनयः २२ पुनस्तमवयोग्यस्यातं प्राचद्वन्मभिः तद्वाचमणीः अल्लिदयथाभवत्तवमुपयः वरंत
दृष्टासमवाहस्वरेतोव्यं नमहाशब्देनात्वाभयकरतद्वयनहरेः तेन सावनिमोलितप्रतिगायस्य
गुह्योदृष्टातः आलायथा आब्रूमृषके विदाराणोदृष्टातः आदिरा रुद्रयेति विष्वक् सवंतः स्फुरन्तिः सरे
तेन गुह्योनातरे विवशेरेण सह युद्धे तत्तयुक्तेन कलिशाननत्तनात्वापि यस्य द्वापे सभायानातनेवदिः

तं मन्यमानो निजवीर्यशंकिते यद्वाचमक्तो दृष्ट्वा सहासः पुनस्तमासजतत्तद्वाचमणीप्र
गुह्यवेगाननितप्रमोसृये २२ तेष्वेवयोग्यशतवद्वन्मभिः चरंतमाद्विदस्यपर्यपोदोः कृताह
हासत्वरमत्तनोत्वां निमोलितात्तेन गवः २३ विष्वक् स्फुरंतं प्रहणानुरेहमेवालायथाः
विकलिशात्तत्तव द्वाष्ट्रमापायद्वारलीलयानविषयाद्विरुमेयथाविश २४ सरेम
दृष्ट्वा कराललाचनोवात्ताननाते विलिहनुस्वनिद्वयायुस्तरुवाक्कारुणकसयन
नोयथात्रमालोदियद्वययाहोः २५ नावां करोत्यादितत्ताराहवे विस्तरतस्थानचराव

ऊरुं करोनिपात्यनभूमोनवां वरेनैव सभिरसुगद्विर्वीसवंदिवानक्तपरिहाराय संस्थापामिति
दृष्ट्वा २६ तैवयुमुक्तातद्वयवयमाहृद्वाभ्यां सरेभोणः प्रेक्षाणकरोलानिलोचनानियस्य
सजोर्क्तस्य लवैर्विडभिः अयक्ताः अतएव अरुणाः केसरा आननचयस्य सः कश्चिदपि हनया
गजवयेन हारैः सिंहोयथायवभूतस्तस्यानचरानग्रहजित्तरेणानयः २७ नावां करोत्यादित

सोहंयसनेदोर्दंगनोसुथानियससः नमनपथायं नीनय

उग्रसदंशममशकं सर्वांगानि निजानि निकादीनि शतशो वृत्तादीनि तपवायुथप्रवेकाः शास्त्रे
 माः ते विद्याविनोदस्य नवायेन तद्वर्गस्य ममानस्यायतः समस्त्यतः निपूर्वतो वाच्यः ॥ तय
 विभाषप्रयोजनविमर्शपूर्वकं तेन सह देवस्य पुत्रस्य सहस्रभिः प्रायेण मुद्रासाया विनाहरिणामे
 यमेवंभूतो वयः स्मृतः स्मृतः चिन्तितः तस्याप्यनेन समये तेन न किंचित्स्यादित्येवंबुवन्नभ्य

उग्रसदंशममशकं सर्वांगानि निजानि निकादीनि शतशो वृत्तादीनि तपवायुथप्रवेकाः शास्त्रे
 स्मृतोनेन समये तेन एवंबुवन्नभ्यपत्तुं नवायुथोतद्वर्गस्य ममानस्यायतः समस्त्यतः निपूर्वतो वाच्यः ॥ अलक्षितो
 योपतिनः पतंगमोयथा नक्षिदोजसि सस्रस्तथा नतद्विचित्रं विलसत्त्वथामनिस्वतेन =
 सायोनुपराधिवत्तमः ॥ ततोभिपयाभ्यहृतम्भस्यो रुमानुसिंहं गदयोरुवेराया तं वि २
 क्रमेण संग्रहेन दायोमहोरगोनादी सतो यथाप्रहात ॥ सतस्य हस्तोत्कलितः तदासरो
 विज्जीप्तोयददद्विगीरुत्ततः असाधमन्तद्वतो कसोमराचनछदाभारतसर्वथिस्त्वा ॥ ६

तद्विचित्रं वयः ॥ तदासोसरो नक्षिद्वस्यो जसिदीप्रोपतिनः सनअलक्षितः अद्वष्टोभूत्सतत्वथामा
 विसत्त्वप्रकाशोदयोपतिनस्य नमोमयस्यादर्शनेन तद्विचित्रं नभवति तत्र देवयोद्वरिः पुरास्त्रादौ
 प्रलयकालीनेन मानुषादौ अपि वनतस्मिन् ॥ त्रिक्रमेण संग्रहेन दायोमहोरगोनादी सतो यथाप्रहात ॥ सतस्य हस्तोत्कलितः
 निःस्मृतः तदाअमराः देवाः सर्वथिस्त्वाः असाधमन्तद्वतो कसोमराचनछदाभारतसर्वथिस्त्वा
 नछदाः मेघोतदिनासेतः ॥ १० ॥

श्री
भाग
सदा
३२

मंथवी अशरम अचारणा अर्थः ॥ नैपा ईल्लि पुरुषोत्तमः ब्रह्मादयो वृत्तिं हस्यशं कया आकुलचेतसः
अरो देवास्तवन्मप्रदशोकेः एथं क एथं क ५ अनेता य अनेतयसादयिते नतोस्मि अनेतने हेतः उरंताः
शक्तयोपस्यत नक्तः विचित्राणि वीथी गी प्रभावा यस्पतन्त्रि मर्थ एवित्राणि प्रोथकानिकं मीरियस
विचित्रवीथनमेवाह विचित्रस्थिति सद्यते मस्य क ऊवेते एवमथवा यामने अ प्रव्युत स्वहपाय ५ रुद्रस्त

मनसः यजानां पवयो मंथवी अशरचारणाः यदाः किंप्रसाभूतवेत्तालाः सिद्धकित्राः तविसा
पाषंदाः सर्वे हवेदकसदादयः ॥ ३१ ॥ अत्रि विहानलि पुरुषा आसीते तीव्रतेन स रंदिनरशाहे
लनातिरुचराः एथं क ५ श्रीब्रह्मोवाच भनोस्पनेता यउरंता शक्तयो विचित्रवीथी यपवित्रक
मंथो विस्वस्य स रंस्थितिसंयमानमणोः स्वलीलया सद्यते ययात्मने ५ श्रीरुद्र उवाच
कायकाला पुमानस्तद्वनो यमसरोत्पकः तत्सतपास्यपस्ते भक्ते वत्सलः ५२ ॥ रामः ॥

३२

तत्कोपकाला भित्तोतायं कोपावसरति ते प्रार्थयते सहस्रयुगात्तत्तव कोपस्य कालः कोपायो ग
आयमित्याह अल्पकः अतः कोपानि वृत्त्या प्रकृता देमादि सौरित्याह तत्सतमिति यद्वा अकाले पयं को
पोस्परत्तणाथेति चेत्तर्हि रानो कोयं तत्ते मपाहीत्यर्थः ५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

३२

२२ स्वयं यथा यथा नृहराटो यथा हृद्भां सदाभिरवधत्ताः प्रकथिताः पणपननव शीर्यंत न स्पृष्टा विम
 हंरो विर्येषाते निरस्कृत प्रभाः यथा वृत्ति शेषः दिग्भिः लिखनः २३ तस्य सदाभिरुत तिस्रानि विमा
 नातिनेः संकलाद्या प्राप्तनी प्रोत्सर्पत स्वस्या नान प्रकर्षणो दसपेन २४ स्वभृत्यैर्वर्षमाश्वर्यमिव म

सदावधत्ता जलदाः पणपननमहाश्रुत दृष्टि विमुहुरोचिषः शंभोदयः प्रवासदता विचलक्ष
 निद्रादभीता दिग्भिः विचक्रुः २५ योस्तस्योत्तिमविमान संकलाप्रोत्सर्पत त्वा च पदातिपी
 रिता प्रोत्ताः समुत्पन्नरमुष्ण रेहसात जेजसाविक कृभोदो जिर २६ तनः समोयासपविष्टम
 तमेव पासते संभृततेजसं विभेः अलक्षितदेरथ सत्यमर्षां पत्तेरवक्रं नवभानकश्रव २७ वि
 शस्य लोकत्रयसक्त कन्वरेनमादिदेत्येद विणा हते मृये प्रहर्षयेमो कलिता ननामहुः प्रा
 स्तनवर्षेव वृषुः सारक्षियः २८ तदा विमानावलिभिर्भस्मलविद्वत्तता संकलमासना कि
 नां सरानका उडभये पनत्रिरेण्यवर्षमात्मानमृत्युर्तयः स्त्रियः २९ तत्रोपवर्षमविवृथा ब्र

सिद्धिगिरिशादयः अरुषयः पितरः सिद्धा विद्याधरमहोरगाः ३० ॥

त्वाकोट्टलेन तस्यासः ३१ तत्रोपविष्टः
 यथा त्वाधि नवभानासेवनलक्षितो देवः प्रतिशोदायेन ३२ लोकत्रयसक्त कन्वरे शिरोव्या
 येवदुः संहपद्वर्षस्य वेगेन उक्कलिता निविक्तसिमा मातृनानिया साता हृदरे वृषुः ३३ नाकिना
 विमानावलिभिः सराणां मानकाः पटहां जैर्तत्रिरेव दिनाः स्त्रियो सरसो नवतः ३४ ॥ ॥ ॥ ॥

श्री.
भारा.
मटी.
३३

पितरस्तु आहोदरगोनपरमोयका विराणप्रणमति आहोदयज्ञानि विंदादी विंदादी तितोस्स संयुद्धं
ज्ञानिप्रसभं वल्लानस्वयमधि कृत्यवु भुजं किंचिती धोस्ताना समयेदत्त तिलोदक मण्यपिवत्तानितस्मा
दयानय आहोद न आहोदवानकथं भूतानतवे विंदादीणा वपायस्य तस्मान्नवघा विराणा स्पृतं न पित
दोहदराणामेव फलमिति भावः ५५ योगासिद्धा गतिं प्रणिमादिसिद्धिनाता अत काटपायस्यततः

पितर ऊचुः आहोदनिनोपिबुभुजे प्रसभं न च नैर्दंज्ञा अतीर्थ समयेपितिलो अमयः तस्यो
दरात्राव विदोणा पाय आहोदततस्सेनमा नृहरया विलय मयोगे ५५ सिद्धो ऊचुः योनोग
ति योगासिद्धा मसापु र्होधीतये भातपो वल्लन नानादप्येतनवेर्नैर्दं दारत स्मेतमं प्रणा
नाः सो नृसिद्ध ५६ विद्याथरा ऊचुः विद्याप्रथकथाराणायात्राहोद न्यपीदरता वल्लवाये
हमः सयेन सविप पबुडन स्तमाया नृसिद्ध प्रणताः स्मनित्ये ५७ नागा ऊचुः येन पापेन
स्तानि स्त्री रत्नानि हतानि नः नृहत्तः पाटनना सादृता नृदनमोस्ते ५८ मनव ऊचुः मना
वो वर्येत वनिदेशा कारिणादिनि न न देव परिभूत सेतवः भवता वल्लः स उपसरुतः प्रभाक

५५
५६
५७
५८
५९

३३

स्मेतमं तं त्वादिश ५९ विद्यामंतर्ज्ञानादिलत्तणा अत्राहोदं सेशा मो सेशे पुडे ५९ रत्नानि फणा
सस्थितानि स्त्री रत्नानि च उन्नमाः स्त्रियः आसा स्त्रीणां दत्त आने दायनतस्स वायने पादोतरे अस्मा
कं दत्त आने दायनेति ५८ नृसिद्धेना वल्लोकिताः सतो मृधिवज्ञान लया मनवः प्रोचुः मनवा वय
यर्मपालकाः परिभूताः सेते वावणा अमयममया दायेषाते अत्र शाथि अत्र शितय ५९ ॥ १

३३

३३
 रंस्वनास्माकं हविर्भागादित्तामः पुनर्यः किं न तन्निर्वर्त्यैव सवता पुनरनेन मंभेणा स्वकार्य
 मेवमापिते तस्य च सिद्धत्वा इयं हरे नं क्रोयमित्या ज्ञेयना हरे परमो स्मान्नाय नारत्ताभव
 तास्वीया एव भागा देवताया ह्यताः अत एव तस्मिन्नेव यत्तेषु भोक्तृत्वात् अस्मदीये ह्यदय क
 मलं च तद्ब्रह्म मेवेतावन्पर्यन्ते भयदत्तत्वेन अस्मत्स्वरूपेण विना स्थितेन देवेनाक्रान्तं व्या-
 मंसत प्रत्येवापि भयापाकरणेन विष्णोः समीपे तत्तव वैलोको एव यथापनार्थमय मय मय मयति

इदं ज्ञात्वा प्रत्यानीताः परमभवता अमलानः स्वभागा देवाक्रान्तं ह्यदय कमलं तद्ब्रह्म
 यस्य बोधि कालग्रन्थोक्तिरिह मत्तेना यच्च अष्टवर्तते मक्तिस्तेषां न हि ब्रह्म मत्तानां
 सिद्धापरोः किं १ अष्टवर्तते त्वेनः तपः परमसः यद्यदात्मने जायते तदात्मपुरुषात्मग
 ने ससर्ज नाह प्रत्यक्षममनाय प्रारण्यपालनं गुह्यं तव पुष्पा पुनरन्वसस्या धध ॥

चेत्तत्राह कालग्रन्थमिति ते त्वां हे नर सिद्धं नरस्य सिद्धस्य चाकाराभासाविर्भूत ५२ अष्टव
 स्तत्तपः प्रवर्तनेन अस्माकं मद्भवनवग्रहः कृतरस्याहः त्वेनायदात्मपरमं ध्यानं लक्षणं तपः पर
 मत्वेदतः आत्मनः तव तेजः प्रभावद्वयेन देवाहः येन तपसा आत्मनि लीनमिदं विष्णुसमर्जसम्
 वानसितं तत्र मनादेवो न विप्रलम्बं मंक्रं दिने सतदे शारण्यपालनं यद्यदात्मने गुह्यं तन्नानवपुष्पा
 नराणि नयः कुरुते त्वत्तज्ज्ञानं वनसि तस्मिन्नेन स यत्तत्र श्रेय कचत्तर्थादस्या तव धमः धध ॥ ॥ ॥

श्री
भाग
सय
३५

किंपुरुषाः त्वं स्तोत्रं के वयं वराकारणाः वयं किंपुरुषाः त्वं प्रणिनः त्वं मदन इत प्रभावः पुरु
षः न नयं मदन देवो दत्त इति किं न वर्णयत रत्ना शोका कपट न दिव्याः अयमिति ५५ सत्रे पयते पते
त्वया हतः पत दिव्या भद्रं कर्तुं ५५ अमनादिति तेन विष्टि विष्टुल्य कर्म अच निरंतरं कारिताः अतः प

किंपुरुषाः वयं किंपुरुषाः त्वं मदन पुरुष इति ५५ अयं पुरुषो न होषि कृतः साधुभि
र्यदा वेतालिकाः सभास सत्रे पतवामं लप शो गीत्वा पयं सिद्ध गती न भामदे यस्ताम
नेषां इष्टा मेषां नो दिव्या हत स्त भगवत्पुत्राः ५५ किं नराः वयमीश किं न भ्राणास्तवा
वगादिति तेन विष्टि मपुना वकारिताः भवता हरे सस्र निना वसादितो नर सिद्ध नाथा विभवा ५६
विस्तार्यारुः अयेत ज्ञान रत्न पम इत ते ह हतः शरण द सर्वे लोक शर्म सोयते विधिक
रं प्राविप्रप्राप्तः तये द नित्य न मनुग्रहाय विष्टः ५७ इति भागवते सप्तम स्कंधे प्रज्ञादान चर्मि
देवगजवयोनामाष्टमोऽध्यायः ८

३४

रं नः विभवाय मष्टये मवः ५६ नो साकं सकानां शरण द आश्रय पद सर्वे लोका नो सर्वं मंगल मे
तद्वत्तु पश्येव हृदं न तत्पुर्वं विधिकः किं करः ५७ इति श्री भावार्थ दीपिका यो सप्तम स्कंधे प्रज्ञादान चर्मि

३५

३५

प्रजापतयोपितदेवलोकिताः प्रोचुः हेतुप्रेषतेनयाभिस्तृष्टाः प्रनेशावयंयेननिषिद्धाः संतः प्रज्ञानमृ
 नामः सपषभिन्नवत्तायस्यसः नव्यचित्तसुतः प्रतेग्रतः परंप्रजास्वत्यामरत्रिस्तृष्टानयाहुः हेसतमृ
 तैतवायमवतागनगतोमंगल ५० ग्रंथीअपितदवलाकिता प्रोचुः हेविभोवयतेत्वदीयाः नटा
 नतेकानायेनृत्तगायकाश्चयेनस्वधीनाः कृताः कथंमृतेनवीर्यबलेशक्तिः नाम्नामोतः प्रभावे

प्रजापतयमृचुः प्रनेशावयंतेप्रेषताभिस्तृष्टानयेनप्रजावैस्तृष्टानामोनिषिद्धाः सपषत्वया
 भिन्नवत्तावशोतनगालसंगलसतमृर्जबलारः ५० ग्रंथीअचुः वयंविभोतेनृत्तायगायका
 येनात्मसादीर्यबलोजसाकृताः सपषनीतोभवतादशामिमंकिस्तृष्टस्यः कृशालाया
 कल्पते ५१ चारणयमृचुः हरेतवाष्ट्रिपंकजभवापवर्मसाश्चिताः परेषसापुष्ट्युष्टय
 स्त्वयास्यः समापितः ५२ यज्ञाचुः वयमवचरमात्याः कर्मभिस्तमनोतैः पंचतंमपै
 तेस्तमृदितिसुतेनप्रापितावाहकत्वं सतृजनपरितापत
 कृतंज्ञानतातेनरहरणनीतः पंचतंमपंचविश ५३

यस्यतेनरमादशमृतिंचि

तमेतदिस्माहुः कि

मिति ५२ भावापवर्गसंसारनिवर्तकंआश्रयणोद्देतः यद्यस्मात् साधुर्वादिभयतनेत्वेनेश
 तेतिष्ठतेनितयासुषोस्यः त्वयासमापितः अंतरीतः ५३ मनोजैः कर्मभिः अतृचरेषुमात्याः
 पंचतंमृत्संहेपंचविंशतृविंशतितननिष्ठासक ५३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्री
भाग
सटी
३५

समाहितममेवाहृतमिदमेव स्तद्वदयेत्तत्त्वमेति ॥ स्वस्तित्रिवसमस्तेषु तत्त्वपास्तसृष्टये
प्रज्ञादः स्तोतिसन्त्येहि वनारिशताहृतं तत्र तत्र वसन्तो भगवत्सत्तावनपिकारमिवाशक्ताधिकारे
समावयत्राह वस्त्रादयस्तिपेचमि मुनयो मननशीलाः सिद्धान्तानिनापिकथंभूताः सत्त्वपेकस्ति
स्तानोविस्तारोयस्याः सामतिर्येषां तथाविथाअपि वचसा प्रवाहेरपितथावद्वाभिवत्समापारपियमारा

अस्तोषाद्विमिकाग्रमनसासमाहितः प्रमगद्वदयावाचातग्रस्तद्वदयेत्तत्त्वः ॥ प्रज्ञादः
वाच वनारयः स्रगाणामनयोयसिदाः सत्त्वैकतानमनयोवचसाप्रवाहेः नारायितेपुरु
गणोपयुनापिपिपुः किंतोष्टमर्हति समेद्वरिरुग्रजातेः ॥ सत्त्वैथनाभिजननरूपतयः अतो
नःतेनः प्रभाववलपोरुषवृद्धियोगाः नारायनायद्विमवतिपरस्परेसोभज्याततोषभग
वानानमृथपाय ॥

35

ययितेनापिपुः नमृणाः नशाक्ताश्चर्यसद्वाहिः मेकथंतोषंप्राप्तमर्हति तत्रहेतुः इयात्रोरायासरी
नातिर्यस्यपवंदारेतोषतोस्वस्यायोग्यतामालेकयोग्यतासमावयतिमन्यतिहाभ्यो अभिननः
कलेनमृपेसादयेत्तुतेयादित्येनः श्रुतिनेप्राप्ततेनः कातिः प्रभावः प्रतापः पोरुषमुग्रमः बुद्धिः
प्रतायोगोष्टागः एतेथनादयोद्वादशापिगताः परमस्वपुसः अरायनायनभवेतिद्वियतः कवलयोभ

अथैवसत्तर्गनेरायतवामवत् ॥

नवमेव ब्रह्मणा भोगां विदितो सरवालकः कोपं प्रशमयन्नस्तौ ब्रह्मसिंहमतिभीषणं । उद्योप्य
 न प्रपवाय स्वभक्तानां ह्येकस्यै केसरीव सपोतः समन्तं वासुविग्रहः । इत्याचार्यो माक्रान्
 केपितामाह पवमिति सप्रभिः पवद्वयतयवास्थिताः स्तुवतः सत्यनासरभयावेशो यस्य तेऽपरा
 त्रमाशक्रवत् सहदद्भुततूपेदृष्टा शक्तितासतोतनोपेयाय नो यत्र गामयद्वुतत्वे हेतुः अट्टे

नारद उवाच पवंसरादयः सर्वे ब्रह्मरूपेण सन्तः नोपेतमशकम् न्यस्य संभं सुदुरामं
 दं । साक्षाच्छ्रीः प्रवितादेवे देहान् तन्महद्वुतं अट्टेष्टाश्रुतपूर्वत्वात्मानोपेयाय शक्ति
 ता । प्रज्ञादेवेषां सा स ब्रह्मावस्थितमनेके तातप्रशमयोपेहिस्वपित्रे कृपिते प्रभं
 १ तथेति शानके राजन्महाभागवतोर्भकः उद्योत्समविकायेन नमसविधत्तात्रलिः ४
 स्वपादमूले पतिते तमर्भकं विलोक्य देवः कृपया परितस्ततः । इत्याप्यनच्छ्रीस्त्वदथा =
 त्करावुजं कालादिविब्रज्जिष्यां कृताभये ५ सतत्करस्य शोधनाविलासुभः सपत्न्यं
 यमिष्यति परात्मदर्शनः तस्यादयश्चरुदिनिर्भूतो दधो ह्यप्यत्र नवः क्षिप्ररुदत्तलोचः ६

नि उद्योदितपगच्छ २५ कालयवादिः तस्मात्तविब्रज्जिष्यां र्येषां त्रेषां कृतं अभयं येन ५ तस्य
 करस्य शीनयुते निरस्ते अतिलमश्च भये स्य सपदि तत्तत्तामेव अभियक्तमपरोत्तीभूतं परा
 त्मदर्शने ब्रह्मज्ञाने यस्य निश्चेतः सतत्तुदिदधो ह्यप्यतीरोमाविता तनुयस्य क्षिप्रमादेहस्य
 अस्तूतिना च नयोर्यस्य परमपुरुषार्थतया दधो नसाधनत्वेनेत्यर्थः ६ ॥ रामः ॥ रामः ।

यस्मादेवं भगवावमन्त्रो वतः पानितः सारदं नीचोऽपि विगतविज्ञः रातं शुकः सन् ईश्वरस्य महिमा-
नसर्वप्रयत्ननस्वमनोवाचसोरण्यवर्णाया मिश्रतानतोऽपि स्तुतिकरणेन तस्मादेतन्महिम्ना
अवर्णातेन अविद्यासंसारमन्त्रप्रविष्टः प्रमान्मृयेतश्चेन्न तन्महिम्ना मिश्रतानतोऽपि स्तुतिकरणेन
यकस्याभावादिन्यर्थः ॥ तदेवमात्मनः स्तुतावनयिकारेणैस्त्वयेदानीं तं स्तवन्कोपोपसंहारः

तस्मादहं विगतविज्ञो ईश्वरस्य सर्वात्मना महिम्ना मिश्रतानतोऽपि स्तुतिकरणेन तस्मादेतन्महिम्ना
एतन्महिम्ना मिश्रतानतोऽपि स्तुतिकरणेन तस्मादेतन्महिम्ना मिश्रतानतोऽपि स्तुतिकरणेन तस्मादेतन्महिम्ना
स्त्वत्प्रादयो वयमिवेशान्वादिनतः तस्मात्प्रभूतयः तान्महात्माय चाम्यविक्रीडितेभ्यः
रावतोरुचिरावतारैः ॥ १॥

प्रार्थयते सर्वेहीनिहाम्भोर्गणेशमीडहितेनोविभूतः सर्ववृत्तादयः सन्मूर्तेः तव विधिकराः
स्तुतियोगकर्तारो भक्तापवाप्येन च वयमस्यार्थवैनेतेभक्ताः किं त्वत्प्रदयेवतवरुचिरैवतारैः विवि-
धैर्कर्मैश्च त्वत्प्रेमविशेषेण त्वत्प्रेमया त्वत्प्रेमया त्वत्प्रेमया त्वत्प्रेमया ॥ १॥

एवं भक्तौ वकेवलयादरेः तोषः संभवतोत्तरं कदाचो भक्तिं विना नान्यत् किं चित्तोषदेतरेत्याह विशा-
 दिति एवोक्ता यथा दया विषद दशगुणा स्तेयं कृतं विप्रदपि श्रुय च वीर्यं मय दया मनस्सनातोक्ता
 द्यादशायमादयो गुणा दृष्टव्याः तदन्तर्धमं वसन्त वरमः अतः वस्य मात्सर्यं वदोक्ति निश्चानसूया य-
 तश्च सने च धृतिः श्रमश्च मदा ब्रता दशगुणाः स्यात् निकथं भूता दशविंदनाम स्यादादशविंदनादिमात्वात्
 कथं भूतं श्रुय चेतस्मिन्नविंदनाम श्रुयिता मनः प्रादयो यनतरे दिते कर्म वारिष्ठत्वे हेतुः स एव भूतः श्रुय

विशादिसदृशगुणयुता दशविंदनाम स्यादादशविंदनादिमात्वात् श्रुय च वारिष्ठं मये वदपित मनोव
 चनेदिता र्थं प्राणा पुनाति स कुलं न त भूरिमानः १. नैवात्मनः प्रभुरये निजलाभ एवोक्ता
 नेन नाद विज्ञः करुणा ह्यणीते ययत्त नो भगवते विदधीत मानेन तच्चात्मने प्रतिमावस्य

वः सर्वे कुलं पुनाति भूरिमानो भवो य यथा सत्त विप्र आत्मानमपि न पुनाति कृतः कु
 लं यतो भक्तिदोनस्येते गुणा गवीयेतु भवंति न त श्रुये अतो हीन इति भावः १. तर्हि किं यथा यपणे
 न सत्मानं प्राकृतं बभूव नोपेतत्वेनाहनेवेति अये प्रभुरिषवः य विज्ञेयात्पकात्तनात्माने
 एनामात्मनो येन ह्यणीतेने ह्यति यतो निजलाभेने व एवोक्ताः तर्हि पुनाते ह्यत्पवनं वाहक रुणाः रु
 पात्तः अतो ह्यणीते एव तत्र हेतुः यथादेति संयमानं य द्याय यस्मात्तय ये नथनादिना भगवते माने
 विदधीत तदेवात्मने भवति नास्य यथा सत्त विज्ञेते वतिलकादिभ्योः शोभाप्रतिबिंबस्य भवति
 न तस्मात्तान्नेस्य वक्तुं शक्यते तद्वत् ॥ ॥ रामः ॥ रामः ॥ रामः ॥ रामः ॥ रामः ॥

श्री
भाग
सटी
३

महद्भयं न च दत्तं न च स्त्रीणां हृत्स्वी स्त्रीनिः सद्भयं प्रसंसारचक्रकंदनं तदहं तस्मै स्मितं च यम
तां हिंसाणां मध्ये स्वकर्मभिर्वहः सन् प्राणीतः निर्दिष्टो हिंसाणां वत्सलहेतुमकदा तत्र प्री
तः सन् प्रपवर्गभूतशरणतवाञ्चिकमलंप्रतिहयसेमासाक्षात्समि ॥ दास्ये सति मत्प्रीतिरिति
चेतता हिंसाणां योनिषु स्त्रिंशपमानस्य मम वा मस्य तानाभावात् त्वमेव तज्जपादेशातिशयय

37

जस्तोस्य हेतु यणावत्सलः सहोयसंसारचक्रकंदनाहुसतां प्राणीतः वहः स्वकर्म
भिरुशान्तमने विमूलप्रीतो पवर्गमरणं ह्यसकदा च यस्मात्प्रियाप्रियवियोगाश्रया
गजन्मशोकाग्निनासकलयोनिषु दत्तमानः इः खोषयतदपि इः त्वमेव तदिपाहृष्ट
मन्मामि वदमेतव दास्ययोगे ॥ १० ॥ रामः ॥

नेयस्मात्प्रियैश्चाप्रियैश्च यथासांख्यवियोगसंयोगाभ्यां जन्म यस्य तेन शोकाग्निनासकलयो
निषु दत्तमानोस्मि इः त्वमेव प्रतीकारः कार्यशिवे तत्राह इः त्वस्योषधे प्रतीकारः तदपि इः त्व
मेव एवमपि अतदिपादे दायाभिमानेन मत्स्यामि अतः हे भू मन् विभो मेति वदास्ययोगोऽपि

निस्तोरोपयवद ॥ १० ॥

तत्र स्मादेवं भयपारेदाय समुपयच्छत्संहरयदर्थं अयं मनुः सचासुरः साधूनां संतोषार्थं
 अयं दत्तः अतः परं कोपेन कार्याभावात्तं नियच्छन्तस्ते सावधेन साधुः किं सो दत्ततत्राहृष्टि
 कादेः परोपद्रवकारिणो न तत्र वृत्तान्तया हन्तावधेन तस्मै वृत्तद्वेनातरेति साधुरपि मोदेते वन
 दिवहृन्नां सावावदन्तादं क्रोधेन मज्जामातिचेन तत्राहृन्नां काश्च निर्वृतिरताः प्राप्ताः संतः
 नियंति क्रोधापसंहारे प्रतीक्षन्ते तर्हि जनानां पुनर्भयाभावाय मनुधारया मीतिचेततत्राह
 द्रुपेति विभयाय भयनिवृत्तेनैव तद्रूपस्मरणदेव भयनिवृत्तेनैव मनुधारणं न कृत्यमस्तीत्य

तद्यच्छमनुमसुरश्च दत्तः तस्यामुमोदेन साधुरपि दृष्टिकसर्पदन्ता लोकाश्च निर्वृ
 तिमिताः प्रविशन्ति सर्वे द्रुपदसिंहविभया युजनाः स्मरेति ॥ नाहं विभयान्नितेति
 भयानकास्य निष्कार्कनेत्रधुक्कुटीरभसाग्रदंष्ट्रात् अतस्त्वजः क्षतजकेसरशकं

र्थः ॥ त्वंचोदि तान्निद्रादभीतादिभिर्भादयिभिर्नृपाणां ॥ भविर्हिताजामीतिचेतत
 त्रहनाहमिति मोक्षजिते अस्मात्तद्रुपात् अहं न विभेमि कथं भूतात् आस्यत्तं निष्काचयकं
 सदृशनेत्राणि वधुक्कुटीरभसाग्रदंष्ट्रात् अपानात् विभयानकानि यस्मिन् तस्मा
 तत्रैव मयः स्वजायास्मिन् तत्र अत्र स्वकृतस्मात् क्षतनाकाः केसरायास्मिन् प्राक्वदन्नतोस्त
 द्रौ कर्णो यस्मिन् तत्र च तत्र तस्मात् निद्रादेन भीतादिभिर्भादयिभिर्नृपाणां भविर्हिताजामीतिचेतत
 निनात्वा प्राणिनां यस्मिन् एव भूनादपिते द्रुपादहं न विभेमि ॥

किं न सानैवो जनेनादि यो जन्वानस्य नादि पूर्ववत् न यो ज ॥

ननु रास्ययोगेन प्रवृत्तस्यापि तदंशरायभूतानां पूर्वोक्तानां त्रयानां कृतः परिसरः तत्राह सोहं त्वदासः स
 नमो नृसिंह तव लीला कथा अत्र युगान्तरः योऽस्मात्तदा त्वामेव ज्ञातिनमिन्नरासि नृगणायिष्यामीत्य
 र्थः तत्र हेतुः यतोऽस्मादिभिर्विशेषेण प्रसक्तः सन्तकतः तदप्युगमेवा लयायेषां भक्तानां तप
 बहं साक्षात्तनः तेऽसंगो यस्य मम साहक्यं भूतस्य कथास्तत्र प्रियस्यैवादि कृतो ज्ञानाः विरोधेन
 गीताः तस्मात्प्रदाय प्रवृत्ताः तस्याश्चावर्तनी श्रुतिः देवाह देवमवापति मप्रवृत्तस्यादिश्रुतिः दास्य प्रवृत्त
 स्य भगवदनुग्रहेण तस्मै गीतं नो वीत रागानया भगवद्गुणानुवर्णनं ततश्च उः त्वानभिभवः स्यादिति वा
 ५५ सोहं प्रियस्य सारुदः परदेवताया लीला कथास्तत्रासि नृविचिं च गीताः अंशस्ति तस्मै नृसिं
 ५६ युगान्तराणां विप्रमन्त्रा इत्यादिनां तदप्युगमेवा लयायेषां भक्तानां तप
 नार्तस्य चागदमदस्य निमज्जनात्तः तस्मात्तस्यातिविधिर्यद्वा जनेन सः तावदिभो तनुभूतो वद
 कथार्थः ॥ तत्र उः त्वेऽतस्मात्तस्य तो कारो लोके प्रसिद्धपव किं सदा स्यादेना तत्राह बालस्येति भो नृसिं
 ह तमस्य तस्यातिविधिः उः त्वयि तो कारः रत्नाकेषां जसाह उः सत्त्वयो प्रेक्षितानां तावदेव त्वत्तामात्रमेव न
 त्यात्यंतिकः तदेवाह बालस्येति तो शराणां रक्षिका विद्वन्भवतः ताभ्यां पात्यमानस्यापि तस्य उः खदश
 न्नाम क्व विदनीयतादिषु ताभ्यामेव तद्वयदशीनां ह्यनचा र्त्तस्य रोगिणः अगदमोषयशरां कृतेष्वोष
 येभ्यस्तदशीनां तन्वदुःखानि मम देमजतः सुखो बोः शराणां तया सह सज्जनदर्शनात्ततः तमेव शरा
 णामित्यर्थः अथ वेवं काका व्याख्येयं तमस्य तस्यातिविधिर्यद्वा जनेन सः तावदित्यतिविधिर्यद्वा जनेन सः

सत्त्वयेदितानां किं भजसेहः अपि ततो ह एव यस्मावदिरूपतिविधिः स

श्री
भाग
सटी
३५

किंच वर्तमानकालेन भोगाद्देव्याहकृतेति श्रुतिः श्रवनेन देवसंविद्यासनामृगतास्तिकावृत्तिस्था
भूताः चाशिषः कृत्राशेषाणां रुजायोगाणां विरोहः इव स्थाने क्वेदकलेवरमशेषरुजाविरोहः निर्विद्युतेन
किंन विरज्यते तत्राह यदपि यद्यपि श्रुतिपदे विद्वानयजनस्तथापि न निर्विद्युते विरक्तान भवति कृतः का
मयवान्तलः तमयुतलः स्यात्तलवेदः साय्येऽपि शमयनकामाग्रिशमनव्यग्रस्य निर्वदेव्यवका

कृत्राशिषः श्रुतिसत्तामृगतास्तिकाः क्वेदकलेवरमशेषरुजाविरोहः निर्विद्युतेन
तज्जनोपदपीति विद्वानकामानलमयुतलवेः शमयनडरापे २५ क्राह्यतः प्रभवरात
मायिकेऽस्मिन्नजातः स्येतरकलेकृतवानकपा न ब्रह्मण्योनतभवस्य न वैरमायाय
त्वेऽर्पितः शिरसि पयकरः प्रसादः ३६ ॥

३७

३७

शोनास्तोत्रार्थः यद्वा श्रवित्वमिदं तन्मायाचेष्टितमिति भावः २५ तर्हि त्वंकथं निर्विलोमि अनर्हेपि
माये प्रवृत्त्या तत्कपयेवम्या शयेनाह कालेन सैव प्रभवान्मयस्य सः समस्य तंचो कलविशेषाण
तस्योपकयस्मिन्नतस्मिन्नसराणां कलेजाताह क्वेदकलेवनवानकपा नामेवाह ब्रह्मादीनां शिरसि
योनैर्वापितः सपयवत्सकलसतापहरः करः प्रसादः प्रवृत्त्यर्थं योमशिरस्यर्पितश्चेत्यतययानक

पयनिवा २॥

३५

ननुममापिमायासंवेधातकर्तृत्वाद्यविशेषाच्चत्तत्रःकोविंषत्यतश्चाहसतिस्वभावाविच्छन्तानि
 त्येतिनिताश्रान्नोबुद्धेर्गणायोनमद्वित्यतःकालःमायाप्रकःअतएववशीकृताविसृज्यानाका
 याणाविसर्गोणासायननाशक्तयोयेनअतश्चदृष्टवन्निष्प्रयसानेसंयुक्तपसमभीय २२ नवला
 कपालानेभोगान्मेषत्वपिञ्चनयामिददास्यामिकमितिमंसराडुदिनसेतश्चाहदृष्टानिनिभिःप्रि

सत्त्वंद्विनित्यविनितात्मगणाःस्वभावाकालोवशीकृतविस्तृत्यविसर्गशक्तिःचक्रेविसृ
 ह्मजयेयश्चोदणारेनिःषोयसानस्यकसेविभोप्रपन्न २२ दृष्टामयादिविविभोसिलयि
 त्पणानामायुःप्रियोविभवश्छतियात्तज्जनायं येस्तचितःकृपितहसवित्तभितभ्रुविसृ
 र्जितेनल्ललिताः सन्ततेविरलः २२ तस्मादमृत्स्ववृत्तामद्वमाशियोत्तयायुःस्त्रियेविभ
 वमेदियमाविरिच्यात् नच्छामितेविल्ललितावरुविक्रमेणकालात्मनोपनयमानिनभृ
 त्पणार्थं २५ रामः

यः संपदःविभवउद्भवःआ पुणरयोदृष्टारतिकाकावच्छतमक्तंतदेवाह
 यश्चस्मात्पितःकोपाहसविच्छतभ्रुभंगमात्रेणविधुस्तीः २२ यस्मादेवंतस्मात्तयाशिवःभोगान्
 तःतत्परिणकंवविद्वानग्रहमेदियंरुद्रेयभोगंवल्लोभोगाभिव्याप्यकिमपनेच्छामिते
 कालात्मनाउरुविक्रमेणविल्ललिताविधु
 स्तानाणीमादीनयि २५ ॥

श्री
भाग
सटी
५

नवेदंत्वयामद्वयप्रहार्थं कृतं कित्वा नार्थमिच्छाद् भो अनेन वदेत त्यागारक्षणं मां हेतुमयतस्य मयित
वयश्च तदभयसभृत्यश्च विवाकमृतं विधातुमिच्छेन्मनोऽकृतः यद्यस्मात्प्रसृतं अयुक्तं विधिस्तः ५
त्वद्ग्रेषु गृह्योचतु किमदपरो महातिरिक्तश्चेत्तु शोक्तिर्हि त्वामिदानीं अवततवकं शिरोहं हरा
मीति पादोन्तरेण यमेवार्थः यद्यदावोचत तदा मत्यागारक्षणमिति वान्वयः यतश्च सत्यं विधातुं निवभृत
भाषितमित्यत्रैव बह्वाव्याख्याते ॥ नवेदं पक्षपातेन रक्षणं देवहननवत्तयिस्वभाविकं किंतु

मत्यागारक्षणमनंतपितव्यं यमनोऽसभृत्यश्च विवाकमृतं विधातुं त्वद्ग्रेषु गृह्यद
वोचदसादिपितृः त्वामीश्वरो यदयो वतकं हरामि ॥ यत्केस्त्वमेव जगदंतस्मृष्य
वमायंतयोः पृथगवस्यसि मथ्यतश्च मृष्टागणयतिकरे निजमाययदनां नवेतेरव
सितस्तदवप्रविष्टः २

मायागणोपाधिकं सर्वात्मकेन पितृस्वतः तदेयोगादित्याह पकशतिपतता
रातत्वमेवैकः यद्यतः असृष्टादावन्तेव पृथगवस्यसि विरामे करोषि मन्मात्रतया कारणत्वेनाव
यित्वेन च वर्तते इत्यर्थः अतो मथ्यतश्च त्वमेव कृतः तर्हि भेदप्रतीतिः तत्राह निजमायया गणाय
पिणामात्मकमिदं तगत्स्त्वान्तदवप्रविष्टः त्वनेर्गुणो हेतुश्चूतैर्नानेवरक्तकरवहंतवचश्च वसि
तः प्रतीतः तदुक्ते स्वेयोपक्रमे निर्गुणोपि त्वजो ब्रह्मो भगवान्महतेः परः स्वभावागणमाविश्य

वायव्यकर्तृगतस्यादि ३ ॥

५

मवतयोदमतिवित्रं न्याहनेवेति एतेवस्मादयं कृत्वा च मय्यरो नीचरे तेषां पुरावरमतिः जंतोः प्रा-
 कृतस्य यथा तथामवतो नेवस्यात् अचक्षतेः जगतयात्मनः स ह्यश्च तर्हि सर्वत्र मत्प्रसादपेक ह-
 पुश्च किं न स्यात् तत्र हं संसेवयात् वृषसादो मवति तत्र च मेवावृष्टे तत्र दिव्यानुसारेण धर्मो नास्ति
 यो मवति एवं मत्प्रतिवेष्टस्याभावे दृष्टान्तः स एव हि मवकस्यैव सकल्यावसारेण फलदराणि
 न च विषमस्तद्वत् न च पुरावरत्वमत्र कारणाभिनिशेषः २० एतच्च तद्वत् कृपया मया प्राप्तिमिति

नैषा पुरावरमतिर्भवतो न तस्या जंतोर्यथा तत्सहयेन वतस्तथापि संसेवया पुरातरो
 रिवति प्रसादः सेवान्वृषसादयो न पुरावरत्वे एवं न निमित्तं प्रमदादि कृपे कामा-
 भिकाममनयः प्रयतनप्रसंगात् कृत्वा तस्मात्सर्विणा भगवन् गृहीतः सो हं क-
 थं न विस्मयेत वभृत्य मेव २८ ॥

तद्वत्पार्श्वमवसानं येत्याशयेनाह एवमित्यथा त्वया
 वक्रपितोस्मि एव नारदेनात्समाहृत्वा पूर्वमवगृहीतः साहक्यं त्वत्पुत्रस्यो विस्मयामि ।
 कथं भूतो वगृहीतोस्मि प्रभवपदादिपुत्रः तस्मिन्कामानभितः कामयमानं जननियतितम-
 वतस्य संगान्प्रपन्नो हंत देवत्वद्वत् श्रीनारदस्यावगृह्णत्वया अत्यंतमनकपितास्मि अयमेव च म-
 म परमो नृपहः न पुन निदमति तं छेदयत्यागारेक्षणादि २८ ॥ रामः ॥ ॥ ॥ ॥

इहोक्तं कारणात्तेनादावपि पृथगवस्थानं दर्शयन्त्यतश्च त्वमेवेमेतत्पंचयति चतुर्भिः यस्त्वमशेषः
शेषोऽयं तस्मै वतः रज्जुगतवपुस्वरूपनायस्य यतस्त्वमथ तापि स्यादयं भूतस्य निजया कालश-
क्तासंचारिताः प्रकृतयेमाः सत्तादयो येन स्वरूपत्वे हेतुः अनेन शयनात् शेषपुण्यकृतविरमसमा-
धिर्यस्य तस्य त्वनाभः सकाशादेकाणां वादकामहाज्ञा लोकपञ्चभूतकथं भूतशालातिवयोक्त-
व्यं सत् स्वकाणोकातः सूत्यादटवीनामहावदश्व ११ तदेवकारणतन्नादसत्तः सन्त्यतश्च त्व-

नस्यैव तेन वपुर्दितेन कालशक्तासंचोदितप्रवृत्तिधर्मणा आत्मकृष्टं अभिस्थानं शय-
नाविरमसमाधेनीभरभूत्सकणाकावटवल्गु १२ तत्तं भवति विरमस्य दयपमानः
त्वावीजमात्मनि तत्सर्वहिर्विचितं नाविददृशतमस्मिन्मज्जमानो जातकुरेकथम-
होपलभेतवीजं १३ सत्तात्पर्यानि रतिविस्मृतशालितो ज्ञकालनतो व्रतपसापते शुद्ध-
भावः त्वामात्ममीशभविगंधमिवानि सूक्ष्मभूतद्विधाशयमयेविततेददशी ३५ ॥ रामः

मेववर्त्तमानं पतदेवशुद्धसत्त्वस्य ब्रह्मणो नभनस्कटयितेन स्य शक्तवीमवस्थामाह तस्मिन्ने-
संभवो यस्य सः कविब्रह्माग्रतः पद्मादमदपश्यन् वीजमुपादानकारणाभूतत्वासस्मिन्मा भूतम-
पि नाविददृशतं वेतत इह श्रद्धाश्रद्धेनाते सति वीजंतदवगच्छकारणं पृथक्केयेनामप्रमाणं पते १४
भवत्तयासनतया तस्मिन्नेव दृष्टवात्माह सति तिपराह्मणा ज्ञमास्थितः सन्ते वेणानपसाध्यानेन सा-

ननययेननगदहमेवतर्हिनतलेवैषम्येणसमवेषम्यपिकिनस्यादित्यतश्चाह त्वेवमेवदंसदस
तकार्यकारणामकंनगत नवत्वतःपृथक्कमयोस्ततोऽस्यःप्रायतयोःपृथगवस्थातातययस्मादेव
अतोःयमात्मीयोःपपरप्रतियाबुद्धिःसाप्रमायांसायेदकार्यकारणभेददृष्टानेनप्रापयति यद्यतःयस्य
नन्मर्त्तुणंप्रकाशस्ययस्मिन्ननेवास्तिश्रुतदेतदेवचष्ट्वीनेकारणतर्कःकार्यतयोर्यथावसका
लमात्रेन अयमर्थःकालशब्देननीलत्वासाधारण्यतायोगादृष्टी वसुशब्देनवसमात्रंभूतसूक्ष्मत
त्रतोर्यथापृथ्वाभयवीजसात्रेनतस्यनययोभूतसूक्ष्ममात्रेनपवसर्वमपिकार्यकारणामकंनगत

त्वेवाइंसदसदीशमवास्ततोऽयोमायापुष्पानापरबुद्धिरीयंयपयो ययस्यतन्मभुनंस्त्विति
रीक्षणाचतदेतदेवचसकालवदृष्टतयो २० त्वस्यदस्यमनेनगादिनयावमथप्रापत्वासा
यानिनसवान्भवातिरीहः योगेनमीलितेदृष्टात्मानिपीतनिद्रः तयोस्मिन्नानततमानगुणा

परमकारणामकमेवेतितथाचणारमर्षसूत्रंतदनस्यत्वमारंभणशब्दादिभ्यश्चिप्रुतिश्रवाधारंभा
णाविकारोनामयेयंमृत्तिकेत्यवसत्यमिति २० तत्रतावदतदृष्टयवस्थानंदृश्येतिन्यस्येतिइदंजा
गत् आत्मनाआत्मनेवात्मनिनिर्दिष्टसुखमेवात्मभवविक्रियःसर्व प्रत्ययोरकमयेशयनंकरो
षितर्हिकिंजीवस्यवममापितमोहनिर्निद्राविद्यास्तिनर्हियामभवतर्वादिद्वयभावसाम्यानिद्राद्य
तस्याह योगेनमीलितेदृष्टोयेनआत्मना स्वदृष्टप्रकाशेनानेपीतानिद्रायेन यस्तर्क्येवस्यात्र
यातिरिक्तस्वदृष्टोपनिषत्तत्त्वसमप्रवात्तत्वात्तत्त्वोयंत्वेयोगेनपलिनपश्यतिनतायत्त्वमयोविवरणा

नविषयतत्त्वमर्थः३॥

किंचनिकाशविद्विषासतीभोअच्युतमासायतोमथुगुदिरसःततआकर्षति उदरंतत्त्वथोसंतप्रसययवयकिं
बिराहारमात्रप्रतिवपलाशकवत्तःकर्मशक्तिःकर्मदियाणालनेतिजाटयंति ५ नकेवलमहमकषवप
कष्टादशामापन्नः किंतुमहाननाप्यवमवाक्षिपतिअतःसर्वजनपालयेतिप्रार्थयतेपामितिसुवःससारपववेन
राणीयमनदीतस्याअन्यायतोयानिजन्मादीनितेभ्योतिभोतस्वभापरिषाचविग्रहयथायथवेमत्रव्यस्य पुन
मूर्द्धननपश्यतवेहपाराचरतस्याःपारस्थितनित्यमकृतेतनिअहोकाहमितेवमनुकेष्यायपीडाहिवेतरणा

निद्वैकनोच्युतविकर्षतिमाविद्विषाशिश्न्यायतस्त्वगुदरंअवुणोक्ततश्चित्त आणोयतअपलटकक
चकर्मशक्तिवैसःसपत्न्यवरोहपतिलनेति ५ पुनस्वकमपतितंभववेतरणामन्योन्यनन्ममर
णापानभोतभोतपश्यतजनसपरविग्रहवेरमेवदेततिपारस्वचरपीष्टादिमूर्द्धमयः ५ कोत्व
तोविलगुरोभगवन्प्रयासउत्तारणोऽस्यभवसंभवनमहेतोः मूर्द्धवैमहदनग्रहआतेवथोकि
तेनतेप्रियजनाननवसेवतानः ५॥

सुत्रार्थपालय ५॥ एकेनमया कथं सर्वो जनस्तारणीय इति चेत्तत्राह
कोविति कोवते अत्र सर्वजनोत्तारणो प्रयासः नकोपि कृतः अस्य विश्वस्य भवसंभव नोपानां अत्र तिष्ठितिर
हाराणां हेतोः किमेतत्तद्वृत्तरमिति भावः उचितं वैतद्विषाहमूर्द्धवैतितोवत्तदीयाश्चतारण्यध्यामिश्रं
इराग्रहमाह या इति चेत्तत्राह तव येन न प्रियजनाभक्ताः तामवसेवमानानां नोस्माकं तेन उत्तारणान्
किं कोति प्रयासोः सखालकाहोः कोत्वत्ते विलगुरोभगवन्प्रयासः प्रज्ञादशतमयमं अमिथोनरा
णामीशेनसाव्यमकरोदयनीयमाया ५२ ॥ रामः ॥

इश्वरेनैवदृष्टाकृतार्थोभवदित्याह एवमेवेनप्रकारेणासहस्रमपरिमितानियानिवर्तनादीनि तेरायं
 समुद्रमायामयमायाप्रधानसत्ताप्रणेतृनोपलब्धिवःसन्निवेशःप्रायैरवतारस्य १६ तदाभवांसत्ता
 वप्रहंकृतवानित्याह तस्मात्तु हयग्रीवमूर्तिविभ्रन्तस्तजस्तमोऽनुयोमपुकेटभावाहत्वातस्मैश्रुति
 याणान समर्पितवानतत्रदेवःसतमिति १७ एकःतमेवेत्यादिभिरष्टाभिःश्लोकैरुक्तं पक्षपातेनरत्त-

एवंसहस्रवदनाविशिष्टःकरोरुनासांश्चकर्षानमनाभरणाप्रधानं मायामयंसदृष्टलक्षित
 सान्निवेशोदृष्टामहापुरुषमायसदृष्टिर्विषयः १६ तस्मैभवात्तद्वयाशिरस्तनवाचविभ्रदेदुहा
 वनिबलोमपुकेटभावा हत्वा नयत्तुतिगाणास्वरजस्तमश्चसत्तवप्रियतमातवमामनेति १
 इत्याहृतिर्यगृषिदेवकषावतारोत्तोकान्निभावयुधिहंसिजगत्प्रतोयानःयममहापुरुषपा
 मियुगानुद्वेष्टःकलोयदभवास्त्रिपुराशसत्तनेनन्मनस्तवकथासंप्रीयतेउहमसायतो
 ब्र कामात्तरहर्षश्लोकमथोषणाथनस्मिन्कथितवर्गतिविमृशामिदोनः १५ ॥ रामः ॥

एतद्विपक्षवथश्चसत्त्वोपाधिकोनतस्वतश्चित्तउपसंहरतिइत्यमितैविभावयुमिहंसिचानयसिक
 लोततत्रकरोषि यतःतदावच्छेदाःभवःयतःत्रिस्तोमिद्विपुराद्याविर्भावात् सुपवेभूतःतत्रविपुगतिप्र
 सिद्धः १८ तदेवंभगवतःतत्त्वविज्ञप्सस्वचतद्विवाशयोग्यतानिवदयद्याथयतेनेतदितित्रिभिः अ
 साधुवर्हिमंविनीब्रंइहंइहंश्लोकमथैरेषणात्रयेणवातंत्रंःशिवतमपित्वक्त्यासनसंप्रीयतेत-

स्मिन्नेवंभूतेमनसिगतिकथं तव तत्त्वे विचारयामि १८

नवमोनादिभिर्मोक्षसाधनैः सन्नेवनेषामपि मुक्तिः तत्राहमोनेति द्वे पुरुषयंतर्यामिनयेमोक्षदयोद
शायपवर्णः अपवर्णहेतवः प्रसिद्धाः रूढः विद्विक्तवासः तेतप्रायशः अजितेन्द्रियाणां श्रेयसोरायप्रय
र्थे विक्रीणितोवातीनीबेनोपायामवेतीति दांमिकानां वार्ता अपि भवेति वानवादेभ्यः नियतफलतात् ५६
ततस्तानेतभक्तिविनासकामैर्मनादिभिर्नभवत्येवेत्यादृष्टेति त्रिभिः वीजां ऊराविवप्रवादपत्रमेसमदस

मौनवतश्च ततपोथयनसथर्मणात्माहेतपसमाथयशायवर्णाः
प्रायः पापपुरुषमतेतजितेन्द्रियाणां वार्ता भवेत्युतनवात्रिदांमिकानां ५६
रूपेऽमेसदसतीतवचेरसृष्टे वीजां ऊराविवनचात्पदरूपकस्य यु
क्ताः समतमुभयत्रविविचतेतोयोगेन बन्धिमिव दारुबुनाम्यतः स्यात् ५७

तीकार्यकारणे पवते रूपेऽपलक्षणाभूते वेदेन सृष्टे प्रकाशितेन च न्यातसममवेतं यौगत्यादिकषिवदेव दत्ता
दैकृतः अत्रपकस्य प्राकृत रूपादिमृत्युस्य अतः युक्ताः संयता एव भक्तियोगेन प्रत्यहोतामुभयत्र कार्यकारणो
वातुगंतपश्यति मय्यनेन सारुषु बन्धिमिव नात्यतः स्यात् तन्नमिति शेषः यद्वा ज्ञानप्रकारमेवाह एतदभय
मन्यता प्रथानपरमाणावादेन स्यात् सपेक्षतेत्यादिभ्युतेः अतस्तमेव कारणतात्सवंशउस्मृतइति ५८

श्री
योग
सटी
पथ

उपसंहरति तदिति हे अर्हं नमः स्वतः कर्मपुत्राः प्राणिपातस्तुति सर्वकर्मापणा विकर्मपरिवर्था
चरणयोः स्तुतिश्च कथायां अवलोकने संवेद्यया विना परमहंसानां प्राप्तिर्न
चः कथं भक्तिं लभेत यस्या देवभक्तिं विना न मोक्षो न च भक्तिः संवेद्यया विना अतः प्राक् प्रार्थितदास्य

तत्रेह नमः स्वतः कर्मपुत्राः कर्मस्तुतिश्चरणयोः अवलोकनायां संवेद्यया तपि विने ।
शषट्पदाभिभक्तिजनः परमहंसगतौ लभेत ५० नारद उवाच पतावद्वर्णितयुगो भक्त्या
मन्त्रेन निर्गुणः प्रज्ञादप्राप्तो पीतो यतमस्य माषत ५१ श्रीभगवानुवाच प्रज्ञादमर्हते
पीतो हन्तेः सरोजम वरद्वर्णीष्ठाभिमतं कामपूरोऽस्य हृदयम् ५२ मामप्रीणत आयुष्मन्
शेनं दुर्लभं हि मे दृष्ट्वा मोक्षपुनर्न तत्तत्प्राप्तानं तप्तमहेति ५३ प्रीणति सद्यः सांभोराः सर्वभावेन
सायवः श्रेयस्कामा महाभगाः सर्वास्मां शि
षायति पथ ॥ रामः ॥

मेव योगमेव देहीति प्रकरणार्थः पतावतो वर्णितयुगो यस्यायतमस्यः उपसंरुतकोपः ५१ कामा
नुरयतीति तथा यदा पुरुषार्थः अवाहोसीत्यर्थः ५२ अप्रीणतः अप्रीणयनः तप्तं अर्पणं कामेन नशे

विदे ५३ प्रीणति तेषां पथ ॥

ते देवा हन्ते वायुरिति हृदयं मनः चित् चित्रं अत्र ग्रहः ग्रहं कारः देवता वर्गो वा सगणः सलः विगणः सलः
 स्मः मनः अत्र वचनमनो वचः तेन निरुक्तं प्रकाशितं किमपि ततो नृणां ५५ अमकास्तस्मिन् वगतः
 सापित्वाननानतीत्याहनेति नैत्रगुणायमिमानि नो देवाः आद्यं तवेतः जगोपायिना तत्र नाद्येते निरुपायि
 त्वानविदंति हि यस्मात् स्रियो विद्वांसः एवं विचार्य शास्त्रात् अथापनादियापारा उपरमेति त्वमेव

तं वायुरग्निरवनिर्वियदं बुभुक्षामात्राणां द्रियाणि हृदयं विद न ग्रहश्च सर्वं तमेव मयलो विगण
 अभू मज्ञानः तदस्मिन्मनो वचसा निरुक्ते ५५ नैत्रगुणायमिमानो महदादयो ये सर्वे मनः
 प्रभृतयः सह देवमर्त्याः आद्यं तवेतः उरुगाय विदंति हि त्वामेवं विष्टुष्य स्रियो विरमेति शा
 स्त्रात् ५५ ॥

समाधि नोपासत इत्यर्थः तथा च श्रुतिः किमर्थं वयमभ्येष्ट्यामहे किं र्थावयं यद्व्यामहे इति नात्र
 व्यायाहहे छद्वावाचो विज्ञापने द्वे तदिनिचसृतिश्च यदा ते माह कलिलं बुद्धिं धनितमेवति त
 दागंतामिनिर्वदं श्रोतवस्य श्रुतस्य चेत्यादि ५५ ॥ रामः ॥

श्री
भाग
सटी
धय

45

ननु तथापि परमोदारस्य मम किमपि तोषार्थं नृणीष्वेति चेदत आह यदीति कासां कुराणां असंरोहं श्रव
मन्निभवतः सकाशात् ६ ननु कामोत्पत्तौ संस्थाको दोषस्तत्राह इन्द्रियादीनि यस्य नृन्मनान्पुतोति अ
मेदहः कामाभावे गृणामाह विमंचतीति सगवत्वाय तत्समाने स्पर्शा यतथा वञ्चति यदा सर्वेषु संचा
ते कामो यस्य स हि स्थिताः अथ मर्त्यः मृतो भवत्यत्र ब्रह्म समश्नुतेति ८ निर्दोषा कामान्दातमिच्छते प

यदि रासीशमेकानवरोस्त्ववरदुर्षभ कामानां स्वयं संरोहं भटतस्तद्वरणो वरं ६ इन्द्रियाणि म
नः प्राण आत्मा धर्मो धृतिर्मतिः क्रोः श्मिः तेजः स्मृतिः समं यस्य न पपत्तिं तन्मना ७ विमंचति य
दा कामान्मानवो मनसि स्थितान् तस्मै व पुत्रो रीकाक्ष भवताय कल्पते ८ ज्ञेयमो भगवतत
म्येषु रूपाय मद्भात्मने दुर्येजु तसि ह्यय ब्रह्मणो परमात्मने ९ नृसिंह उवाच नैकोति नो मे मयि
जानिहा शिष्यश्रावणतम उच्येय भवद्विधाः अथायि मन्ते तमेतद्वदे मे स्वरानामनुभूतयो
गान् १० कथामदीयान् तव मातुः प्रियास्त्वमावेश्य मामात्मानि सतमर्कं सर्वेषु भूतेषु धियत
मो शंस्यतस्व योगो नृवकर्म हि वन ॥

त्याख्यास्यत्र मस्यातिज्ञेयमिति ६ सत्यमेकांतमक्रुसतच्छापिमदात्ता करणो याश्माहनेति मेयकांतिनः
कदाचिदपि हि सा मत्रवमण्या शिषो न वा छंसे कतथा येतन्मन्तरमात्रे भाग्यान्ते १० ननु तर्हि वेधः स्या
दित्यत आहु कथा शतिहाभ्यां सर्वेषु भूतेषु सतमेकमीशं यत्तायि ह्यतारमामात्मा वेषयतस्व तर्हि अ
नेनैव कर्मणा वेधः स्यात्नेत्याह यागेन मेमर्पणो न कर्म हि वन नृजनयनस्त ॥ ॥ रामायनमः ॥

धय

एकांतितात्तविरुपादिभक्त्यात् ॥ श्रीभगवतेसममेनवमोप्यायः ॥ दृष्टमेतन्नृणांभक्तमंतर्हि
तेहरे प्रमगाद्विणारुदेकतोवप्रदंयतेतत्सर्वंराजाते ॥ उत्तमासभावेनैवासक्तंमोतषाकामानोमगा
जीतः ॥ ननुकिमहंभक्तप्रलोभयामिनहि किंतवरेवृणोषेतिवदन्स्तवाभिप्रायोमप्येवम्याह भृगुल
ताणोतिरुदयग्रंथिषुवंधकेषु अन्यथाअनर्थसाधनेप्रवर्तनेनचदत्तेमर्थः ॥ कथमेवंभृगुलदाणा

एवंप्रलोभमानोपिवैर्लोकाप्रलोभनैः एकांतिताद्भगवतिनेछत्तानसरोत्तमः ॥ ५५ ॥ शिथी
भगवतेसममस्कंयेनवमोप्यायः ॥ नारदउवाच भक्तियोगस्यतत्सर्वमतयायतयोभक्तः सम
मानोरुषीकेशस्त्वयमानमवाचह ॥ प्रह्लादउवाच मामाप्रलोभयातत्सामक्तंकामेषुतेवैः
तत्संगभीतोनिर्विस्तोममत्तः त्वाप्तप्राश्नितः ॥ भृगुलताणनिज्ञासमंक्तंकामेषुचोदयत भवा
त्संसारवीजेषुरुदयग्रंथिषुप्रभः नामथातेविलगयोर्चरतकरुणात्मनः ॥ यस्तप्राशिषया
शास्त्रनमभृत्यः सर्वेवाणिक आशासानोनवैभृत्यः स्वामिप्राशिषयात्मनः नस्वामीभृत्यतः
स्वाम्यमिच्छन्योरानिवाशिषः ॥ अहत्तकामस्तद्वक्तः त्ववस्वाम्यनपाश्रयः नामथहावयो

योरानिवाशिषः ॥

ज्ञातेस्याततत्राहयति तेवन्नः ननुकामनयापिसेव्यमेवकयोः स्वामिभृत्यभावः प्रसिद्धः सत्संसायापि
कोमानुततानिकरत्पादस्वामिन्यात्मनः प्राशिषोअपत्तमाणोनेवभृत्यः भृत्यहेतुकमात्मनः स्वाम्य
मिच्छन्याभृत्यायदरातिसवनेवस्वामी ध आवयोस्ततानिकोसाविम्याह अहंत्वितिअनपाश्रयोनिरा
भिमंषिः अन्यथाकामागुभिमंषिनाअर्थः प्रयोजनंनान्ति ॥ ५॥

श्री.
भा.ग.
सं.टी.
२६

॥

यद्यस्यात्सम्यग्ममेशाचारोयेषांतेकीकदाअपिदेशाःतत्तुल्यावेषाश्चश्रुतेषुज्ञाभवेति ॥ ननुतद्भक्ताना
मयेमहिमतिनविशेषहेतुतादृशोभवासीतिचेततत्राहसर्वस्मनेतिह्याभ्योमज्ञावेनमद्भक्ताविगतास्तद्दयेषां
तामनुगतायेकैवत्सरुषाःतेष्वेवलाक्षणःसंतोमद्भक्ताभवन्तिअतोभवानमेभक्तासर्वेषांप्रतिरूपभृक्

यत्रयत्रचमद्भक्ताःप्रशोतासमदर्शिनः सायवःसमसंवासाःतेष्वेवपिकीकया ॥ सर्वात्मना
नहिसेतिभूतग्रामेषुकिंचनःउच्चावेषुदैत्यैर्मज्ञावेनगतस्तदाः ॥ मवेतिपुरुषालोकेमद्भक्ताः
तामनुव्रताः भवात्योतलभक्तानासर्वेषांप्रतिरूपभृक् ॥ ऊरुतंप्रतिकार्याणिपितःपृतस्यसर्व
शाः मदेगस्पर्शनेनोगेलोकास्यास्यतिसप्तजा ॥ पित्रैवस्यानमातिष्ठययोक्तंब्रह्मवादिभिः
मय्यावेप्रपमतस्तातऊरुकर्माणिमत्स्यः ॥ नारदउवाच प्रत्नादोपितथाचक्रेपितर्यत्तोप
रायिकं यथाहभगवानराजनभिषिक्तोद्विजोतमैः ॥ प्रसादस्तमुखंदृष्ट्वाब्रह्मानरहरिहरिं
स्वत्वावाग्भिःपवित्राभिःप्राददेवादिभिर्भूतः ॥ ब्रह्मउवाच देवदेवावल्लाभ्यतभूतभावनश्च
र्वज दिष्टातेनिहतःपापोलोकसेतापनोसुरः ॥ योसौलज्जवयेमतोनवयोनममस्तुष्टिभिः
तपोयोगबलोज्ञःसमस्तनिगमानहन् ॥ २६ ॥

उपमानास्पदेशेष्टःखलित्यर्थः ॥ मदेगस्पर्शनेनसर्वशःपृतस्यतेपितःपापशंकैवनास्तिकेवलंपुत्र-
कृत्यानिषेत्कार्याणिऊरु ॥ वेदवादिभिरुक्तमनतिक्रम्यमत्स्यःसत्कर्माणिऊरु ॥ स्पष्टान्यतानिम
मस्तुष्टिभिर्मायारुष्टैर्भूतैःसमस्तादिगमान्यर्मानित्यर्थःअहनहृतवानसत्तयाहृतः ॥ रामः ॥

२६

किंच भोगेन सखा नृभावेन आरब्धं प्रपन्नं दत्ता मुक्तं वेधाः स न लोकावयता ये कीर्तिविप्रदोः स लोकागतां विताय मामेष्यसि
 पुण्याचरणेन योपेक्षितेति विभीषणमात्रं अथ यान्मस्य ज्ञेयं प्रवृत्तेः न तत्तत्प्रवाचीनं यापमस्ति तद्विगमे उत्तरं पूर्वा
 च यो रक्षीय विना प्रोभवतः तस्य पदेषादिति न्यायात् न तत्तत्संज्ञते इह ते विप्रवृत्तं इति श्रुतेः अनेवेदं प्रारब्धपा-
 णमिष्टाय तस्य भोगेनैव दत्तं यातुं शालेन हि तन्निवृत्तं नानुपपद्यतेः न चासावविद्वानिति वाचं भगवते वक्तव्यं
 तस्य न तरेव दत्तमाणात्तात्पर्यं यो गेन कर्म हि तन्निजो ह मयि लोके प्रहर्षं कर्माणि प्रवर्तत स्यान्नुद्देगमा

भोगेन प्रपन्नं शालेन पापं कलेवरं कालजनेन हि तन् कीर्तिविप्रदोः स लोकागतां विताय मामेष्यसि
 मुक्तं वेधाः १२ यथा तत्कीर्तयेन्महात्मा गीतमिदं नरः तां समाचक्ष्वत्काले कर्म वेधादिमुच्यते १३
 प्रपन्नाश्च वाच वरे वरययते तत्तद्वदेष्टा न्महात्मा यदनिर्दिशिता मेतामहि द्वाक्षे जपे चरे १४ विद्वाम-
 षो शयुः साक्षात्सर्वलोकगुरुं प्रभुं आत्तुहेति नृमादृष्टः तद्भक्तैर्मपि वाच्यवान् १५ तस्मात्पितामह-
 येतद्वरेता तद्गुणं दद्यात् पूतस्तेषां गसंरुष्टः तदा कृपाणावन्तः १६ श्रीभगवानुवाच विसर्गमि-
 षत्पितामहः सह तेन च यन्मायोऽस्य गृहे जातो भावान्वैकुण्ठावतः १७ ॥

जायेतिसर्वमनवर्थं १२ किंच यदतितां च मां तद्भक्तैर्मचरितं च सारत्रे तस्मिन् वंशः कीर्तयेत्सोऽपि कर्म वेधादि-
 मुच्यते ऊतः तव वेषशंकेत्यर्थः १३ ईश्वरो प्राप्त कर्माधिकारः सव्यतिर्निष्कृतिमार्ग्ययने विभिः वरे वरणी-
 यमेतदपरेष्टुणा तेन ततः १४ यद्यपि कथं यो मदीविर्गद्व्याचलितस्ति तः त्रयपदं हृदयं न तस्यापि विद्वान्
 मिः सहेति प्राकृतं स्यमात विप्रमिष्टाय शोकेन १५ ॥

श्री
भाग
सूरी
५

कस्यनोदयः कः ह्योसायुज्यं समीपतः १ कस्यनिंदादिना पूर्वकृतं वयत्तपनः पापं तत्प्यानेन तदा
त्मानः समीपतः नदात्मने दृष्टांतः कीटः पशस्कतोप्यानेन यदा तदात्माभवतीति २ अभिदाभेददर्शनं
नया ३ हरेः सात्म्यसादृश्यं ४ प्रज्ञादवतितायै मयसंहरति पपेति चतभिः अवतारश्रीनृसिंहरूपः त

ताविहायै नर्तनो शिल्पपालकहस्तौ ह्योवैरानुवयेन पश्यते स्म समीपतः १ पनः पूर्व
कृतं यत्तद्विज्ञानः कस्यवैरिणः नृहस्तेनेतदात्मानः कीटः पशस्कतोप्या २ पुथायथास
यवत्तमन्त्रापरमयाभिरा नृपाभिरादयः सात्म्यहरेः नक्षितयाययुः ३ आत्मा तसर्वमतं
यत्मा तपदिष्टं हान् दमवोपसनादीनां हरेः सात्म्यसमिद्धिः ४ एषा ब्रह्मण्यदेवस्य कस्य
स्वचमस्तमनेः अवतारकथापुण्याभ्युपग्रादिदेवयोः ५ प्रज्ञादवतितायै मयसंहरति मद्भागाव
तस्य च भक्तिर्तोनाविरक्तिश्च याथात्म्यं वासवे हरेः सर्गोत्पत्त्यस्यैवायं गणकर्मोवर्णने परा
वरेषाणां नानाकलनमययो महान् ६ यमो भगवतां नोच भगवानेन गम्यते ७ आत्मा
नेस्मिन्मास्मात्माध्यात्मिकमशोभतः ८ ॥ रामायणम् ॥

सकथा आत्मातेति शेषः ८ प्रज्ञादवतितायै मयसंहरति मद्भागाव मितितृतीयेनानयः अस्येतेनोक्तं
सर्गोत्पत्त्यस्यैवायं गणकर्मोवर्णने परावरेषाणां नानाकलनमययो महान् ९ यमो भगवतां नोच भगवानेन गम्यते १०
नायानिष्पन्नानिते वाच्यस्यो विषयाः ११ अथात्मिकं आत्मना विवेकादि १२ ॥ रामः ॥

एतदिष्टासंमितः सप्तकप्रामः २० सर्वतः संज्ञासाधनयोगात्तत्कं पदं वरत्नयानप्रदेयः कुरोनि सर्गः सभा
वोयेमां प्रमृततीरे २१ शिवापालदत्तकयाः दिवतो श्रीकृष्णसायुज्येकयमितियमृष्टतदेवतयोः एवं

दिष्टास्यतनयः सायुर्महाभागवतोर्भकः तस्याविमोचितो मृमोर्दिष्टात्वां समितो युना २२
एतद्वपुस्तभावन्यायतः प्रसूतावनः सर्वत्रगोमृसंज्ञासामृत्योरपि निदांसतः २८ श्रीनृ
सिंहउवाच मेवंवयोसयाण्यातेप्रदेयः पश्यसंभवा वाः कुरोनि सर्गाणामहीनाममृतं यथा २५
नारदउवाच इत्युक्त्वा भगवान् न राजन् तत्रैवा तदेयं हरिः अष्टशृंगो हजितः परमेष्ठिना तनः
संष्टाप्तिरसाववंदपरमेष्ठिनं भवं प्रजापती देवायाज्ञादेतत्करोवत्कलाः २६ ततः काव्यादि
भिर्माहं मुनिभिः कमलासनः देव्यावां दानवानां च प्रज्ञादमकरोमर्त्ति २७ प्रतिनंयते वा देवाः
पुत्राश्च परमादिषः स्वधामानियुग्मजनवज्रह्वायाः प्रतिप्रजिताः २८ एवं तोषार्थदोविस्तोः पुत्रा
वंप्रापितोदितेः हृदि स्थितेन हरिणा वैरभावेन तोहरो २९ पुनश्चाविप्रशापेन राक्षसो तोव
भूवतः कुरुमकर्षदृष्टा ग्रीवो हनौ तोयामविक्रमे ३० प्रायानो युधिनिर्मित्ररूपदयोरामसा
यकेः तच्चित्तो मरुतदेहयथा प्राक्तनजन्मनि ३१ ॥

जन्मकथनादिभिर्ह
व्यपितिसमाभिः ३३

दितेः पुत्रवं प्रापितो विप्रशापेन तत्रस्थानुषंगः ३४ ॥ तच्चित्तो श्रीरामं चिंतयं

श्री
भाग
सटी
वट

ननु परं ब्रह्मवत कथं दृष्टं स ह स्वस्ती पुरातिः कथं कार्यं मीया चरणं तस्य तत्तु नयस्य दृष्टं तत्तं भवादि मेरापि
थिया स्वबुद्ध्या वस्तुतया मिथ्याये निष्ठा द्वात्रोपावर्णीते स्वयं प्राक सय मेव प्रसन्नोऽस्माकं त्वमो नादिसाधनेः तस्य सा
दः प्रार्थनीय पवेत्याह मेनेनेति स पक्षसावतापतिः नः प्रसीदत न हि प्रज्ञादस्य गृहे परब्रह्मवसति न वत दृष्टीना
यस्मिन्मयः तद्दृष्टानभियातिमचतस्य सातलेयादिदृष्टेण वतेत न वस्य मेव प्रसन्नः आत्मा गृह्य मेव न तोऽस्मात्पिभूय

नयस्य साक्षाद्भवपक्षजादिभोरूपं थिया वस्तुतयोपवर्णीतं मौनेन भक्त्या प्रपमेन प्रजितः प्रसीदतो मेव
समावेतोपतिः ५५ सपक्षभावावराज नवमतनो हि हतं यथाः पुरा हृदस्य देवस्य मये नानेत मायिना ५५
राजोवाच कस्मिन्कर्मणि त्वस्य मयो हव न गरीशितः यथा चोपविता कीर्तिः क्लृप्तानेन कथ्य
तो ५१ श्रीनारद उवाच निर्जिता असुरा देवैर्युधैते नो यद्वेदितैः मायिनां परमाचार्ये मयेशरण
माययुः ५२ क्लृप्तमाय परस्तिस्त्रो हे मीरौ प्यायसी विभुः इलं द्यापाय संयोगा इवितर्क्य परेच्छराः ५३

भाषारतिभावः ५५ नवमैर्दृष्टं विप्रभेदादिकं श्रीरुद्रः कृतवान् सपवंभूतर्स्सरोप्यस्य तत्तं न जाना
तीनिकथमिदमेतायां तस्याप्येतसा ह्या देवासौ प्रभावो न केवलस्येति वक्तुमाख्यानस्य पक्षिपति सप
धरतिराजा युधिष्ठिर उवाच न गरीशितर्देवस्य कीर्तिकस्मिन्कर्मणि मयो हव न गरीशितर्देवस्य कीर्तिकस्मिन्कर्मणि मयो हव न गरीशितर्देवस्य
द्वितैः संवेदितैः ५२ हे मीरौ प्यायसी वेति निस्त्रः प्रो निर्मायते भोदरातिशेषः इलं द्यापाय संयोगा इवितर्क्य परेच्छराः
मनेयासां इवितर्क्याः परिच्छरायासः ५३ ॥ रामः ॥

एतत्प्रवणारिफलमाह्वयतिहास्यं पततश्चतयः कीर्तयेत् ५५ एतत्प्रवणारिमुद्योदस्यलीलांतामेवाह देवे
 दस्ययथापानांचवधेयः श्रुतिः समदेतपुण्यमनयावेमभावायति ५६ अहोप्रज्ञादस्यभाग्येनदेवाहृष्टः
 येनमेदभाग्यंशतिविषादेतंतेप्रमादयुयमितिनैमिः येमंयुष्माकंगृहानमनयोभियतिसर्वतःसमायातितः

यपतस्यणमात्मानंविस्तारिर्कोपद्वेदितं कीर्तयेत्अहमाश्रुताकर्मपाशोर्विमुच्यते ५७ एतय
 आदिपुरुषस्यमृगोदलीलांतेत्येदसूत्रपवयंश्रयतःपदेत देमात्तजस्यवसतांप्रवरस्यपण्यसुता
 वभावमकृतोभयमेतिलोके ५८ युयवृत्तोकेवतभूमेभागाःलोकंपुनानामनयोभियति येमगृ
 हाभावसतीनिसात्तातयेहंप्रब्रह्ममवच्छिन्नं ५९ सर्वाश्रमेब्रह्मम
 हहिमृगकेवल्यनिर्वाणसस्त्वभूतिः प्रियःसुहृदःखल
 मातलेयः आमाहणीयोविधिहृदुरुश्र ५८

कस्यहेतोःपशुगृहेषुनराकारंयुक्तं सतश्रीकृष्णाख्यपरंब्रह्मसाहचर्येतीति ५० ननुकृष्णोसाकंमातले
 यःकथं ब्रह्मेत्यततज्ज्ञादसवाशतिसायंब्रह्मेवकथंभूतः मरुद्भिर्विमृग्ययकेवल्यनिर्वाणसस्त्वनिर्वाणस्य
 रमानंदः नदवभूतिरूपःवः युष्माकावल्यप्रियःसुहृदिमादिरूपाभवतिविधिहृतआज्ञानवती ५८ ॥ १

श्री
योग
सटी
५५

असौ श्रीकृष्णः प्रयत्नं संग्रामः तस्याथर्ष ६५ ६५ अभितितिमथाह ६६ विमानशतानि संकुलानि सकीर्णानि विधेयानि देवादयः ६७ आदित्यारभ्य स्कंधाश्चैनिगमयति एष विधानीति नृलोकेन राकारमात्मनो विद

अथासौ शक्तिभिः स्वाभिः शंभोः आथानिकं अथातृथर्माज्ञानविरक्तार्जितपोविद्याक्रियादिभिः ६४ रथे स्मृतं धने वाहान्यवर्षं शरादियत सन्नद्धारथमास्थाय शरैश्च नरुणाददे ६५ शरं य नृपि सथाय स हर्षे भिनिनी पसरः दराहते मउमैयाहरोचविषयो नृप ६६ दिवि दुंडुमयो नेदु विमानशतसंकुलाः देवर्षिपितृमिहै शान्तयेति कुरुसमोक्तैः अवधंकरनृजगत्संघाननृतया सरोगाणाः ६७ एवं दग्धा शरस्तिस्त्राभगवात्पररुहानृप ब्रह्मादिभिः स्तूयमानः स्वयामप्रम पयत ६८ एवं विद्यान्यस्पृहरेः स्वमायाविदेवमानस्य नृलोकमात्मनः वीर्याणां गीतां नृ विभिर्जगद्भरो लोकेषु नानान्यपरं वदामि किं ६९ इति श्रीभोगवते सप्तमस्कंधे दशमोऽध्यायः १० श्रीशुक उवाच अनेकिते मायुसभासमानिते महत्तमाया एष उरुक्रममात्मनः युधिष्ठिरौ दैन्यपते मदायतः पप्रच्छ भूयस्तनयं स्वयं भवः १ ॥ रामः ॥

वमानस्य अचरुर्वतः ६९ ३ श्री द्वा दी का स म ये दशमोऽध्यायः १० एकादशोऽध्यायः ११ साधारण्येन वर्णीताः विशेषेण च वर्णीतां मुखा मुखा अयोधितां १ ॥ रामः ॥

५५

असुराणां सेनायः सेनापतयः पूर्ववैरंस्तानः ५५ अस्त्रं अभिमंशितं शास्त्रं पुरेषममं वत् ५६ ततः शरास्त-
 र्यमं रत्नाममृत्वा संदोहाः शर्मिषममृत्वा श्वयतः येभ्यः ५७ कृपारसे स्वयं निर्मितं कृपा मृते ५८ वज्रसाराः

ताभिस्तो सरसेनामोलोकां स्त्रीं स्त्रीं स्वरात्रुप संसृतो नाशायानं क्रः पूर्ववैरमलक्षिताः ५५ तत-
 स्ते मे श्वरा लोका उपासये श्वरं विमोत्रादिनस्तावका देवविनष्टान् विपुरालयेः ५५ अथानु-
 गृह्य भगवान्माभेष्टेति सरान् विभुः शरं धनुषि संश्राव्य पुरेषं स्वयं वत् ५६ ततो विवर्णाश्मव-
 त्तैः सूर्यमं रत्नात् यथा ममृत्वा संदोहाना दृश्यत पुरो यतः ५७ तैः स्पृष्ट्वा व्यवसवः सर्वे निपेतः स्म-
 पुरोक्तसः ताना नीयमस्त्रायो गीमयः कृपारसे लिपत् ५८ सिद्धा मृतसंस्पृष्ट्वा वज्रसायमं सेना-
 मः उन्नस्य मेघदलनावेषु तां ववक्तव्यः ५९ विलोका मश्रु संकल्पं विमनस्कं वधधने तदायं
 भगवान्निस्सुप्तोपायमकल्पयत् ६० वत्स आसीत्तदा वज्रसा स्वयं विस्तरयं हि गोः आविष्टं विपु-
 रं काले रमकृपा मृते संश्रु ६१ तस्य श्रुतिपश्यंतो न न्यषेथ निम्नादिताः ६२ तदिदं तोयमयो यो गीर-
 मपात्ता निदग्गोः स्वयं विशेषा कः यो कार्त्तं स्मरन् देवरातिं च तो ६३ देवो सुगो न ये न्यो वाने श्वरो

वज्रवत हृदंगाः सहो न सोम ^{अपेक्षितं} स्त्री ह कश्चन आत्मनो न स्य वादिष्टं देवतो यो हितं द्वयोः ६३ हावलाः मा-
 वदलनाः मेघभेदिना विष्टु हृपा वद्धयश्च ५५ ६० काले मध्याह्ने ६१ ६२ आत्मनो न स्य वाद्वा योरपि वा
 देवेन दिष्टमपकल्पितं परिदुर्तं इह कश्चिदपीश्वरः समर्थो नास्ति ६३ ॥ रामायणम् ॥ ॥ ॥

श्री
मार्ग-
सटी
५

तत्र तावन्नरसात्रसाधारणं धर्ममाह सत्यमिति पंचभिः सपणकादशापवासादिर्ज्ञायतायुक्तविवेकः
शामो मनसः संयमः दमो वाचो दियानां त्यागो दामे स्वाध्यायो यद्योचितवचः संतोषो देवलक्ष्मिनालंबुद्धिः
समदृशो महतो सेवायास्य होपरमः प्रवृत्तकर्मस्यो निवृत्तिः विपर्ययेक्षानिः फलक्रियाणां मीक्षणो
नेष्ट्यापलापविह्वलिः आत्मविमर्शने देहादिभ्यतिषिक्तात्मानसंस्थाने ५ आत्मतिदेवतेति च बुद्धिः १० अ

समं दयातपः शौचं तिलेक्ष्य शमो दमः अहिंसा व्रतं चर्यं च त्यागः स्वाध्याय आर्जनं ८ सं-
तोषः समदृक्ते वाशास्य होपरमः शान्तेः नृणां विपर्यये हेतुमो न मात्मविमर्शने ५ अत्राया
देः संविभागो भूतेभ्यश्च यथा हतः तेष्वात्मदेवता बुद्धिः सततं नृपुण्यं १० अत्राया
नेष्ट्यापलापमहतो गते सर्वे ज्ञाननिर्दास्य सात्वमात्मसमर्पणं ॥ नृणामयं परो धर्मः
सर्वेषाममुदाहृतः त्रिंशद्वादावाभ्यराजस्वकीत्यायेन तस्य नि १२ ॥ रामायनम् ॥ १

स्य श्री कृष्णस्य अवगादयो नवरज्या अर्चनं ॥ एवं त्रिंशद्वादावाभ्यराज ॥ इदानीं वर्णयामीति कं-
दिता नालक्षणमाह संस्कारमंत्रवैतो गार्भाथनादयो यस्मिन् विद्विजः स हि जः शूद्रस्यापि संस्कारा वि-
च्छेदे सति हि जज्ञे स्यात्तत्राह अनो ब्रह्मायमेव भूत संस्कारयुक्तं तगादस हि जः शूद्रतनमंत्रवत्संस्कार-
युक्तं तगादनचापनयनवतं अतो नो सा हि जः तथा च सृष्टिः विवाहमात्रसंस्कारं शूद्रोऽपि लभतां सदा
न केनचित्संस्तुतं दसा ॥ यमः ॥

५

तदेवंदशभिर्ज्ञानभक्तियोगाद्यदीर्घतौ अथपंचमिदृश्यायेः कर्मयोगो नवतर्पणे २ देवपतेः प्रज्ञादस्य
 साधुनां समाससमानिते सत्कृतं ईदितं चरितं शुभां पुनर्निरदं प्रज्ञकथं भूतस्य हितं मन्त्रमाना मप्रणः स
 ख्यस्य तत्र हेतः उरुक्रमेणात्मा मनो यस्य १ अथ सोऽज्ञायां हेतुः यतयतो यमीत अनुष्ठिता तपरं ज्ञाने भ
 किंच विंदति न वस्मति कारि र्थं मे उक्त पवनं वा ह सा रायण परा इति ५ अज्ञाय श्री नारायणाय नमः ॥

पुष्टिद्विरुवाच भगवन् श्रोतृमिच्छामि नृणां यमं सनातनं वर्णाश्रमाचारयुतं यत्सुमान्-
 विंदते पर २ यत्नाश्रयायतेः साक्षादात्मजः परमेष्ठिनः सत्ता नो संमतो ब्रह्मवतपो योगसमा-
 धिभिः १ नारायणपराविप्राय र्मे गृह्यपरे विदुः कुरुणाः सायवः शंताः तद्विधानतथापरे ५
 नारायणवाचः नन्वाभमावतज्जायते कां यमं हेतवे ब्रह्मे सत्कृतं न धर्मना स यत्ता मस्मात्त-
 ने ५ यो वतीर्यात्मनां शो न दाह्याय एषा तथ र्मतः लोका नां सस्ते ये आस्ते न यो वद रि का अ
 मे ६ यमं हि भगवा न् सर्वदेवमयो हरिः स्मृतं च तदिदं राज

येन वात्मा प्रसीदति ७ ॥

एवातश्च तं तन्वात्मादात्मदात्मनः अवातां मे भावयन् विजितं द्वियति ६
 प्रथमं तावदुर्मप्रमाणमाह यमेति यमं स्पष्टं प्रमाणं स्मृतिः तदिदं वेदकविना येन वात्मा मनः
 प्रसीदतीत्यर्थे तस्या च मातृबल्काः श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्वचरित्रमात्मनः सम्यक् संकल्पनः का
 मो यमं स्पष्टमिदं स्मृतमिति मनुश्च वेदोऽपि लोथमी मूलं स्मृति शीले च तदिदं आचारश्चैव साधुना
 आत्मनस्तद्विरेव चेति ७ ॥

विप्रसमाद्यावकल्पभेदेन ह्यनेन यागपाद विविज्जालीनयाया विनेव प्राप्तमया
चितं यायावंप्रत्यक्षेण यायाजालिने जाले स्थापित्य कृत्वा शोषादानेन ह्यनेन याया
पादपतितकलोपादानेन शिलोच्छनेन ह्ययमेकीकृत्य चतुर्दशकृतं ययसीउत्तमाः ॥ इति ह्यवयव
वस्यादर्शयन् आपद्गतीराहजयन्ती चः उत्तमाग्रथापनादिदृष्या अतएव जनेन दानियस्तप्रतिप्र

वार्ताविविज्जालीनयायावराशिलोच्छने विप्रहृतिश्चतुर्दशयसीचोन्नरोत्तमा ॥ जचमो यं
नात्तमाहंतिमनोपदिभजेनः अतएव जनेन सापत्नसर्वेषामपि सर्वेषाः ॥ अतः मृताभ्यं
तोवेतमृतेन प्रमृतेन वा सत्यावृत्ताभ्यां जीवेतमृतेन श्वहत्याकथं वन ॥ अतस्ते ह्यशिलं
प्रोक्तममृतं यदस्माद्वितं मृतं तत्तित्ययोचास्यात्यमृते कथं तत् ॥ सत्यावृत्तं तवा
पिण्डमृतेन जीवसे वने वृत्तये क्तो मरा विप्रो राजन्यश्चतुर्गुणितं सर्ववेदमयो विप्रः स
वेदेवमयो वृषः १ शमोदमस्तपः शोचंसे तोषः शोचिराजं वं ज्ञाने दयाच्यतात्मत्वे स
मेव च वै सिलां ॥ शौर्ये वीर्ये भूतिस्तेजः स्यात्तज्जयः क्षमा ब्रह्मापता प्रसा

हादन्मां भजेत् ७ चतुर्विधां दश्चरता चतुर्लक्षणं २२ ॥ पूर्वोक्तं विप्रहृतिमितरेषामपि
दर्शयन्नाह अतः मृताभ्यामिति ॥ अथोक्तं आचष्टे अतमेति ॥ तयोस्तद्वर्तने हेतुमाह स
वेदेवमय इति १ वार्तानामभियनकरूपान्यमोनाहराम इति चतुर्भिः अथुतात्मत्वं श्रीविष्णुप
रते २ शौर्ये बुद्धौ ताहः वीर्यं प्रभावतेजः प्रागल्भ्यं २२ ॥

तं प्रजापतिरिति श्रुतिश्रुत्या यथा ब्राह्मणमहजतविष्टमिदं गमावेत्येन केन विदुः इति मिति अतो वि
 वारुमिति निरुक्तं संस्कारस्य नायं उपकृतात् इत्युच्यते न यनस्य तस्यैवाविशेदात् तस्यैव जतं इत्यर्थः पा
 दांतरे वेदिकादय इति श्रुत्या नादय इत्यर्थः नैवार्थिकता सा वपकान्तर्यार्थानाह इत्येति जन्मना
 विशुद्धेन कुलेन कर्मणा च आचारेण अवदात्तानां अजानां कुलानां इराचाणां च नैतानि वि
 दितानीत्यर्थः ब्रह्मवर्षाद्या अमविहिताः क्रियाश्च शुद्धस्य वर्णाय मो एव आश्रमभेदकृत
 विशेषाभावात् ॥ ब्राह्मणदीनां च त्ववर्णावामपि ह्यतिष्ठन्त्यानाह विप्रस्येति सार्द्धः स

संस्कारापराविहिताः स हि जेजो जसादयं इत्याथ यनदाना निविहितानि हि जन्मना
 तस्मात्कर्मावदात्तानां क्रिया आसमवोदिताः ॥ विप्रस्य भयन्तरीति षडभ्यस्य प्रतिग्रहः
 रातो वृत्तिः प्रजागोमुरविप्राहा कशदिभिः ॥ येषु स्तवातो ह्यतिश्रुतिं ब्रह्मकुलानां
 गाः शुद्धस्य हि जन्म शुद्धावृत्तिश्च स्वामिनो भवेत् ॥

सभिः विप्रस्य षट्
 वर्षाः तत्र तत्र यथापनं याजनं प्रतिग्रहश्च जीविका यथाह मनः वस्त्रं च कर्माणां मस्य जीणिजी
 विका याजनो यथायेने वैव विशुद्धाच्च प्रतिग्रहश्च विप्रस्य दारियस्य प्रतिग्रहश्च प्रतिग्रहा
 निरिक्तया जन्म यथापनं चाप्यवजाता निवृत्तिवानंतरे मेव जरते राज्ञस्य मिति श्रुयते च यत्र य
 तिके केय प्रभृतीनां दात्रियाणां मपदेष्टृत्वादि प्रजापालने यिक्तस्य तत्र यस्य ह्यंतरे माह रा
 त्राशने आदिशब्देन दंडं च स्वतादि ॥ यार्ताह विद्यालोभमदिनसाता वृत्तियेस्य सः शुद्धस्य हि ज

शुद्धावृत्तिस्तस्मिन्नेति जन्मस्य तत्र षट् वर्षाह निश्चयेत् ॥

श्री
भाग
सटी
५२

प्रतिलोमावलोकनानां वृत्तिरिति तत्र कुलकृता कुलपरंपरा प्राप्तमपि चौर्ये हिंसादि कुं वनिमेयय
तिशपायानामचौराणां च तिते त्रप्रदशनाथेकाश्चिन्त्यतिलोमज्ञविशेषानाहयं त्यनेति न कः च
मकार आनदो वृत्तपवचकेवर्तमेदभिन्ना स्वसमेत अमजाः स्मृताः अते च सायिनस्ववागलप
कसमातंगादयः तेषां परंपरा प्राप्तिवर्षं निगणितं नाति वृत्तिरिति र्थः ३ अष्टादपि परेयमात्रीचा
पिसयमप्यवश्यानिमाह प्रायशतिस्वभावेन सत्तादिप्रकृत्या विहितो यमः शर्मकृतस्ववहेतः

वृत्तिस्मंकरजातीनां तत्र कुलकृता भवेत् अक्षोराणां मप्यापानां मंजोते वंसायिनां
३ प्रायः स्वभावविहितानां यथार्थयोगेषु वेददृग्भिः स्मृतो राजये सवेदवशां मं
न ३ वृत्त्या स्वभावकृतया वर्तमानः स्वकर्मकृत हिंसास्वभावजं कर्म शान्तिर्विमुक्ता
तामियात् ३ ३ प्यमाने मुहुः क्षेत्रसंयन्त्रिरीयतामियात् न कल्पते पुनः स्मृताः ३
वीमेवनश्रुति ३ ॥

स्मृतः कैर्वेदपट्टकवलयेषा तैः भगवता चोक्तं अथास्वयमो विग
णः परथमास्वनादितादेति ३ ननु सभाविकस्य कर्मणो वेयहेतुत्वात् कथं स्ववहेतुत्वं तत्राह
वृत्तेति ३ ननु कात्यायनिकमाणी कर्तव्यस्तत्फलापभोगपरस्य कथं नैराण्यस्यात् तदुक्तं प्र
ज्ञादेन ओपस्य जेहं बहमनमानः कथं दिश्येत इरेत मोहश्चादितत्राधिकारभेदेन व्यवस्था
दृष्टान्तमाह ३ प्यमानमिति द्वाभ्यां पुनः स्मृत्यस्य कप्रसवायः ३ ॥ राक्षः ॥

अमंत्रयतः नमस्कारेणैव पंचयज्ञानुष्ठानं तथा च याज्ञवल्क्यः नमस्कारेण पुत्रेण पंचयज्ञात्रहाप
येदिति २५ स्त्रीयर्माद्राह स्त्रीणां भित्तिपंचभिः प्रतिरेवेदेवोयासांतस्मापत्तः शुभातद्वचकलता
चतस्रयज्ञतं नियमः तस्य धारणा यतश्चतस्रयं पतिव्रता नालक्षणां धर्मश्च २५ किंच संमार्जनोप

देवगर्वयुते भक्तिस्त्रिवर्गपरिषोषणं अस्तिकाशमनोविषयं नैपुण्यं वैश्वलक्षणां २१
शूद्रस्य संनतिः शौचं मेवास्वाभित्यसायया अमंत्रयतो हस्ते संसर्गो विप्ररक्षाणां २५
स्त्रीणां वपति देवानां तच्छुश्रूषानुकूलता तद्धं युष्मन्नृतिश्चानित्यं तद्धं चतस्रणां २५
समार्जनोपलेपाभ्यां गृहमंत्रलवर्तनैः स्वयं च मेदिता नित्यं परिसृष्टुं पितृव २५ कामैरु
ह्वावचैः साधौ प्रश्रयेणादमनवयाकैः समैः प्रियैः प्रमणा काले काले भजे मतिं २३
तनुष्ठा लोलेपादक्षायमज्ञाप्रियसमवाक अप्रमत्ताश्रुतिः स्त्रिया पतिं तपति तं भजे
त २८ या पतिं हरिभावेन भजे तं श्रीरिव तत्परा हर्षात्मना हरेर्लोकपत्या श्रीरिव मोदते २५

लोयाभ्यामित्यादेः पतिं भजेदित्युत्तराणां नयः परिसृष्टा उद्वर्तनानिर्मलीकृताः गृहोपकारानि
परिहृदायया २५ २० किंच संतुष्टायथा लाभेन तावन्मात्रमोगे पलोत्पादक्षायनलसाप्रिया
संन्याचकारपस्याः सर्वत्रापि अप्रमत्ताश्च वदित्वा अपतिं तं मत्स्यपातकक्षययथाह याज्ञवल्क्यः

श्री
भाग
सटी
५३

53

ब्रह्मगायत्रीजपनसंस्थात्रयमप्युपासीत ॥ संख्येन यत्नवाग्भवेत् सायंप्रातः संस्थाकालनिमित्तं
योगं कुर्यादित्यर्थः २ गुरोश्चरणौ वसेत् १ यथोदिते पालाशोदमेव ब्राह्मणस्येतादित्यममन
ति कल्प्यते तथा रणतुल्यं केशप्रसाधनाभावमात्रं ५ यावदर्थं यथोपयोगमेव ६ हृदयतः ३

सायंप्रातरुपासीत यत्नं प्रकृत्योत्तमान् संख्येन च यत्नवात् जपनब्रह्मसमाहितः २
हृदा स्थपीयेत गुरोराहृतः चेतस्यवितः उपक्रमेवसाने चरणौ शिरसानमेत ३ मत
स्मान्निवृत्तासिद्ध्यादृक्कमजलून विभृयाडपवीजचुदभं पाणि र्यथोदिते ४ सायं
प्रातः चरेद्देहागुरुवेत विवेदयेत् भुजीत ययुत्तानो नो च उपवसेत्कचित् ५ सशीला
मितभुक्कदलः अदधानमजितेन्द्रियः यावदर्थं व्यवहारेत्वीर्यवीर्यनिर्जितेषु च ६ वने
येत्यमराणां धाम गृहस्थो हृदयतः ३ रियाणां प्रमाथानिहरत्यपि यवमेत ७ केशप्र
सादनो न्यदेस्वपनाभ्यंजनादिकं गुरुस्त्रीभिर्यवतिभिः कारयन्नात्मना पुत्रा ८ नवमिः ९
सदानाममृतं कृतं समः प्रमानसोतामपिरहाजहादयदा यावदर्थं कृत ५ कल्पयितात्मना
यावदाभासमिदमीप्सु १ देतेतावन्नविरमन्ततोत्तमविपर्ययः ५

स्वचर्यवान् गृहस्थवतिरिक्तः सर्वोपि गायामपि वर्जयेत् तत्र हेतुः रंद्रियाणां बलवन्ति संयतस्यापि मनो
हुरंतीति १८ नकारयदिसुत्रहतः नवितिरुः एकान्तं प्रमदाकेशप्रसाधनादिव्यतिरिक्तावसरे अनेकाता
वसरे वयावदर्थं तदर्थं तदुक्तं कुर्यात् ५ नवमिः आत्मादितिकश्मलताच्च स्वयं मक्तप्रायस्यादिजटादि

नित्योपमिति निर्दिष्टः न तास्त्वल्पेति ॥

५३

कामाश्रयेतेवासनारूपेणयस्मिन्नत उक्तद्वामनाविष्टस्यसहमेवकाममाणासंभवाहेरोक्त
नियमेनबहुधाः कामानुभवावस्येवतिष्ठेनेमितिर्कैर्विबुधैश्चतस्रः तद्दोषदर्शनेनयथाविमोभमि
प्रसूतवानामिवशानेविरागोभवति यथासवीर्येदेवशानेनिकीर्येभयतिष्ठथावप्रज्जलितोप्रिनेहृत
विडुभिः शास्यतिमहतातद्वृत्तपूरेणशास्यतेवतद्वृत्तप्रज्ञाद्वृत्तस्तकोमास्पवनिवृत्तपदेषोम
दवासनानामधिकारणातउक्तंतेववाक्यानुवृत्तिभिर्योदेहायामयितेदितैरितिअतःसर्वमनवयं
शमीदिभिरेवब्रह्मणादिव्यवहारोमत्तः नजातिमात्रमित्याह्वयस्येति यथादे अत्रवर्णितेपिद

३५

एवंकामाश्रयंविनेद्वामानामतिसेवया विरत्येतयथाजन्तनाप्रिवत्कामविडुभिः ३५ यस्य
सद्ब्रह्मणाश्रयंकेपेसावर्णयिव्यक्तं यदस्यत्रापिदृष्टेपततज्ञेनेवनिनिर्दिशेत् ३५ इतिश्रीभा
गवतेसप्तमस्कंधेपकादशोऽध्यायः ॥ ५॥ दशवाच ब्रह्मचारीगुरुकुलेवसन्त्योतोयरोहितं आ
चरन्नासवत्रीचोगुरोस्तदृच्छोहृदः ॥ ॥ रामायनमः ॥ २

एतेतद्दण्डोत्तरतेनेवल्हृत्तानामिनेनेववर्णेनविनिर्दिशेत्तन्तज्जातिनिमित्तेनेत्यर्थः ३५ इतिश्रीभा
वार्थदीपिकायसप्तमस्कंधेपकादशोऽध्यायः ॥ द्वादशोवर्णितेथर्माब्रह्मचारीवनस्पयोःचतुर्णांमा
श्रमाणांचमाधारणनकश्चन वर्णदीनोथर्माउक्तादीनीआश्रमथर्माउच्येतेतज्जास्मिन्द्वादशोऽध्या
यब्रह्मचारीवनस्पयोःसमाधारणःचोच्येते त्रयोदशोयतेथर्माःचतुर्दशोपृहस्पस्येचदशोसर्वथर्मसा
रसंग्रहःब्रह्मचारीगुरुकुलेवसन्त्योतोयरोहितोऽयमः ॥ ॥ रामायनमः ॥ ॥ ॥

चरतपयमाचस्यविदितंवेत्तावेत्तितेयेनसः ॥ अष्टिर्लोकंमहर्लोकं ॥ अक्षुष्टंअक्षुष्टपद्यंअकाल
तःपाककालात्पूर्वमविविष्यन्मिमर्थः अर्कपक्षेफलादिआह्वयेतयश्रीयात् ॥ नवैनीनारादिभि
कालेयोदितात्तन्निष्पन्नप्राणपुंसेविते ॥ हिमादीन्सह्येनशतितथा २ केषादीन्मलचाप्रहा

यत्वेविधेयब्रह्मचारोयानप्रस्थोपनिर्गुह्यी चान्विदितविज्ञानः परं ब्रह्माधिगच्छति ५ वा
नप्रस्थस्य ब्रह्माभिनिधमाप्नुमिसेमतान यानातिष्ठन्मनिर्गच्छदृषिलोकमिहांजसा ७
नक्तृष्टपञ्चमश्रीयादृष्टदृष्टवाणकालतः अग्निपक्वमथामवाशर्कपक्वमताहरेत् ८
वनेश्वरुषरोद्गशात्रिवैष्णवत्वालद्योदिनान् लज्जेनवनवेज्राद्येषुराणान्तपयिष्येत् ९ अ
ग्न्यर्घ्यमेवशराण्डदंजबादिकंदरो अथेतद्विमवाद्यग्निवर्षाकांतपषाट्स्वये १० केशरोम
नावपमश्चमर्लानिजलिनादथत् कर्कशत्वनिनेदंडवत्कलाग्निपरिच्छेदनात् ११ घरेहनेका
दशाह्वानष्टौयाद्यतरोमविः द्वावेकंवायथावुद्धिर्नविपयेतकृच्छतः १२ यदाकल्पः १
स्वक्रियायाव्याधिभिर्जराश्रया आबोलिकांवावियायांऊर्यादनशनादिकं १३ ॥ रामः

लनेनभार्यसकमंडलादी^य आदयत् २१ कृद्भुतः तपः श्लेषासथावुद्भिर्नश्येत्तथाचरेत् २२ द्वा
दशाद्यायनतरमपियदिसंमोचष्टानेशकृत्तर्हिवनपयवसेयोग्यः तर्हि सत्यसेदित्तत्राध्यायवदा-
तित्तत्तपरद्विरस्यनयत्कृत्यतदाह्यदाअकल्पः असमर्थः आदीदित्तत्तज्ञानाभ्यासे २३ ॥ रामः ॥

आत्मनास्वरूपसाक्षात्कारेण देहेन्द्रियादिप्राप्तमात्रं कल्पयित्वा निश्चिन्मया वदसौ जीव ईश्वरः
 स्वतंत्रो न भवेत्तत्तावदेन ग्रहेणुमान इत्यस्तीत्यादिभेदा नृत्विरेकतन्तुः किमनेया च ततो हि चेतातविप
 र्ययः गुणाभ्यासेन भोग्यता बुद्धिः अतो ज्ञादेवेत्यर्थः १. एतत्सर्वं सशीलरत्नायुक्तं गृहस्य सावि
 शेषमाह गुरुत्वमिति ॥ अज्ञानादीनामाभिधाना न देहेक्यं अज्ञानं शरीरस्य अभ्युपगमनं शरीरस्यः ॥
 येन अवलोक्य विचक्रमस्तीत्यादि कथादोलेखनेनान्विरीक्षाणां अत्राभ्युपगमादिसूत्रपतो निधिः

एतत्सर्वं गृहस्य समाश्रितं पतेरति गुरुत्वमिदं कल्पेन गृहस्य सर्वगामिनः ॥ अ
 ज्ञानाभ्युपगमात्तदस्य अवलोक्यमिषमधुस्रगांथलेपालकारान्मन्त्रेभ्यो धृतव्रताः ॥ उचि
 नवे गुरुजलेदिता यो सावधुः प्रयोज्योऽपानिषदेयावदेष्टयस्यावले ॥ दत्तावरम
 नृजातो गुरोः कामं यदीश्वरः गुरुवनवाप्रविशेत्तत्रैव वा वसेत् ॥ अग्नौ गुरावात्स
 निच सर्वभूतेषु यो हज भूतेः स्वयामभिः पश्येत्प्रविष्टं प्रविष्टवत् ॥ ॥ रात्रः

ज्ञाने पूर्वतः कथं विद्यादिप्राप्तमपि स्वीकर्तृकं निश्चिन्मिति भेदः ॥ अग्नौः शिवादिभिः उपनिषदि
 असाहितावेदत्रयीमयोऽवबुद्धास्तदर्थं च विचार्येयावथैवाधिकारानुसारेण ॥ यदीश्वरः
 शक्तः तर्हि गुरोः कामं यदीश्वरः दत्तावस्थाधिकारे गृहस्य या अमस्ती कथा तत्रैव वा वसेत्तत्रैव
 कः स्यादित्यर्थः ॥ स्वयामभिः स्नाययते जीवैः सह नम्रियते तया ॥ ॥ रामायनम् ॥ १

श्री
भाग
सटी
५५

प्रवेतसासहनिहारासनां अक्षरसदृशासत्राणशहेतास्त्रिमोरपुपलदाणेत्रैर्यैर्यैरुपलक्षितयां
 क्षिताविमर्शः १८ परकवोत्रास्त्राणिअथात्मनोअहंकारेणाअथात्मनामितिपादेकमेवपहंकारेवे
 ल्यर्थः कथंभूतेरुद्रेययस्मादहंममतापूर्विकाक्रियाभवतितस्मिन्सत्त्वेनचेतनयागोः गणाका
 र्येप्रागवशिष्टैर्देवैःसद्व्यवसायादिभिर्गुणैर्हतभूतैःवेकारिकंभोक्तृतादिविकारवतंतेतेत्रोपरेनि

रूपाणिचक्षमागजमज्योतिष्यभिविवेशयेत् अक्षप्रवेतसाजिह्वैर्देवैर्जीर्णादितौन्यसेत् २२
 मनोभमोपपद्यतेरुद्विबोयेःकवोपरे कर्मोपपद्यात्मनास्तेष्वहंममताक्रिया मत्तन
 चित्तैस्तेत्रोत्रगोवैकारिकेपरे २५ अक्षितितियांज्योतिष्यरोवायेभ्यसमे कृतस्येतच्चमह
 तिनद्वामेत्तरेचेतत् ३ रूपक्षययात्मानविमात्रमवशोचितं चासाहयोथविमद्वययो
 निरिवाचलः ३१ इतिश्रीभगवत्समसंस्कथेद्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

विकारेवस्त्राणि २५ नवविकारवतःकथंपुन्यःस्यात्तविकारहेतुतांमर्षोपाथेनोलदारेणोमाह
 अपिबुद्धिअज्योतिःतच्चनमःकृतस्यैवअहंततेतच्चकृतस्यमहतंतेतरयत्तप्रधानेतच्चाव्यक्तअक्षर
 परमात्मनि ३ इतिमर्षोपाथिलयाहेतोःअवशोषतेविमात्रमात्मानंतेत्रतमद्वारतयात्तासाअद्वेयः
 सनविमद्वयकाष्ठोयथानलः ३१ इतिश्रीभावाद्यदीपिकायांसमसंस्कथेद्वादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आत्ममैत्रीं स सा रोप्य संन्यस्या हं स मात्मनो कृतं शोषं न्यसेत्संन्यक्तं संन्याते त्वय्यार्हतः २४
 विवा निवायो निः प्रवा संस्तिन म्मु म्माणा मात्मनो न्यस्य सति कस्य चिदप्यनिवृत्ति नो शेषं य
 ध्यात्तु २५ वा वेन ज्ञेयं स व ज्ञात्वा निवे शितं क राय पि य स नो गो व य सि र मो य स्य प्र ज्ञा
 यतो २६ मृमो पायु वि स र्गो व य ध्या स्या नं वि नि र्दि शो त र्द त्वा यो ज्ञे स मा दे न स्य श्री म ध्यात्म
 निवृत्तं २७ ॥ रामः

[illegible]

श्री.
भा.ग.
सू.टी.
५६

अस्य देहस्य प्रभवोऽप्ययस्य स्यात् तत्कालमस्य ज्ञानेन प्रकृत्या तत्तत्पुरुषजीविको न तत्र विद्यादिद्रव्यो हति वा दवा
दानजलवितेनादितिष्ठन् तर्कमाश्रित्य केचन कस्यपि पक्षान्न वेद्येन न संश्रयेत् ॥ नातु वभीतप्रलोभनादिनावाला
नापादयेत् आरम्भानमदादिष्यापान् ८ परमदेहस्य विशेषमाह नयते राश्रमो यममर्थः कथं भूतस्य महात्मनः
तस्य लक्षणं शातस्य त्वादिश्रय इत्यस्यायं भावः ज्ञानोत्पत्तिर्यत्तं भद्रदकादिलिङ्गमाश्रित्य सत्तत्त्वार्थयमा

नाभिनेदेदु वेमृतुमेधुवे वास्य जीविते कालपरंप्रतीततभूतानो प्रभवाप्यये ९ नासत्त्वात्तेषु सजे-
तनोपजीवतजीविको वा दवादेस्य जेतकी न सत्तत्त्वार्थयत् ॥ नशिष्यातव वभीतप्रलोभनादिनावाला
चाभ्यसेदहन् नयात्वात्तु पश्ये जीतनारम्भानारम्भेन क्वचित् ८ नयते राश्रमः प्रायो यममर्थहेतुर्महा-
त्मनः शातस्य समवितस्य विभृया इत वा तजेन ॥ अत्यक्तलिङ्गो व्यक्तार्थमनीषत्मतवालवत्
कविर्मुक्तवदात्मानं सदृष्टादर्शयेत्तुणा अत्राप्यदाहंतीममितिहासे पुरातने प्रज्ञादस्य च सं-
वादमुने राजगरस्य च ॥ ॥

त्रियमोश्चाचरन्न वत्तानोत्पत्तये पुते तदुत्पत्तेस्तत्तानेन नियमैः कृत्यमस्ति
यमाश्च स्वत एव सः अतस्तदालिङ्गारिभिः प्रयोजननाभावात् लोकसेयद्वार्थं पारयेद्व्यतिरेकित्वा ॥ त-
स्यैव ज्ञानदार्ढ्याभावे योगभ्रंशपरिहारार्थमाह न वदित्वं कलिङ्गे यस्य व्यक्तोर्थः प्रयोजनमात्मानुस-
धाने यस्य सः मनीषा पितृमत्तवद्वा लव ह्वक विरोपमूकवदात्माननुगुणदृष्टादर्शयेत् ते यथोक्ततादि-
ह्यमन्येन तथा वतेत सदृष्टातिपादेवास्मावमेयाता भवेनेत्यर्थः ॥ ॥ रामायनम् ॥

त्रयोदशोयतेधर्मः सायकस्योद्यतेमहान् अवयवतेतिहासेनसिधेहास्याववर्णिते एवंध्याताप्रकल्पोः नशानादि
 कंठुयात् आलोहिकोक्तस्यैवपरिध्यातापरिवर्त्येतत्तत्तयः कियदत्रत्यान्यदेहव्यतिथिंकेसवेमित्याहमा
 ३३ तस्यधर्मानाहशामैकरात्रेतिनवभिः १ कोपीनसाक्षाद्यतेयावतातावतात्रपरिंकेवलमितिवाअन्यदा
 त्यक्तप्रेष्योच्चारणान्पूर्वमेव २३ सदसतः परेकार्यकारणव्यक्तिरित्ते ५ नसात्मानेपरंवेति कथं सामा-

नारदुवाच कल्पत्पेवेपरिवर्त्येदेहमात्रावर्णितः ग्रामेकरात्रविधिनानिरपेक्षसदसतीम् १ वि
 विभ्रयाथयसोबासः कोपीनोक्तदग्नेपरं त्यक्तनलिगदगोदेषन्यक्तिविदनापदि २ एकएववेर्येद्वि
 ह्वरात्माशामोनापाशयः सर्वभूतस्रक्षुक्तोनादायतापरायणाः ३ पप्रपदात्मन्यदोविचंप
 रेसदसजोऽव्यये आत्मानं च परं ब्रह्म सर्वत्र स सदसत्सुये ५ सतप्रबोधयोः संयौ आत्मनोगतिमा
 त्मदृक् पप्रपनवेयं च मोक्षे च मायायात्रनवल्लतः ५ ॥ रामः ॥

नायिकरणनिर्वेशः तद्विबुद्धसक्तयोरेकं संभवति तत्राहसुमेतिसुषुतेदितमसाहृतमात्मतत्त्वं जायत
 मयोस्त्वविदित्तिप्रकाशतिसंयौतनतमोनापिविदोपः अतः तदाप्रमादृक् आत्मानल्लोकात्मस्थितः सन्
 आत्मनोगतिं तत्त्वं अतएववेयं मोक्षे च मायायात्राप्रपणन आत्मानपरं ब्रह्म सर्वत्र पप्रपदित्यनयः तदुक्तं योग
 ग्रथे निश्चयेनागरस्यात्मेयोभक्तं गुरुं ज्ञायते तन्मात्रं च यजित्वा मुच्यते तन्मोक्षमिति रिति ५ ॥ रामः ॥

श्री.
भा.ग.
स.टी.
५३

किंच विताज्जर्नाय समर्थोऽप्येजन्त इत्यमुं कथं करोति ते तसमर्थोऽपि किमिति न करोषीत्याह कवि विद्वा
नकल्योदत्तः निष्णादकवतरः विशाः प्रियाः लोकैर्जना कथायुक्तया पिलो कस्य कर्म ऊवतः सतः शोध
तद्वा क्षितापि वा तत्सर्वेषु प्रपन्नपि पादोत्प्रेन द्दष्टित कर्म न द्दष्टि नोऽपि वा न वा नोऽपि नार्थः ॥ १८ ॥ तस्य वागे वा
मृते तेन ये त्रितो वशीकृतः सन् ॥ १९ ॥ अथात्मचक्षुषा अतदृष्ट्वा भवान्देव आर्याणां जनिनां समतो ननु भवा
न उदमिति यदुक्ते तदेवाह नृणां मीहोपरमयोः प्रवृत्तिनिवृत्तयोः पदानि स्थानानि फलानीत्यर्थः २० वेद इत्य

कविः कल्पोऽनिपुणश्च कविप्रियकथस्तमः लोकस्य ऊर्वतः कर्मशेषेतद्दीप्तितापिवा ॥ ८ ॥
 यदुवाच सत्यं देवपतिनापिष्टशोभदासुनि स्तयमानस्तमभ्याहृतहागमृतयेति ॥ ९ ॥ ब्राह्मः
 वेददमसुरश्रेष्ठभवान्नवार्यसेमतः ईहोपरमयोर्दण्डाण्यदात्तयात्तवक्ष्या ॥ १० ॥ यस्य नास्यणोदे
 वोभगवानस्य ऊर्वतः सदा भक्त्या केवलयात्तानेधुनोति योत्तमर्कवत् ॥ ११ ॥ अथापि ब्रूमहे प्रभोस्तव
 राजन्यथाशुं संभाषणीयो हि भवानात्तमः शुद्धिमिच्छतो ॥ १२ ॥ तत्तया भववाहिन्या योगैः कामै
 रष्ट्रया कर्मणि कार्यमाप्नोहे ॥

ब्रह्मेतः यस्मैतिरुदिप्रविष्टः सन् अज्ञाने भूतो अर्को यथावद्विधीतः ॥
यथाश्रुतमित्योक्तं यद्विद्वान् यथा ॥ लोककर्मसु प्रवर्तते त्वेति त्वत्तः सन् किं शेष इति यद्वत्तं तत्राह
समयेति चतुर्भिः भवप्रवाहकारिण्ययथोचितैरपि विषयेः पृथग्वत्तमप्युक्तं यत्तु स्यात्कर्मसु प्रवर्त्यमानो
दमर्वना नाना योनिषु योनिता प्रवेशितः तथैव मूलोक्तं मनुष्यलोकपटञ्जयाश्रितः ॥ ३३ ॥ रामः ॥

परमहंसयममेवेतिहासेनस्फुटयतिअत्रापीतियाददभ्यायुमनाति अत्रगरवृत्तसमुत्पत्तेश्च ॥ यरोपस्येभृष्टे
 सत्त्वादेस्तदेरजोभिर्धुसरोःतन्मूदेष्टुर्देहावयवेर्निगूढमल्लतेजोयस्यतम ॥ कर्मादिभिर्जनायनविडःते
 पादयोःशिरसास्पृशाननवाग्राभाच्यप्रप्रादीदित्युत्तरेणानवयः ॥५॥ इयमसहितश्रवणभोगवानिवपीवानेस्व

तेशायानेयरोपस्येकावेर्ष्यासत्त्वासावनि रजसूत्रेस्त्वदेष्टेर्निगूढामल्लतेजसे ॥ ददर्शलोकाति-
 चरेलोकतत्तविवित्तया चतुर्भुजैःकृतियत्रैःप्रप्रादोभगवत्तियः ॥ कर्मादिभिरुत्तमिवांचालि-
 गवर्णाश्चमादिभिः नविदतिचलोयवेसोसावितिनवेतिव ॥ तेनवाभ्यर्चयितुंयुक्तयोःशिरसा-
 स्पृशान् विवित्तारिहमप्रादीन्महाभागवतोस्तरः ॥ विभर्षिकस्यपीवानेसोयमोभोगवान्यथा
 चित्तंवेदोयुमवतामिह ॥ भोगिनांकालेदेहोयेपीवामवतिनान्यथा ॥ नतेशायोनस्यनिरुधमस्य
 ब्रह्मब्रह्मार्थीयतएवभोगः प्रभोगिनोयंतंविषप्रदेहःपीवायतस्तद्वदनःहमचेत् ॥ रामः ॥

लेदेहंथारयसितवदेहंवेतिहृत्तोयेनावयः ॥ उग्रमेचिनेदममभोगोस्तीतिचेतत्राहवित्तंवेतिउरुति
 निष्पयेहउतिप्रसिद्धोतवाधोमास्तीतिप्रसिद्धमेवायमर्थःयतोर्थादेवयतोहेमोपीवातमेयोम्येचेत् ॥१॥

श्री
भाग
सरो
५२

एवं स्वस्मिन्ननुष्ठाने कारणात्काविपर्ययं दृष्टेति यदुक्तं तदिह प्रणीति देहादिभिः रिति पंचभिः रज्जुतः जनी
 प्राप्तिर्देवस्य पुनः पुनः पुनः प्राप्तिः क्रिया मोक्षा विफलाप्य भवेति ॥ क्रियाणां सकलत्वेऽपि नीफल
 स्यात्तपयोगमाह ग्राभ्यामिकादिभिरिति मर्मस्य परिणतः कृत्तुताः स्वनोपनतैः प्राप्तेः २ कृत्तुविभवप्रा
 मेणार्थैः एतव स्थितिमाह पश्यामिति ३ भयं प्रपद्यति राजत रजस्य स्यात्तप्यकथं विज्ञा गभोगविज्ञा

देहादिभिर्देवतं त्रेतात्मनः सखमेहतः ३ त्वायं यं कनी शीघ्रं क्रिया मोक्षाः कृता कृताः ॥ ग्राभ्या
 माकादिभिः त्वेव विभक्तैः स्वकर्मैर्वित मर्मस्य कृत्तुताः स्वनोपनतैः प्राप्तेः कामैः क्रियेत किं २ पश्यामि
 थविमोक्षे शालज्जानाम नितान्तं ॥ भयादल ज्जानां सर्वतोभिविशक्तिना ३ राजन श्या
 तः प्राप्तेः सज्जनात्पचपत्तिः शार्थिभ्यः कालतः स्वस्माद्विमं प्राणार्थवद्भयं ३ शोकमोहमय
 कोथरायल्लैः अशमादयः यन्मूलाः स्पृष्ट्वा ज्ञानात्सहो प्राणार्थार्थैर्बुधैः ३ मधुकारमहासर्प
 लोके स्तिन्नो गृह्णन्मौ वेगयं परिणोषं च प्राप्ताय छित्तयावय ३ ॥

रागादिना नाशः स्यादेति शाण्डनामर्थवतां च भयं निमं ३ यतोऽयमर्थहेतुत्वात्प्राणार्थैः स्पृष्ट्वा नकार्यैः
 भाद्रशोकेति ३ नसेव मनःशाननुभवेतोपिनके चिद्विज्ञेतेन च यथात्मा भेन तप्येति तैत्तकथं वेगय
 दिक्ने शोभोसितवाहसुधुके रतिमधुमत्तिका जगरो यथाः शिस्तया वृत्तपयोलोचनया ३ ॥

श्री
भाग
सटी
५५

एवंभूतत्वेन स्थिता तु या यसाह विकल्पमिति हा भ्यां द्वितौ भेद प्राह कमनो द्वौ अर्थद्वयो विधमो यस्य
नवेकारिके अहंकारे अनयनेतरे महत्तत्त्वद्वारेण तस्यः ५१ तस्य मत्तं प्रपत्नोति तस्या ५२ महदृष्ट्या
लोकशास्त्राभ्यामप्येतन्न तत्त्वदृष्ट्या यतो मया न्यमावस्यः ५३ श्रुतिश्रीभावाद्ये दीपिकाया सममेव यो

विकल्पं न ह्यया द्वितौ तामनस्यर्थं विधमे मनोवेकारिको ह्यत्वात् मायायां तद्वत् ५४ आ
त्मानभूतोता माया न ह्यया तस्य दृक्पुनिः ततो निरीहो विरमस्तान् भूत्या समनिश्चितः ५५ सा
महत्ते मत्तं स्यते सगुणमपि वर्णिनं व्यपेते लोकशास्त्राभ्यामवानद्भिर्भगवत्प्रियः ५६ वा
ह्यवाच्यं यमंपरमहंस्यवेमनेः अत्रास्येस्वरः गुणयित्तानः श्रीतस्मात्प्रययौ गृहं ५७
श्रुतिश्रीभागवते सममस्तेष्वयो देशाभ्यायः युधिष्ठिर उवाच गृहस्य यतो पदयो विधिना
येन चीनसा यानि देवज्जघे हृदि मादृशो गृहपूज्यः ५८ नारद उवाच साधुदृष्टं महाभाग
लोकानोममगृह्णाता तत्तेन तदहं वदेयं नैकं कर्म येन कर्मिणो ५९ यमायनमः ॥

दशोभायः चतर्दशो गृहस्य परमो यमं र्यते देशकालादिभेदेन पुनः श्रेयो विशेषकृतगृहस्य स
ज्ञेयो मोक्षप्रणिग्रं गतनप्रथमं वनस्य यतिथर्मस्वभिहितेषु तर्हि गृहस्य मोक्षो न स्यादिति किं
तवित्तः पृच्छति गृहस्य श्रुति ॥ तस्य मोक्षधर्मान् गृहद्विमादियावद्व्यासमाप्ति साक्षात्सदेवापेता

यथाभवेत्सर्ववर्णसीत २ ॥ राम
५५

मधुकराच्छित्तमाह विरागः शक्तिविशेषनिर्हन्ता यन्मोदितो हरेर्दिव्यं ॥ १३ ॥ नारायणं हितं माह श्रीहरीतिस
 नवान्नेयं यवान् १६ पीतते हेतमेन दृष्ट्वा प्राप्ता त्वायितो धूपे च यति कृचिदस्मिन्निति षडिः १७ चोरी जीतो
 वसुसंसेवसे परिदयेदिष्टभुक्त आरुज्यभोगी १८ आसादमये पर्वकेतुशक्तिकविभोः १९ चोरे विवराभिक

विरागः सर्वकामेभ्यः शोदितो मेम भुजतात् कृच्छ्रां मय्यवदेहं हनाय मेहरेत्यति १५ श्री
 हः परितृष्टात्मा यदृच्छोपमतादह मोचेष्टयेव कृच्छ्रानिमत्तादिरिव सन्नवार १६ कृचिदस्मिन्न
 चिद्रिभुजेनेस्वाज्ञा सादवा कृचिद्रिगणोपेतं लक्ष्मीनमस्तकचित् १७ अज्ञयोपत्यते क्वापि
 कर्माचिन्मानवर्जितं भुजेभ्यस्तत्कृच्छ्रां शिदिवा मक्तं यदृच्छया १८ दोषां हूलमजितं चोरी
 बल्कलमेव वा वसेयदपि संश्रामेदिष्टभुक्त हृथीरह १९ कृचिद्विषये योयस्य तृणापणां शम
 भस्मासकृचिन्मासादप्येकेकशिषो वापयेच्छया २० कृचिन्त्वातो नुलिप्तां सवसाः स्वय
 लेकृतः ये भाषेवैरुक्तापि दिग्वास्तु गृहवदिभो २१ नाहं निंदेन बलौ निसभा वविषमं जेनं पतेषा
 २२ ॥ रामः

विद्वद्बदिरागस्यो विद्वत्सापि २३ ननु मामापमानं कर्तुं शुभमवैषम्यमिच्छाह नाहं निंदामि महात्मनि वि
 क्षो २४ ॥

श्री
भाग
सटी
६.

अतपवंपंकषिषग्रहंतेवेयाप्रविष्यभेजानंननिवारयेदित्याहसृगेतिमर्कमर्कटःसरीसृपःसूर्यःमत्सि
काश्चैतःपुत्रैःपुष्पांमृगादीनां ॥ अतिकृच्छ्रेणापायमभंनतर्कितयावदेवप्राचितंतावदेवभजेत ॥ आ
नश्चाद्यापतिताःअंतेवसायिनःचिगलादयःतानन्निष्प्राप्ययथायथाहंकामांसंविभजेतसमो
ग्याविभजदद्यात् यद्यप्येकैवात्मनोदाराःभावीतस्यामतिथिश्चशृषणेनिष्ठुक्तायांसस्यश्चशृषाहयेत

सृगोहृत्वरमर्काखसरीसृपखगमत्सिकाः आत्मनःपुत्रवत्पुत्रेणैवमंतरंकियत् ॥ वि
वर्गनातिकृच्छ्रेणभजेतगृहमध्यपि यथादेशयथाकालंयावदेवोपपादिते ॥ आश्विनो
नेवसायिभ्यःकामांसंविभजेयथा अथेकामात्मनोदारांश्चण्णासवगृहायत् ॥ नृणांयद
र्थंस्वप्राणानहन्माहापितरंगुरुं तस्यासत्वेस्त्रियोज्ञायास्तेनसृजितोजितः ॥ १२ किमि
विदुस्सनिष्ठांतकेदेतल्लेखेकृतदीयारतिभीयाक्तायमात्मानमःछदिः ॥ १३ ॥

यस्यांचनृणासवग्रहः समैवेयमित्याग्रहःतामेकामपिसंविभजेत् अतिष्णादिषुशृषणोतिष्ठे
जीतेमर्कःनतमयामतमंयथाहंसंविभजेदित्युक्तत्वात् ॥ एवंवेत्तेनैश्वरोवशीकृतःस्यादित्याह
यदर्थेयत्रिमिच्छिन्नमेरुजितोपीश्वरस्तेनजितयव ॥ कथंमेवंतस्यांसवाभिमानाहातशकाः तत
विचारेणामह किमिविदुस्ससनिष्ठापर्यवमानमंतोयस्यतदोयादेहाद्यौरतियेस्यसासमहिमा
नभापिच्छादयतीति तथा ॥ १३ ॥ रामः ॥

१ स्वयमेवंसंज्ञमानेपुविपुत्रमानेपुपुत्रांस्त्रितः पुमानसमदृष्टपुत्रादिपुसंज्ञविमंचनितदत्त ५
 नत्वेवंभूतस्यपुत्रंनेरभिभूयमानस्यकृतोपुहंविताः क्रियाः स्युः तत्राहयावयमितिअंतरनासक्तः वहि
 स्त्वासक्तवदृष्टोकेजनमय्यनरतामानुषुन्यसेत परुषकारमाविष्कृत्योत्तरमर्थः आग्रहंतकापि
 नक्रयादिस्महज्ञानयति नत्वेवंसर्वानमोदेनेवित्तक्षयप्रसंगतकृतोजीवनंकृतोवाकर्मकरणातत्र

गृहेष्ववस्थितोएजन्क्रियाः कर्तव्यगृहोचिताः वासुदेवार्पणंसाक्षात्प्राप्तीतमह्यमनोत्त ३
 श्रावणभगवतोभीक्ष्णमवतारकस्यामृतं अदधानोयथाकालमप्राप्तनजनाहृतः तत्सो
 गच्छनकेसंगोआत्मजाआत्मजर्षिपुत्रिमन्त्रेणमानेपुसंज्ञप्रवक्तव्यतः ५ यावदर्थ
 मयासीनोदेहेगोहेचपंडितः विरक्तोरकृतमत्रवृत्तकेनरतामसेत ५ हातयः पितरोपुत्राश्च
 तरः सारुटोपरो यद्वदंतिपदिह्मतिवानमोदेतनिर्ममः ६ दिव्यंभौमंवातविह्वलितमभ्युतनि
 र्मितं तत्सर्वमप्यभेदानपनक्रयास्त्वतोवुथः ७ यावद्विद्येतज्जटरेतयस्त्वंहिदेदेनो य
 थिकंभिमत्येतस्त्वैनोदेदमर्हति ८ ॥ रामायनमः ॥ ॥

यो

हृदिद्वंद्विहृष्टादिभिर्ज्ञातंतथायादिभौमंनिधानादिवांतविज्ञमकस्मादेवंप्राप्तंयवंसतपवयस्य
 तनिर्मितंदेवलज्जयत् पततपूर्वोक्तंकर्मोदे देवाहृदेलाभेजानेपितत्राभिमानोनकार्यस्याह
 यावदितिभिद्येतपूर्यत ८ ॥ रामायनमः ॥ ॥

किं च सिद्धे देव लज्जेः यत्तावत्सिद्धार्थैः पंचयन्तपोषेरत्रादिभिः सहजांतिवृत्तान्ते लय एतद्विदुषावत्रा
हरेवादीन्मययज्ञदेवताः आत्मानं च पदं पृथक् पुरुषमनृयीमित्यनेव यजेत ॥ १५ ॥ न पुनरिति नि
र्वेधो यत्तावत्कार्यं न हनोति विप्रस्यत्वेऽङ्गैरत्रादिभिः यथाऽस्मत्तनतथा अपि सुविता हविषा
ऽमेत ॥ १० ॥ ब्रह्मणो देवेषु पंचयते देवतास्तस्यर्थादिषु अथ यजिनेरेषु यथादिषु च तेन तत्र यतयो

सिद्धेयं तावत्सिद्धार्थैः कल्पयेद्द्वित्रिमात्मनः शोषे स्वतं मज्जातः पदं वीमहतामिवात् ॥ १५ ॥
देवानृषीन्नुभूतानि पितृनात्मानमग्नये स ह्यग्नयतः वित्रे नयनेत पुरुषं पृथक् ॥ यत्ताम
नोयिकाराणाः सर्वाः स्युर्गन्तसंपदः वैतानिकेन विधिना अपि ह्योत्रादिना यजेत ॥ १६ ॥ न ह्य
अपि सुविता यं वेभगावांसर्वं यत्तभक्त ॥ १७ ॥ तस्माद्द्विषायाज नृयथा विप्रस्यत्वेऽङ्गैः ॥ १८ ॥ तस्मा
द्ब्रह्मणो देवेषु मर्त्यादिषु यथा हनः तैः तैः कामैर्यजसिने तेन तत्र ब्राह्मणानव ॥ १९ ॥ ऊयो राप
इषदीयं मासि प्रौष्ठपदे द्विजः आहुं पित्रो र्यथा चित्तं तद्वैधना च विज्ञवान् ॥ २० ॥ अयने विप्र
वे ऊयो वीतीपाते दिनक्षये वैशादित्योपयोगवद्वा दशी अवरोषु च २० तृतीयायां शुक्ल
पक्षे नवम्या मथ कार्तिके चतुष्टुष्टपक्षका सहस्रं तशिशिरे तथा २१ ॥ रामः ।

यिणं ब्राह्मणाननुमर्त्यादियजने ब्राह्मणं जननं तं अमे सुयजस्रपादांतरा ब्राह्मणा अननं यस्य
तं ॥ २२ ॥ प्रौष्ठपदे भाद्रपदे ॥ शुक्लपक्षे अक्षयतृतीयायां मित्यर्थः हेमं तशिशिरे वमार्गं शोषो
दिस्मा स च तष्टुये पियाः भिक्षाष्टकाः तासि २२ ॥ रामः ।

श्री
भाग
सुर
६२

ब्रह्मात्मजादिषु सनकाद्यपि सत्यतन्त्रये यराजपुरुषेयस्य द्युतपदपात्रतया संमतः १५ संमतत्वे हे
तुमाह नो वराशिभिर्यो सो ब्रह्मात्मकाश्च पदयोऽत्रिणः सर्वजीवानामात्मनश्च तेषां १६ यत देवपुरुषा
नामसि रुद्रादृष्टयति पुराणीति नृतिर्यथादि नृपाणि पुराणि शरीराणि ते ह्येतर्था मिदृशेण प्रत्यगंशेन
च यतः शोते अतः पुरुष इति प्रसिद्धः १७ तारतम्यनतिर्यगादिभ्यः पुरुषेयस्य द्युतपदपात्रेन न तस्मात्
रुषः पात्रतया धिया वा नात्मज्ञानायाः यथा र्यततप आदियोरो न यत्र यत्र प्रतीयते तथा तथा सोपात्र

पात्रं तत्र निरुक्तं वै कविभिः पात्रविज्ञैः ह्येवैक उदी शयन्मये वै चराचरं १४ देवर्षिहस्तवे स
त्सुतत्र ब्रह्मात्मजादिषु राजमदगुप्ताया मुत्रः पात्रतया द्युतः १५ जीवराशिभिरकीर्णोऽ
कोशात्रियो मस्तन तन्मूलत्वादभूतमासुर्वजीवात्मनोऽपि १६ पुराणपनेन हृद्धानि नृतिर्य
युषि देवताः शोते जीवेन ह्येण पुरेषु पुरुषात्पमो १७ तेषु भगवान् राजन् तारतम्येन व
र्तते तस्मात्मात्र हि पुरुषाया वा नात्मा यथेयते १८ दृष्टान्तेषां मिथे नृणां मवत्तानां तात्तृ
पत्रेतादिषु हरेरवाक्रियाये कविभिः कृता १९ ततोर्वाये हरिकेचित्सं अदोयसपयया
उपासते उपासापि नार्थदा पुरुषोद्वयो ५० ॥

मिसर्यः तथा च श्रुतिः पुरुषवे सविस्तरमात्मनोऽदि
१८ तर्हि प्रविमो हरेः पूजा किमिति कुर्वन्ति शरुट ह्येति द्वाभ्यां मिथो वत्तानमवमानस्तस्मिन्ना
त्मावद्विर्योतेषां भावदृष्टा क्रियाये पूजायथं १९ हरेः सुपासते उपासिताः प्रजो पुरुषे ह्यपि तामर्थ
दानभवति पुरुषेषु द्वेषे हि तावन्तासतासापि सदाधिकारिणो पुरुषार्थप्रदभवसेवेत्यर्थः ५० ॥

६२

यत्रयस्मिन्सर्वमेतच्चराचरमस्ति तस्य भगवतो विवंधुपंसमात्रं यत्र लभ्यते सर्वेषु आप्तमोदेशः २० अर्हं
 कृतमेवाश्रितानि २१ २२ सीताया रामस्य वा अथ अदिर्ये वा द्वयोः पृथक् पृथक् विद्यो म कालाभिषा
 येता २३ अर्वाश्रिता आस्थिप्रतिपाश्रिताः पूर्वतस्तालत्रासालाद्यवेन देश उक्त इत्यप्यनेह २४ ३

अथ देशाश्च द्वाविधौ दिशो यथा बहवः सर्वेषु आप्तमोदेशः समात्रं यत्र लभ्यते २५ विवंधु
 गवतो यत्र सर्वमेतच्चराचरे यत्र ह्यत्राजलकलंतपो विद्यादयान्वितं यत्र यत्र हरेरर्वासदेशः
 अथ सोपदे २६ यत्र गंगादयो नद्यः पुत्राणि पुत्रविश्रुताः सगन्धिपुष्करादीनि होत्राण्यर्वाश्रिता
 यत २७ कुरुक्षेत्रं गणेशाः प्रयागः पुलहाश्च नः तैमिरं फाल्गुणं सेतः प्रभासो यत्र कशास्य
 लो २८ वाराणसी मथुरा पुरीषं पावित्रं सरस्वती नारायण प्रमोदं दासीता रामा अमादयः २९
 सर्वैरुल्लाखला राजनमर्हं इमं लयादयः एतेषु आप्तमोदेशा हरेरर्वाश्रिता अथ ३० यताना
 देशानानिषेवेत अथ स्तामोत्तमोत्तमाः
 धर्मोत्तमोत्तमः पुत्रासदस्ता
 पिफलोदयः ३१ ॥

अत्रवपुदेवेपुरहितकृतः सहस्रगुणमधिकस्वफलस्य उदयो यस्यात्सतया हरिरेव पात्रं निर्णीत
 वदार्हं हरिरेवेति देवेषु च अविषुव अर्हं स्व
 तया यथा आदि सिद्धि ॥

श्री
भार
सह
६३

शुक्रमात्मकं रश्मिरूपं ६ ॥ दंश्यमासः हिंसायाः आगोयः पताट्टपोमोनातिः ॥ अतएवोत्तमधिकारि
णावासानिकमंतीमनतीमाहपकयतिअनोहानिः कामाः तानदायिते आत्मरुक्तिः ॥ अतएवोत्तम
ततनिष्ठाविद्यातकसलत्तसमनेतकर्ममननवन्नहतामथति ॥ मासापस्यभुतं हंसादितिकृतः अ
करुणः तक्तः असत्पश्यात्तपकः ततअततः आत्मतत्त्वानभितः तथाचश्रुतिः नेतविदाथयश्मान

63

देवार्पितभूतेभ्यः आत्मतेसननायत्त अत्रेसेविभज्जमपेत्तवतसकृत्मात्मकं ६ नदया
दाभिषंआजेनवासाहमेतत्रवित समन्नेः स्यात्तप्राप्तिर्यथानपश्रुदिसया ॥ नेताट्टपाः प
रोथमोन्तृणोसैद्धर्ममिच्छतो न्यासोदंश्यभूतधर्मनावाक्तायज्ञस्यथः ८ एकेकर्ममेयामः
ज्ञानज्ञानिनोयत्तविज्ञयाः आत्मसंयमनेनीहान्तकृतिज्ञानरीपिते ९ द्रव्ययज्ञैर्यस्यमाण
दृष्टाभूतानिविभ्यति एषसाकरुणोहृन्मादत्ततोह्यसत्तृपश्चव १० तस्मादेवोपप
न्नेनसम्यन्नेनापियमंवित संतहोहृरहः क्रयान्त्रिमनैभिजिकाः क्रियाः ११ विथ
मः परथमंशुआभासउपसाच्छलः अथमंशाखोः पंचमाथमंताथमंवत
यजेत् ११ ॥ रामायनमः ॥

ज्ञानायशुष्माकमंतरेवभूवनीहोराग्राहृतजल्पावास्तदपडवस्वशासश्चरंतोति १२ अस्तनमन
वर्णयनितस्मादिति ११ अथमंवतसादात्रिषिद्धवत् ११ ॥ रामायनमः ॥

पुरुषेष्वेवनाम्नां तपश्चादिभिश्च न विप्रो मन्त्रा माह पुरुषे षडपीतियो भवेत्तस्य पात्रं विप्रः ५१ पतदेवके
 मममोयनदृष्ट्यतिनवस्येति ५२ शनिश्रीभावायैदोपिकाय मममेवतर्दशः ५३ ततः पञ्चदशस
 वंशानां अमनिवधनः सारतः स प्रहेणाथवर्णिते मातृलज्जताणि सर्वेषामपि मोक्षाय सांख्यसारसं

पुरुषेष्वपि योनेः स पात्रं आत्मणो मिश्रः दपसा विप्रयात सायत्रे वेदे हरस्तवे ५१ नवस्य
 आत्मणा यानन कालस्य जगदात्मनः पुनतः पादरेजसा त्रिजोको देवतं महत् ५२ शनिश्री
 सप्तमेवतर्दशः सारदयवाच कर्मणि सादित्वाः केचित्तयोनिसा नृपापरे स्वाध्याये मप्रव
 गयेः वनेयके चित्रज्ञानयोः ५३ ज्ञानानि सायदेया नि कव्यान्त्याने समिद्धता देवचतुर्भावे स्यादित
 रेभ्यामप्याहृतः ५४ द्वौ देवपितृ कार्यजीनके कर्मभयत्रे वा मोक्षेयसं सप्तमृद्धापि आहर्त
 र्यात्र विस्तारं ५५ देशो कालोचितश्च ज्ञाः ५६ दृष्ट्या पात्राद्देवानि च सम्यग्भवति न तानि विस्त
 रात्सज्जनार्पणात् ५७ देशो कालो च संप्रामेयं संप्रहृदि देवते अज्ञया विधिब्रह्मात्रमस्तं को
 मथुगव्यय ५ ॥ रामायनमः ॥

यद्वा र्थमप्यायारंभः तत्र आह
 स्वाध्यायादिषु परिनिष्ठता शनिशोचः ५८ कव्यानि पितृवदिषु देवानि देवतद्व्यासापितस्मै देया
 नियथाहृतशति सर्वज्ञानादितावत्स्येन ५९ ननु विस्तारकृतः प्राप्तः येन निषिद्धते तत्राह सज्जना
 नामर्पणात् ज्ञानात्तावेति मन्त्रातेन निजादयः कथं नृणां शब्देनापि ज्ञानादित्यर्थः ६० मन्त्रज्ञा

रापञ्जीयादिह रिदेवंतं सूरयेति वेदिते सत ५॥

श्री
भाग
सटी
२५

२१ शरीरान्तरादिजयोपायानाह असंकल्पादिति चतुर्भिः जयेदित्युच्यते तस्मैति श्रयेण नृदशनेन त
त्वावमशीनात् अहेतानुसंधानेन २२ अवीदिह्या आत्मानामविवेकेन मरुता सात्त्विकानां सवयायाग
स्यात्तरायात् लोकवार्तादीनां २३ येषां भूतेषां भये जायेत तेष्ववस्थायादित्यवस्थाया न देवदेवोपसृगानि मित्रं
वृथा मनः पीडादित उक्तं याज्ञवल्केन विमानविफलार्थः संसीदमविमित्रतश्चि आत्मजदेहनयोगवी-

पुंरितावहयोगजनवद्भूताः सशयस्त्रिदः सदस्यतयोपेके असंतेषामन्तमयः २४ असंक
ल्पाजयेत्कामक्रोधं कामविवर्जनात् अर्थानर्थं दयालोभं भयेतत्वावमशीनात् २५ अवीदिह्या
शाकमोहोदंभमरुजयासया योगोत्तराया मोने न हि साकायाय नोदया २६ कृपया भूतजडः
विदेव जलान् स मापिना आत्मजयोगवायेण निद्रासवनिषेधया २७ २
जस्तमस्य सत्त्वं न सत्त्वं चापशमनच पतसंवेगरो भक्त्यापु
रुषो ह्युत्तमानयत् २८ यस्य साक्षाद्भगवत्तत्तानदीपप्र
देगुरो मत्पासदीः श्रुतं तस्य सर्वं कनरशोचवत् २९ य
षवे भगवत्साक्षात्पथानप्ररुषेस्वरः योगस्वरै
र्विश्रुपात्रिलोको वै मम्यतनरं ३० ॥

र्येण प्राणायामादिनमवनि धवसात्त्विकाराहादिना ३१ ३१ ननु क
थं गुरो भक्त्या सवस्य जनयः स्यात्तत्तस्यापि मनुष्यतेन तदवस्थत्वात् आह यस्यातिममी सदीः मनुष्यशक्तिरुद्दिः
तस्य शास्त्रप्रवणकृतरस्वामवस्थार्थं ३२ ननु गुरोरपि उवाच यः तेन रमेव मम्यते श्रुत आह एष गुरुः साक्षा
द्भगवान् वलोकस्व नरो साविति बुद्धिर्भोतिपिमर्थः यद्वा नक्षितसुत्रादमेव नुष्य बुद्ध्या प्रतीयमानापि गुरु-

२५
॥ भगवान् भवेत्तस्य येषां भक्त्या सति ॥

क्रममनादस्येवापिमाचष्टेयमवाधः धर्मवृद्धापिबन्धनक्रियमाणोसुधर्मवाधः यस्यस्यचोदितोऽस्य
 परधर्मः उपैतिमाचष्टेउपयमंस्तिताज्ञातस्यमित्येतः यमस्यात्मानेयस्तिनयथादशावगमोऽपि
 मुक्तदशाभ्यावगमितिशाब्दभूतिनिपादेधर्मशाब्दमात्रविभक्तौतिथयायथागादयादित्यायुक्तमपि
 गोदाने ॥ सधर्मानुष्ठानानन्तर्यमभ्युपगम्यमाध्यायधर्मोनावहेयः अनपयोगादिमाहसभावविहितानि ॥

धर्मवाधोविधर्मः स्यात्परधर्मोऽप्यचोदितः उपधर्मस्तथास्योदंभोवाशादभिज्ञत्वः ॥ यस्मिन्
 याकृतः पुंभिराभासास्यात्मातृयक सभावविहितोऽर्थः कस्यनेष्टः प्रशातय ॥ यमंथ
 मापितहेतयात्रार्थवाधनोथने अनीहानीदमानस्यमहाहेतुवृत्तिता ॥ संततस्यनिरीहस्यसा
 न्नागस्ययत्नत्वाव क्रमस्तीत्कामलोभेनथावतोर्थद्वयभेदः ॥ संततस्यमनसः सवः ॥
 शिवमयादिशः शार्ङ्गशार्ङ्गकादिभ्योयथोपायानन्तर्यः ॥ संततः केनवागजतेवते
 तापिचारिणा औपस्यजेत्यकार्प्यत्वाद्दृष्टालायेतजनः ॥ अततपुस्यविप्रस्यतेजावि
 घातपोयशः स्ववैतोद्विगलोल्लेखनत्वांनैवावकीर्तते ॥ कामस्यातवददत्तद्रोकोथ

स्वेतकलोदयात् जनोयातिनलोभस्यनिवाभक्तादिशेभवः २० ॥

मार्थयन्नेहेत

किंचअथनोथ

नापक्षपथनार्थनव्याप्रियेतथनिदेवोपपत्तेनैवसुधर्ममिहेककृतातयात्रार्थमपिनेहेतेमेतस्यपच
 यतिअनीहेतिसार्द्धः षड्विः ॥ १५ ॥ उपानक्षोपादेयास्यउपानयाततस्य ॥ गृहपालाः स्वातद
 दाचरति ॥ १६ ॥ तथातुषातजनः कामस्यातयातिनोदकाविदिककामोतेयभावीतक्रोथस्यचांतेया
 तिपतस्यक्रोथस्ययत्नलोहसातस्यादयात्रिभ्यः दिशोजित्वापिमुक्तापिलोभस्यनेवांतेयातीत्यर्थः

श्री
भाग
सटी
६५

एवमभिप्रायसतस्तस्ययतेऽभिप्रायनिर्वाणंशान्तिंयाति २५ नचपुनर्विदित्पतेऽस्याहकामादिभित्तयचि
नेतत्रानिष्टेत् यन्नःप्रशाताअविलाहृत्प्रयायस्यकृतःअलसखेनस्पष्टं २५ यस्तप्रबन्धकृतापिभोग
समिलिप्तःस्यातनुनिंदतिश्रुतित्रयाणांभमादेनोवर्गः आसमताउज्ज्वलेयस्मिस्तस्मात्पृह्याततान्य
मोहनयातापोहृतभोजीनिर्लेनश्चसः २६ नचदमच्चदितदृष्टतादिसाहयेःपूर्वसदेहःआनामा
दिदृष्टःस्वतःविदितितःतपवपुनरेनमात्मेनिमत्यासाद्ययतिस्तावयति २० यतिमुपलक्षणीकृ

एवमभिप्रायसतःचित्रकालेनाल्पीयसायतेः अनिशंतस्यनिर्वाणंयामनिंथनवक्रिवत् २५ कामा
दिभिरनाविहप्रशाताविलहृत्प्रियायस्यकृतःअलसखेनस्पष्टंनदोनिष्टेतकर्हिचित् २५ यःप्रबन्ध
पृह्यासर्वत्रिवर्गवपनासनः यदिसेवेततानदितःसर्वेयातापपत्रपः २६ येःसदेहःस्वतोना
सामर्तोविद्वक्त्रमिभस्मसात तमेनमात्मसात्कृतासाद्ययतिस्तुसमेमाः २० पृह्यस्यस्यक्रियो
त्यागोव्रतत्यागोवदोऽपि तपसिनाशमसेवाभिदोऽपिद्वियलोत्पता २० आश्रमायसदास्यते
खलाश्रमविश्वकाः देवमायाविस्फुल्लस्तानपदेतानकेपया २५ आत्मानेचेदिजानीयास्ये
ज्ञानभुताशयःकिमिच्छकस्ववादेतोर्देहपुष्पातिलपटः ५० ॥ रामः

नौत्राहं आत्मानंपरंवलचेतनानीयातज्ञानेनभुतानिरस्ताशयावासनायस्यतस्यज्ञानिनोलौल्य
मेवनसभवतीमर्थःतथाचश्रुति आत्मानचेदिजानीयादयस्मोतिपुरुषःकिमिच्छकस्वकामाय
शरीरमनुसचरेदिति ५० ॥ रामायनम् ॥ ॥

॥

एवं सर्वेषां यैः कामादिदेवां नितानियतं हि यो भूताभ्यानपरो भवेत् अथ यानि प्रति सर्वशास्त्रैः फलं यथा
 दिश्यादृष्टं गतिं सौवर्गादिनिमित्तमद्योदनाय ह्यष्टौ तोदिविधयः षडिन्द्रियवर्गस्य यः स यमः तस्मिन्नेव कस्मि
 त्तोयासातदेकपरायणः न च तावतास्मिन्निर्वाणायोऽप्युत्पादतदन्तः सत्यपि यदि यो गान्धारणाभ्यानसमा
 धीनो नोऽवहेयुः न साधयेयुः तर्हि केवलं अमायकमवश्यम् २२ एतदेव दृष्टान्तेनाह यथावातोदयः कः

षड्वर्गसंयमैकाताः सर्वा नैव मद्योदकाः तदन्तापदिने ज्ञेयानावहेयुः अमावस्य २३ यथावातोद
 यो ह्यथोयागस्यार्थं नावधति अनयायमवेयुस्तेनैव तस्मिन्नेव सासतेः २४ यच्चित्तवित्तये यत्रः सन्निः
 संगोपरिश्रुः एको विविक्तशरणो भिदा - - - मिताशनः २५ देवोऽथो समराजतसंस्थाप्य सन
 मात्मनः गिर्यसं सख्यतोऽस्मिन्नासीत त्वगोमिति २६ आणापानौ संति रुध्यास्यक्रमकरवर्कः या
 वन्मनः सनेत्कामास्वनासाग्रनिरीक्षाणाः २७ यतोयतोनिः सवति मनः कामहत
 भ्रमत् ततस्ततः उपाहृत्य हृदि रुध्याच्छेदेन युयः २८ ॥

ष्णादयः अर्थाः तत्फलानि च योगस्यार्थं मोक्षं साधयन्ति प्रसन्नान् यथा यमं सारायैव असतो बहिर्मुखस्य ह्यष्ट
 तोयवित्तया २९ एवं यागयुजतोऽपि यस्य कृद्वादि संयतविज्ञेयिदिप्यते तस्य कृत्यमाहर्वा अत्र स्पष्टवित्तये
 यत्र उक्तः सभिदाः स्यात्संयमेतत्तथा च स्पष्टिः द्वेन्द्राहृतस्य गाहं स्पष्टभ्यानभेदादिकारणं लतायिवागृ
 हे स्पष्टं संयमं सविचारयन्ति भिदायात्रा तमिति मशानयस्य ३० अत्र समं
 यागस्य संयमं यथा भवत्येवमासीत नोमिदं चारय
 चित्तं शोधः ३१ ॥ २२ ॥ ॥ रामः ॥

श्री
भाग
सुटी
६६

अथ्युताश्रयाभावेवाथकमाह्नोवेदिति असंतोवर्हिमुखांदिप्रवर्तिनः स्तुतश्रमेऽप्येयं प्रवृत्तिमार्गनीना
विषयात्प्रेषदस्य निक्षिपति हयेः स्तुतनचवर्तमानतमोयतमसाध्यात्प्रेषदस्तुतभयेयास्मिन् यदं न
नचवेदविहितेष्टाष्टनादिकारिणः पुंसः कथमेवमनर्थशभिः स्यादित्याशङ्क्यवेदोक्तकर्मणादेविथं
शान्फलभेदमाह्नयद्वेतिदशभिः ५० हिंसांपेनादिकर्मश्रान्तिदेअस्यासक्तिपुक्तश्रादिशान्थंवि
चरणादश्रान्तिपशुः पशुयागः सतः सोमयागः ५१ ज्ञतेवेषदेवप्रज्ञतेबलिहरणातसर्वमिष्टमुखा

नोचेत्यमंमसादिद्विषयानिस्तुतानीवोपर्येतिषयदस्यबुद्धिरितिपंति तेदस्यव। सद्भयस्तममंते
मौयेमसारूपपरुमृत्युमयेतिपति ५२ अष्टत्रयनिवृत्तिलिपि यकमर्वादिकं आवर्ततप्रवृत्तेननि
वृत्तनाश्रुतेमृते ५३ हिंसद्वयमयकाम्यअग्रिहात्रायशोतिरे दर्शअपूर्णाभासश्चजातेमास्यपञ्च
सतः ५४ एतदिष्टप्रवृत्ताव्यञ्जतेप्रवृत्तमेवच पूर्वसगलयागमकृपाणीव्यादिलक्षण ५५

शमोदयनमः ॥

तेपतदेवयदिकाम्यप्रशान्तिदं वतर्हि यदृत्ताख्यमप्येत्यर्थः आजीव्यं प्रपादि ५॥ यदृत्तेन कर्मणा आरोहा
वरोहोभ्यामाहुत्रिप्रकारमाहुद्रव्यस्य चरुपुरोडाशदेः सृज्मीविषाकः परिणामो देहात्तरारंभकभयनसम
यि सुक्लोगच्छति यथवश्रुतावयशाद्वनोक्तारतिपंचम्यामाहुतावापः पुरुषबलसोभवेतीति पाठ्यतरेद्रव्यश
हेनतेजोपाशकशब्दाक्तनोदियाणीकुम्भविषाकशब्देन हृदयाग्रप्रयातः तथावश्रुतिः सरस्वतीमात्राः
समभ्याहृदयो हृदयमेवावचक्रामतीति तथातस्य हेतुस्य हृदयस्याग्रप्रयातते नैष आत्मानिष्क्रामतीति

अतस्तत्त्वलोत्पत्तनरकापातपक्षेप्रमत्तेनसदात्तत्वेनेत्यतितद्व्यमितोममर्थंआत्मानंरथेनविदिशरीरंय
मेवचुम्पादिशुभ्रकृत्पुत्रपुत्रद्वारेणआहुतिविमोक्षःइन्द्रियेभवनोभोहृदयमोक्षःमात्रोपाद्यैववर्त्मानेय
तवदेष्टानाहुःसत्तत्त्वज्ञतदेहव्यापिवेधुरंवेधनेचिन्तेविनासनिवेद्वेक्षितंशरीरेभवतिवेधनेकतोतोपा
यवेत्तयः ५॥ प्राणादयःपंचनारीःकर्मश्चकरोदेवदशोयनेनयःवेत्तवदशविधंप्राणमहामिमाने
साहेकारंजीवराथनेश्चदेजीवेष्टारंमरेष्टालक्ष्ययाथनयाशारेलक्ष्येनिपात्यतेतथाप्राणवेनजीवेब्रह्म

आहुःशरीरंयामिन्द्रियाणिहृद्यानभोशुभ्रानांइन्द्रियेणवर्त्मानिमात्राधिषणांचसुतंसववृद्ध
धुरमोपाद्यैव ५॥ अतदृष्टाप्राणमथमेयमोचकेभिमानंरथिनेवजीवेधनद्वितस्पृष्टाणवंपरं
निशरेतजीवंपरमेवलक्ष्य ५॥ शरीरेष्टमश्चलोभश्चशोकमोहोभयंमदःमानोवमानोस्वयाव
मायाहिंसावमत्सरः ५॥ अतश्चमादःतुजिज्ञासाचवेत्तवमादयः ५॥ रजस्तमःप्रकृतयःसत्तत्त्व
तयःकवित ५॥ यावन्नकायस्थमात्मवशापकल्पयगारिहृचरणोवेनयानिशातेज्ञानासि
मच्चतबलादयदक्षशत्रुःहाराज्यतहृदयपातंरदंविजसात ५॥ ॥ रामायनमः ॥

गोनिपात्यतत्त्वर्थः ५॥ शरीराद्वयोनेतव्याःशत्रवःतत्ररजोभिनिवेशःकविराहृदयमथेःसत्तत्त्व
तयोपिपरोपकायप्रवृत्तयःशत्रवः ५॥ नृकायद्वयस्थमात्मवशाःउपकल्पःइन्द्रियादिपरिकरोयसि
नतथाभूतंयावद्वत्ततोवेदवगारिष्टानांयुद्धाणचरणसेवयानिशातेज्ञानावज्ञाविभूतत्रच्युतात्रयः
सन्निरस्तशत्रुःउपपातःस्वामेवेनतहृदयभूतारदंयानिकसमेष्टतेत्यर्थः ५॥ ॥ रामायनमः ॥

श्री.
भा.ग.
स.टी.
६५

ओंकारं विदोते च नादेशोऽस्मात्प्रजात्मनि महति ब्रह्मणि ५३ अग्निरिति तत्तदग्निमानि सो देवताः ताः प्राप्नोति पूर्व
वत् दिवाहः प्राहः तस्यैवोपाः राकाः शुक्लपदाः स्यात्तः यद्वा प्राज्ञो राकोति व प्रगाणांतरतमे अत्र मयने स्वराह
ब्रह्मापदेव ब्रह्मलोके गतस्य भोगो ब्रह्मान्मोक्षप्रकारमाह विश्वं शतविश्वः स्थूलोपाधिः ते स्थूले सूक्ष्मे विलो
प्य सूक्ष्मे पाथि स्तेजसो भवति सूक्ष्मे च कारणा विलोप्य कारणाः पाथिः प्राप्नोति भवति कारणां च सर्वं वसाति
तेना नयात्माति स्वरूपे विलोप्य तर्था भवति तेषां च यमि चारिणा साह्याणां लये शुद्धात्मा भवति मु।

ओंकारं विदोते नादेशं ते तत् प्राणो महत्पुं ५३ अग्निर्यो दिवा प्राहः शुक्लो राकोतरस्वराह विश्व ३
अतैजसः प्राप्नोत्यर्थं आत्मा समनयात् ५५ देवयानमिदं प्राह भ्रूवाभूतानुष्टेयः आत्मा यान्मुप। ३
प्राप्तात्मा ह्यात्मस्यो न निवर्तते ५५ य एते पितृदेवानां मयने वेदं न निर्मिते शास्त्राणां च ह्येषा वेदज ५
न स्यापि मुह्यति ५५ अदावं ते जनो नो सदहिरंतः परावरे जानरायं ववो वाचं तमो ज्योतिः तयो।

चोतेऽत्यर्थः ५५ य एते शश्वतामूना निवर्तते तस्यान निवर्तत इत्यर्थः ५५ वेदेन निर्मिते तथू मम मि
संभवेतीत्यादिना ते अविश्रमि संभवेतीत्यादिना वनिश्च येन विविच्य ज्ञापिते इत्यर्थः जनस्योपि देहस्यो
पि न मुह्यति ५५ तत्र देहमाह आदाविति जनानो देहादीनां आदौ कारणात् तेन अते चावृथितेन यत्स
तत्तथा वदति भोग्यमेतर्भोक्तृपरमवरे च उच्यते तमो प्रकाशः ज्योतिः प्रकाशः तत्सर्वं त्रयं जानीय ६३
त्समेधे वनतस्माद्व्यतिरिक्तं वस्तु किंचिदात्मे येन मुह्यति इत्यर्थः ५७ रामः

श्री
भाग
सटी
६८

ननुःवयविनोःभावेऽप्यागमापायिषुवाङ्मनादिषुसौख्येदेवदत्तशक्तिप्रसभिजानंनस्यात् तदुक्तंआदिर्भा
वतिरोभावथर्मकेष्वनपायिषत् तदुक्तंभीतिताहस्यादिति वस्तुनः परमात्मनोविकल्पमेदअसतिय
हावस्तनोःविषयाविकल्पसतिस्त्वंपुत्रोपसाहृष्यात् सपवतिभ्रमः स्यात्सचतावदेवयाव
दविद्यानिवृत्तिः ननुसर्वमिथ्यातेशास्त्रस्यविधितिषेयताकथंनत्राह स्वप्नमथेजाग्रतसापबव
स्यायथानि ६१ इदानीमक्तमेवाहैतभावेनात्रयोपदेशेनदृष्टीकभावाहैतमितिचतुर्भिःवर्तय

सात्साहृष्यभ्रमस्यावदिकल्पसतिवस्तुनः जाग्रत्सोमोयथास्वप्नेतथाविधिनिषेधता ६१
भावाहैतंक्रियाहैतंदव्याहैतयथात्मनः वर्तयत्तानभूतेहवीन्सुप्तान्युनतमसि ६२
कार्यकारणवस्तुकाशरीनेपटतेतुवत् अवस्ततादिकल्पस्यभावाहैततदुच्यते ६३ य
द्वाङ्मनापरेसाक्षात्सर्वकर्मसमर्पण मनोवाक्कनुभिःपार्थक्रियाहैततदुच्यते ६४ ॥ रामः

68

तत्रालोचयन्स्वानभूमाआत्मतत्त्वानभावेनत्रीमुजाग्रजादीन्त्रयप्रवस्थास्त्रयः शक्तिस्वप्नाशक्ति
श्रुतेः यद्वावस्तुमेदवुद्धिर्द्वितीयः तनोमक्तमसाधितमेतस्मैलममेवभोग्यमिति तृतीयः तान्प्रव
तेनिवर्तयति ६१ कार्यकारणयोर्वस्तुकाशमशरीनेतरेवनपठयति ६२ मनोवाक्कनुभिःकृतानो
कर्मणोसमर्पणैःसमर्पणमितिवाप्रदृश्यफलभेदाहैक्रियाभेदेहेतुः ईश्वरार्पणेचतदभावात्

क्रियाणीमहेतु ६५

६८

आवागितोपित्वाभासोयथावस्तनयास्मृतः उर्ध्वद्वन्द्वेन्द्रियकृतद्वयविकल्पितं ५२
 दिग्भादेनामिहार्थान्नाल्लयनकृतमापिहि न संज्ञानोविकारोपिनष्ट्यकाश्वितोमृया ५३
 यानवोवयविवाच्चतन्मात्रावयवैर्विना न स्यात्सतःवयविन्यसन्नवयवोततः ६॥

नितः सकिंप्रत्ययवत्सर्वोपि अनेति अंशानवाधायै अंगुलिमात्रेपि देहबुद्धिः स्यात् द्वितीयेतस्या
 प्यंशो गीकारे सत्यनवस्था स्यात् अतो मृषेवत्यर्थः ५५ एवं देहादेर्मिथ्यात्वमुक्त्यतः देहनादित्यादी
 नामपिमिथ्यात्वमाह आरयन्तीति यात के महाभूतानित्यत्वात्तैः सृज्यैरवयवैर्निर्मानस्य अवयव
 विहातेषामपि तेषां विवेचनः सत्यः इति चेत् तत्राह प्रकाशेण अवयवत्रिसुल अवयवाप्यतता
 ५ सन्नेव स्यात् अवयवैर्प्रतीतमप्यावयवविनिर्वातसंज्ञावप्रमाणभावादित्यर्थः तत्र
 कल्पवृक्षेणैव निरुक्तादीनि पादवृक्षमित्यादि ६० ॥ रामः ॥

श्री
भाय
मटी
६५

श्रीरामसेवामहतामवजयाभ्रपतितत्त्वपद्ममिहतीतिदर्शयन्स्वष्टुर्वृत्तान्तमाह अहमि-
तिसार्जः पंचभिः नाम्ना उपवेहणः ६५ पेशालसौकुमार्यदृष्टादिभिः प्रियदर्शनं यस्य ७७

अहंपुराभवंकश्चिज्जंयं उपवेहणः नाम्नातीतेमहाकल्पेयंथवीणांस्वसंमतः ६५ नू
पेशालमाधुर्यसौगंभ्रप्रियदर्शनः स्त्रीणां प्रियतमो निमंमन्नस्तपुरुलेपटः ७७ य
कदादेवसत्रेनगंथवीणांस्वसंमतः उपहृताविश्वसृग्मिहृतिगाथोपगायने ७७ अ
हंचगायंस्तदिदानींस्त्रीभिः परिहृतो गतः ज्ञात्वा विश्वसृजस्तमेहेलनेशेपुरोजसा
यास्त्रिवेष्टुद्रतामाश्रनष्टुश्रीः कृतहेलनः ७७ तावदास्यामहंनृतेतत्रापिब्रह्मवादि-
नो अमृष्यान्वयगेनशमोहं ब्रह्मपुत्रो ७७ यमंस्तेष्टुहमेथीयावर्णितापापनाशनः
गृहस्थेनपदवीमंजसान्नासिनामियात् ७७ रामायनमः ॥

तदाह्वानंविद्वान्मन्त्रः समन्गायन्नेवगतः ७२ ७३ ७४ श्रीरामायनमः ॥ ॥ ॥

